

نار. ئیل. ستاین

دهمامکه
شہیتانیبیہکان
تہلاری شاراوہ

وہرگیّرانی سہروہر عومہر

نار. نېل. ستاين

ده مامكه
شه پيتان بيه كان
ته لاري شار اوو

وهر گيراني سهروهر عومه

۱۸+

بەخىربىن بۇ تالارى شاراوه

ئەم تالاره ھەمىشە بۇ قىژەيەكى تر شوينى ھەيە!

سلاو. وەرە ژوورەوہ. تو قەلا دىرینەكەى منت دۆزىيەوہ.
لىرە، لە تاريكترين و شاراوه تيرين بەشى پاركى ترسدا.
گرنگى بەو شەمشەمەكويرانە و جيکەجىكيان مەدە. ئەمە
كارى ھەمىشەييانە، ھەر كاتىك چاويان بە تازە ھاتوويەك
دەكەويت، دەوروژين. واھەست دەكەن كە رەنگە كاتى
خواردنى شيو بيت.

ھىندە مەترسە، ئەم شەمشەمەكويرانە كاريان بەسەر تووہ
نييە. دووپشكەكان ناھيلن بينە پيشەوہ.

لە تەنىشت ئەو ميژەوہ كە شيوہى تابووتى ھەيە، دانىشە.
شوئينىكى پەنايە، نا؟

نا، من نازانم كى لەو تابووتەدا مردووہ، تەنھا ھيوادارم
زىندوو نەبيتەوہ!

ھاھاھا.

تەلارى شاراوه تايبەتە بەو ميوانانەى زور تايبەتن. تايبەتە
بەو مندالانەى چىرۆكيان بۇ گىرەنەوہ ھەيە. مندالە توقيوەكان
لىرە دەدۆزنەوہ، ئەو مندالانەى جنۆكە دەستيان لى
وہشاندوون. ھەز دەكەن چىرۆكى خويان بۇ من بگىرنەوہ.

ئاخر من گويگرم؛ پاسەوانى چىرۆكەكانم، پارىزەرى
چىرۆكەكان.

ئەمرو مىوانىكمان ھەيە. ھەر ئەو كچەي كە بەردەوام
چەپكىك لە مووہكانى لە دەورى پەنجەي لوول دەكات و
دەيكاتەوہ. بەلى، توورە دىتە بەرچاۋ.

ناوى مۇنىكا ئەندەرسنە. تەمەنى دواز دە سالانە.

ئەو دەمامكى ھالۋوينە لەسەر ئەژنۆي دەبىنى؟ ناشىرىنترىن
شتىكە كە لە ژياندا بىنيومە. (ھەلبەتە جياواز لەو دىمەنەي
كە بەيانىان وەختىك سەيرى ئاۋىنە دەكەم، دەبىنىم! ھاھا.
دەبىت وريا بىم و بەدزىيەوہ سەيرى ئاۋىنە بكەم تا لە پرىكدا
نەشكىت!)

ۋاى بۇ دەچم چىرۆكى مۇنىكا پەيوەست بىت بە ھالۋوينەوہ.

لىي دەپرسم: 'مۇنىكا بۆچى ئەو دەمامكەت ھىناۋە بۇ ئىرە؟'

- من نەمھىناۋە. ئەو دەمامكە منى ھىناۋە بۇ ئىرە.

- ۋاتا دەتەۋى بلىي ئەو دەمامكە زىندووہ؟

- دەمەۋى بلىم ھالۋوينى ئەمسال ترسناكتىن شەۋى ژيانم

بوو. من و براكەم پىتەر، ئىتر مەھالە بچىن بۇ ئاھەنگى
ھالۋوين.

- زۆرباشە مۇنىكا، لە سەرەتاۋە دەست پى بکە. من
چىرۆكوانم، چىرۆكەكەي خۆتم بۇ بگىرەوہ.

▲ تهلاری شاراوه

مۆنیکا ده‌مامکه ناحه‌زه‌که له ده‌سته‌کانیدا لوول ده‌کات و ده‌لیت: "ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر من و پیتهدا هات، باوه‌رپیکراو نییه. دلنیای که ده‌ته‌وی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی ئیمه بیستی؟"
ده‌ستپیکه‌ی مۆنیکا. مه‌ترسه. تهلاری شاراوه هه‌میشه بو قیژه‌یه‌کی تر جینگه‌ی هه‌یه.

وهرزی یه کهم

براکه م پیتەر، پشتوینی جله کاراتییه کانی توند به ست و وتی:
"مۆنکیا، ئەگەر تو له من زیاتر شکولاتت دهستکهوت، به شم
دهدهیت؟"

چاوه پروانی وه لامه که ی منی نه کرد و هاواری کرد: "دایکه
دهتوانین شیرینی سهر به تالیش بخوین؟"

دایه له نهومی خواره وه بوو، دیار بوو که گوئی لی نییه.
پیتەر سوورپیکی خوارد و لیدانیکی کاراتی به هیزی
ئاراسته ی شانم کرد.

بۆلاندیم به سهریدا: "ئاللاخ، وا مه که پیتەر!" که میک شانی
خۆم شیلا.

پیکه نی و وتی: "ناسک و نازدار" و دیسان ویستی دانه یه کی
ترم تیسره وینی.

به لام من خۆم لادا.

پیتەر پرسی: "ده کری مروّف به هۆی خواردنی شکولاته وه
سه ری گیز بخوات؟"

"فریدی میلنەر" ده لیت ئەگەر زیاد له ئەندازه شکولات بخوی،
سه رت هینده گیز ده خوات که ناتوانی به ریکی به ریدا بروی.

- ئەمشه و تا قی مه که ره وه.

پیتەر هینده به چواردهوری ژوورده که دا سوورایه وه تا توند
 بهر دیوارده که کهوت. ئەوسا ههلبهزییه وه و له ههوارا
 له قهیه کی وه شانده. هیچی وای نه مابوو لاپتۆپه کهم بهربداته وه
 سهر زهوی. به سهریدا قیژاندم: "وریابه! بوچی له ژوورده کهی
 من ناچیته دهره وه و له خوارده وه چاوه ریم بکهی؟"

دهمی کرده وه، ددانه کانی دهرخست، ههر دوو مشتی بهرز
 کردنه وه و وتی: "ئه گهر دهتوانی ناچارم بکه!"

ئه م پیتهره پی وایه زور ئازیز و شیرینه، به لام وا نییه!
 یه کهم زور له وه دریزتره که شیرین بیت. واتا له گهل ئەوهی
 که دوو سال له من بچوو کتره و ته مهنی ده سالانه، بالای
 نزیکه ی سی سانتیمه تر له من بهرزتره. قژی زهردی وه دک
 ته ناف، لووتی دریز و نووک هه لگه راوه و ددانی
 گالته جارانه ی هیه. پیتهر برای منه، به لام باوهر بکهن له دیو
 ئەچی.

پیتهر پولیکی پۆسته ی له سهر میزه کهم هه لگرت، به زمان
 ته ریکرد و نووساندی به نیوچاوانمه وه. خویشی له پیکه نیندا
 تریقایه وه و کهوته سهر ته خته کهی من.

به سهریدا قیژاندم: "بوچی واتکرد؟"

شانه کانی هه لته کاند و وتی: "بوچی وا نه کهم؟"

وابزانم ئیستا ئیتر دهیزانی بوچی ناوم لیتاوه خوره.
 بهرده وام قسه دهکات و له شوینیک ناسره وی. یه کبینه وه ک
 کرم لوول دهخوات و یان مشت یان له قه دههاویت.. خوی وا

بیر دهکاتهوه که قوشمه و شیرینه، بهلام وانییه. هاوریکانی
منیش تهحهمولی ناکهن.

هیندیک له مندالانی وهک پیتهر، جوریک دهرمان دهخون تا
که میک ئارام بگرن و بزویویان کهم بیتهوه، بهلام دایک و
باوکی من له بارهی پیتهرهوه برویویانوو دههیننهوه و دهلین
هیچی نییه، تنها کهمیک وزهی زوره!

به جوریک قسه دهکهن وهک بلیی من حهلهزونیکی تهنهبل
بم. نهخیر، من کاپتنی تیپی جیمناستیکی قوتابخانهم و
ئهستیرههی راکردنی ۴۰۰ مهتری تیپی راکردن و گورهپانی
قوتابخانهی هیل کریستم.

پیتهر بزهییهکی گالتهچارانهی کرد و پرسی: "ئهوه چییه
لهبهرت کردووه؟ پانتولی کورتی رهش، بهسهر ستریجی
دریژی وهنهوشهبییدا؟"

- جلی تایبهتی جیمناستیکهکانه.

پیکهنی و وتی: "ریک ئهلیی شیتتهکانی."

روو له پلیکانهکان هاوارم کرد: "دایه! حهتمهن دهبی ئهمه
لهگهل خوم بهرم؟"

دهنگی پییهکانیم لهسهر پلیکانهکان بیست و چوومه ناو
رارهوهکهوه. دایه که تا نیوهی پلیکانهکان هاتبوو، پالی به
پهرژینهکهوه دابوویهوه، چهند تالیک مووی سووری لوول
که هاتبوونه سهر رووخساری، به فووویهک لایدان و وتی:
"هیشتا ههر خهریکی بولهبول دهکهی مونیکا؟"

قژى من و دايكم يەك رەنگە. راستىيەكەي لە دوو خوشك دەچىن. ھەردووكمان لاواز و وردىلەين. بە پىچەوانەي پىتەر و بازكمەوہ كە كەلەگەت و دريژن.

ئاخىكم ھەلكىشا و وتم: "من تەنھا حەز دەكەم بېرۆم بۆ لاي كارولين و ريجينا و لەگەل ئەواندا بگەرېم."

- ناكري. دەبى پىتەريش لەگەل خوت بەریت بۆ ئاھەنگى ھالووين.

چاوەكانم خەر كەردنەوہ و وتم: "بەلام دايە ئەو تەنھا كاري ئەوہيە كە لەسەر ئيمە راھىتانی كاراتى بكات و شين و مۆرمان بكاتەوہ."

پىتەر كە لە پشت سەرى منەوہ بوو، پىكەنى و يەكىك لە پاندا پەرۆينەكانى منى ھەلگرت و چەند لىدانىكى كاراتى تيسرەواند.

دايكم وتى: "دەي ئىوھيش بەرگري لە خوتان بكەن، بە لەقە وەلامى بەدەنەوہ."

پىتەر ورچەكەي ھەلدايەي سەر زەوى و وتى: "ھا؟"

دايە بەردەوام بوو: "تازە، تۆ خو دەزانی پىتەر خۆرەي شكولات و شيرىنيە. لەويدا، ھىندە خەيالى لاي ئەو شتانەيە كە كاتى ئەوہي نىيە ئازارى تۆ و ھاورپىكانت بەدات. پاشانىش بە دەنگى بەرز وتى: "وا نىيە پىتەر؟"

پىتەر وەلامى دايەوہ: "ھەرچى تۆ بلىي."

ئاخىكى ترم ھەلكىشا و وتم: "لىگەرى ئىتر، لەسەرى نەروين."

گه رامه وه بۆ ژووره کهم و ده مامکیکی زیوینم کرده
 ده موچاوم و بیرم کرده وه رهنگه بهم جوړه کهس
 نه مناسیته وه. تهحه مولکردنی پیتهر کهم بوو، لاستیکی
 ده مامکه کهیش له نیو مووه کاندما گیری خوارد.

ئاوړم دایه وه و سهیرم کرد پیتهر خه ریکه ده مامکیکی رهش
 ده به ستیت. له گهل پشتوینی رهشی کاراتییه کهیدا گونجا بوو.
 هه لبه ته جارئ زوړی ماوه که پشتوینی رهش وه ربگریت،
 به لام شهرم ناکات و له ئیستاوه پشتوینی رهش ده به ستیت.
 چهند چرکه یهک دواتر له دهرگای ماله وه چووینه دهره وه و
 پیتهر وهک قالونچه به سهر پلیکانه کاندما هه لبه ز و دابه زی کرد
 و چووه خواره وه بۆ سهر شه قامه که.

شه و تاریک بوو. مانگیکی نیوه له ئاسمان به سهر ماله کانی
 ئه و به ری شه قامه که وه بوو و با گه لا وشکه کانی له باخچه ی
 به رده م ماله که دا ده هیتنا و ده برد.

پشتم له رزی و له به رخومه وه بیرم کرده وه، نه ده بوو ئه و تی
 شیرته قولکورتته له بهر بکه م. باشتر بوو چاکه تیک بکه م به
 سه ریدا.

به لام کاتیک به دوای پیتهر دا له روشنایی ماله که دور
 که و تمه وه و که و تمه ناو تاریکی سهر شه قامه که وه، بۆم
 دهرکه وت بیزارییه کهم به هوئی با و سه رماوه نییه.

من ترسنوک نیم، به لام له ناکاو هه ستیکم بۆ دروست بوو...
 ... هه ستیکی زوړ ناخوش سه بارهت به و هالووینه.

کارولین کلاوی دریژی جادووگه رانی کردبووه سهری، پالتویه کی پیاوانه ی کونه و دراو و جووتیک پیلاوی گه وره و پانوپوری له پیکردبوو. لووتیکی پلاستیکی پر له بالووکه یشی له سهر لووتی به ستبوو. به دهنگیکی نزم و باریکه وه قسه ی ده کرد، وه ک بلنی یه کیکه له مروقه چکوله کانی شاری ئوز.

ریجینا جلیکی وهرزشی نایلونی خوله میشی له بهر کردبوو و به رهنگی رهش له سهر لیوه کانی سمیلی دروست کردبوو تا وه ک ژنه پشیله ییه که ی فیلمی باتمانی لی بیت. ئەم کچه به و چاوه زهیتوونیا نه یه وه به بی سمیلش هر له پشیله ده چی. هر سیکمان چونکه له تیپی جیمناستیکی قوتابخانه داین، زور به هیز و وهرزشکارین، به لام دهره قه تی پیتەر نایه یین.

ئهو شه وه هر خهریکی ئه وه بوو به چوارده وری ئیمه دا بسوورپته وه، پاشان له ناكاو هه لبه زپته وه و شتیک له کیسه کانمان بفرینیت. ریک وه ک دزه کان.

بمده ری! من ئه وه م له وانیتر زیاتر هه ز لینه! ریجینا هاواری کرد و دهستی برده پیشه وه تا شکولاته که ی وهر بگریته وه، به لام پیتەر دهستی کیشایه وه دواوه و وتی: منیش هه روه ها!

ئەو بە دەمی کراوه‌وه له ئیمه دوورکه‌وته‌وه و شکولاته‌که‌ی
رِجینای خسته ناو کیسه‌که‌یه‌وه.

به‌لام رِجینا خو به‌و ئاسانییه ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو. به‌سه‌ر
پیتهدا قیژاندی و خو‌ی بو هه‌لدا.

پیتهدر خو‌ی لادا و لیدانیکی کاراتی کیشا به‌سه‌ر شانی
رِجینادا. "ته‌پ!" رِجینا ده‌نگیکی زور ناخو‌شی لیوه ده‌رچوو
و که‌وته سه‌ر زه‌وی.

پیتهدر ده‌ستی له هه‌لبه‌ز و دابه‌ز هه‌لگرت و وتی:
"شه‌رمه‌زارم. تازه رووی دا."

"ئهمه‌یش رووداوه!" کارۆلین وای وت، شانەکانی نزم
کردنه‌وه و راسته‌وخو به‌ره‌و رووی پیتهدر رویشت. براکه‌م
خو‌ی لادا و هه‌ردووکیان که‌وتن به‌سه‌ر گه‌لا وشکه‌کاندا.
پیتهدر کیسه‌که‌ی که هیشتا توند به‌ده‌ستییه‌وه گرتبوو، به‌ره‌و
لای کارۆلین سوورپاند و ئەو ناچار بوو یه‌کسه‌ر خو‌ی
لابدات.

رِجینا ده‌ستی به‌سه‌ر گه‌روویدا هینا و وتی: "هیچم لی
نه‌هاتوه."

پیتهدر ده‌ستبه‌جی هه‌ستایه‌وه و دیسان وتی: "له‌ده‌ستم
ده‌رچوو. به‌راسته‌مه."

کیسه‌که‌ی له‌به‌رده‌می رِجینادا راگرت و وتی: "فه‌رموو،
شکولاتیک هه‌لگره. هه‌رچییه‌کت هه‌ز لیووو."
رِجینا به‌به‌دگومانیه‌وه سه‌یری کرد.

پیتەر کیسه که ی له بهردهم ریجینادا راوه شاند و ریجینا شکولاتیکی گوره ی له کیسه که دهرهینا.

پیتەر هاواری کرد: "نه خیر، نه وه بیان نادهم!" و شکولاته که ی له دهستی ریجینا دهرهینا و چوووه دواوه.

ریجینا به سه ریدا بۆلاندی: "جانه وه را!"

کارۆلین قۆلی ریجینای گرت و هاوکات که له گهل خۆیدا رایده کیشا، وتی: "پاشان ده تیینمه وه، مۆنیکا."

به دواياندا رۆیشتم و وتم: "هینی، راوهستن... بۆکوی دهرۆن؟" کارۆلین وتی: "بۆ شوینیک که له م دیوه کاراتییه دوور بین زۆر دوور."

هاوریکانم دهستی به کترینان گرت و به سه ر پیاده رۆکه دا رایانکرد. منیش راوه ستام و سه یرمکردن که به تۆره، بۆ ساتیک له ژیر رووناکیی گلوپه کانی سه ر شه قامه که دا دهرده که وتن و دووباره له تاریکیدا ون ده بوونه وه.

به تووریه ییه وه ئاورم دایه وه به ره و لای پیتەر و به سه ریدا هاوارم کرد: "زۆر سوپاس که هاوریکانی منت ناچار کرد هه لبین."

شانه کانی بهرز کردنه وه و وتی: "مه گهر خه تای منه که هاوریکانی تو هینده دلایان ناسکه؟"

حه زم ده کرد سه ری لیبکه مه وه. به لام ئیمه به خیزانی حه زمان له توندوتیژی نییه. هه لبه ته جگه له پیتەر. له به رانبه ردا مشتته کانم له هه وادا سووراند و تا دهم ژمارد.

که مینک له تووره ییه کهم که متر بوویه وه و وتم: "زورباشه، بهریکه وه برۆینه وه بو ماله وه." و که وتمه ری. به لام پیتەر شانی گرتم و منی سوورانده به ره و لای خوئی.

کیسه گوره کهی له بهر چاومدا راوه شاند تا گویم له دهنگی شکولات و شیرینییه کان بیت و وتی: "نه خیر مۆنیکا خانم، ئیستا ناکری برۆینه وه بو ماله وه. کیسه کهی من هیشتا نیوهی پر بووه."

پنکه نین گرتمی و وتم: "گالتهم له گهل ده کهی؟ هه به راستی به نیازیت ئه و کیسه زه به لاهه پر بکهیت؟ هه رگیز. ده بی تا کوتایی شه و له سهه شه قام بمینینه وه."

- باشه، باشه. تهنها یهک کۆلانیتر بگه ریین. دووانیتر، سی دانه...

چاوه کانم خر کردنه وه و وتم: "تهنها یهک کۆلانیتر. به لام ده توانی له ده رگای ماله کانی هه ردوو به ری کۆلانه که بدهیت." باشه. تو له دواوه راوه سته. ده ستیپیکرد. پیتەر ئه مهی وت و وهک با خوئی هه لدایه ناو چیمه نی به ردهم مالنکه وه که گلۆپه کانی داگیرسابوون و فانۆسیکی کوله کهیی له پشت په نجه ره ی دهره وهی ده می کردبوویه وه و گری ئه و مۆمه ی له ناویدا ده سووتا، ده بووه هۆی ئه وهی چاوه گوشه دار و ئه ستیره ییه کانی بدره وشینه وه.

له تهنیشت شوسته ی پیاده رۆکه وه راوه ستام و سهیری له
جه رهدانه کهیم کرد. کچیک که جلی دورای له بهردا بوو
دهرگا که ی کرده وه.

بیزم لی هاته وه و دهسته کانم له یه ک ئالاند. با زیاتر سارر
بوو بوو و ههوا به جوړیک قورس و شیدار بوو بوو، وهک
بلی دهیویست به فر بباریت. ئه و نیوه مانگه یش که به
ئاسمانه وه بوو، که وتبووه ژیر هه وره ره شه کانه وه.

ورده ورده خه ریکبوو درهنگ ده بوو. سهیریکی سهر و
خواری شه قامه کهم کرد، جگه له ئیمه هیچ مندالیک تری لی
نه بوو. ئه م پیتهره شه یدای شکولات و شیرینییه و دلنیا بووم
ئه گهر بوی بکرایه، تا به یانی له سهر شه قام ده مایه وه.

به لام من چه زم ده کرد بگه ریمه وه بو ماله وه و خوم گهرم
بکه مه وه. ته له فون بو ریجینا و کارولین بکه م و بو
ده هه زاره مین جار له م مانگه دا، به هوی رهفتاری پیتهره وه
داوای لی بووردنیان لی بکه م.

ههر له ویدا له تهنیشت پیاده رۆکه وه راوه ستام و سهیری ماله
و مالکردنی پیتهرم کرد. هالووین به لایه وه گرنگترین شهوی
ساله، واتا له کریسمس یش گرنگتره.

ههر که ده گهر پیته وه بو ماله وه، تویش به ره که ی هه لده ریژنیه
سهر فهرشه که و چه ندین سهعات شکولات و شیرینییه کانی
جیا ده کاته وه و ههر جوړیکیان به جیا له سهر یهک
هه لده چنیت.

ئەم مندالە بەراستی دیوانەیه. ئەو کاتانە ی که مندالتر بوو، جاری واهەبوو بەسەر شکولاتەکانیدا تەپاوتلی دەکرد. هەلبەتە ئەو کاتانە زۆر شیرین و خوشەویست بوو. ئیستا تەنها پیتی وایە که شیرین و خوشەویستە!

پیتەر خەریک بوو بەرەو لای دەرگای دوایین مال رایدەکرد؛ خانووێهکی بچووک و چوارگۆشەیی که دوو بایسکیل لەملا و ئەولای باخچەکه ی بەردەمییه وە لەسەر زەوی که وتبوون. ژنیکی گەنج دەرگاکی کردەو و دەیویست سیویک بدات بە پیتەر که دەنگی پیتەر بەرز بوویەو.

"نەخیر! من سیۆم ناوی!" پیش ئەو ی ژنە که بتوانی سیۆه که بخاتە ناو کیسه که یه وە، سوپرایه وە و لەسەر سه کۆی بەردەم ماله که وە خۆی هەلدایە خوارەو و بەرەو لای من رایکرد. بەدەم هەناسە برکتیۆه وتی: "مۆنیکا، دەبی کۆلانیکی تریش بگەریم."

دەستەکانم لەسەر سینەم لیک ئالاند و وتم: "پیتەر تو بەلینت دا. بریارمان وا بوو ئەمە دواهەمینیان بیت."

بە لالەپەتە وتی: "بەلام... بەلام... بینیت لەو ماله چی بوو؟ ئەو ژنە دەیویست سیۆم بداتی لە جیاتی شکولات!"

چاوه کانم خپرکردنەو و وتم: "بەلی، بەمە دەلین کارەسات!" "وەرە مۆنیکا. ناخۆشی مەکه." پیتەر ئەمە ی وت و دەستمی راکیشا تا بمبات بو کۆلانیکی تر.

- پىتەر، درەنگ بوودە. دايك و باوكمان نىگەران دەبن.

سەيركە جگە لە ئىمە كەسىتر لە دەردەو دەبىنى؟

وہلامى نەدامەوہ. وەك با خوى كرد بەناو كۆلاننىكى تردا و

بە تەنىشت رىزىك چنارى بەرزدا بەرەو پىشەوہ رايكرد.

لە پشت سەرىيەوہ هاوارم كرد: "پىتەر بگەرئوہ!"

بەلام ئەو لە تارىكى سىبەرى چنارەكاندا ون بوو.

نەمدەزانى لەكوئىن. تىشكى گلۆپى سەر شەقامەكە هيندە كز

بوو كە نەمدەتوانى تابلوى سەر شەقامەكە بخوئىنمەوہ.

مانگەشەوئىش نەبوو تا شوئىنك ببىنم.

چنارە بەرزەكان وەك ديوار بەرز بووبوونەوہ و لە پشت

سەريانەوہ، درەختە بەرزەكان چپەچپيان دەكرد و

دەجوولانەوہ.

بەخۆمم وت، تا ئىستا بو ئىرە نەهاتووئىن. من ئەم كۆلانە ھەر

نازانم.

وہختىك چاوہكانم بە تارىكى راھاتن، مالەكانم ببىنى. مالە

گەورەكان، لە سەرووى چىمەنە لىژەكانەوہ. ھىچ گلۆپىك لە

پشتى پەنجەرەكانەوہ دانەگىرسابوو. ھىچ گيانەوہرىك لەو

ناوہدا نەبوو. ھىچ ئۆتۆمۆبىللىك بەسەر شەقامەكەدا

نەدەرؤىشت.

لەناكاو دەنگى لوورەيەك ھات و مووہكانى لەشم راست

بوونەوہ.

پشيله بوو؟ يان دهنگی بايهکی بههیز که خوی دهکرد به نیو درهختهکاندا؟

دلّم کهوته تهپهتهپ و سوورامهوه و رامکرد بهشوینی پیتهدا که بهرهو دهرگای مالیکی گهوره رایدهکرد و نیوهی ریگاکهی بریبوو؛ مالیک که له پشت درهخته بهرزهکانهوه نزیکهی شارابوویهوه و بهو دوو مناره نووکتیژهیهوه که لهمبهر و ئهوبهرییهوه بوو، مروقی دهخستهوه یادی قهلا دیرینهکان.

به دهنگیکی هیواش و نزم بانگی براکهّم کرد: "پیتهر؟" و رامکرد تا پئی بگهّمهوه: "وهره با برۆینهوه بو مالّهوه. ئهّم مالّه زور تاریکه. ئهّم کۆلانه سهرتاپای تاریکه. ئیمه هاتووینهته کۆلانیکی ههله و سهیر و سهّمهروهوه."

پیکهنی و وتی: "دهترسی؟ هاهاها. سهیریکه، وهک مندالی شیرهخۆره ههلهلهرزیت."

- ن.. نهخیر ناترسم، بهلام ئیره زور سهّمهروهیه. وهره برۆین خیرا. کهس دهرگای ئهّم مالّه ناکاتهوه.

پشتوینی جله کاراتییهکانی توند کردهوه، دهمامکه رهشهکهی سهر رووخساری ریکخست و وتی: "دهیبینین." و پهنجهی نا به زهنگهکهدا. دهنگی بههیزی زهنگهکه له ناو مالّهکهدا بهرز بوویهوه.

هیچ ههوالیک نهبوو.

- پیم نه‌وتی؟ وهره با برۆین. من خه‌ریکم ره‌ق ده‌بمه‌ود.
تۆیش خه‌رواریک شکولاتت کو‌کردۆته‌ود. وهر بگه‌رئینه‌وه‌ بو
ماله‌وه.

و‌دک هه‌میشه گۆیی پی نه‌دام و دووباره له زه‌نگه‌که‌ی دا‌ر
ده‌ستی له‌سه‌ر زه‌نگه‌که‌ راگرت.
دیسان له‌ودیو ده‌رگا دارینه‌که‌ی ماله‌که‌وه‌ ده‌نگی زه‌نگه‌که‌
بلاو بوویه‌وه.

بایه‌کی به‌هیز دره‌خته‌کانی راوده‌شاند و گه‌لا وشکه‌کانی
له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌رده‌م ماله‌که‌ فراند.

دیسان ده‌نگی لوورده‌هاته‌وه‌. له مه‌ودایه‌کی زۆر دوورده‌وه‌.
نزیکه‌ی له ده‌نگی مروّف ده‌چوو.
به‌هیواشی وتم: 'پیتهر، تکا ده‌که‌م...'

ههر له‌و کاته‌دا گویم له ده‌نگی پی بوو، ده‌نگی ته‌په‌ته‌پیک که
له‌ودیو ده‌رگا‌که‌وه‌ ده‌هات.

ده‌رگا‌که‌ جیره‌جیری کرد و به‌هیواشی کرایه‌وه‌. ژنیکی
قژره‌ش که جلیکی دریژی له‌به‌ردابوو، سه‌ری هینایه‌ ده‌ره‌وه
و سه‌یری ئیمه‌ی کرد. رووناکییه‌کی خۆله‌میشی پستی
سه‌ری رووناک کردبوویه‌وه، به‌لام ده‌موچاوی له تاریکی‌دا
بوو و نه‌متوانی به‌ جوانی بیینم.

پیتهر وتی: 'یان شیرینی و شکولات، یان له ملی خۆت چیت
به‌سه‌ره‌ات!'

▲ تهلاری شاراوه

ژنه که ههنگاوێک هات به‌ره‌و لای ئێمه و چاوه‌کانی گه‌وره
بوون. به ده‌نگینکی به‌رز وتی: 'وای سوپاس بۆ خوا ئێوه
هاتن. ده‌مزانی که دوا جار دین!'

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

ژنەكە ئىمەي بىردە ژوورەو. لەو رووناكييە خۆلەمىشىيەرا
 كە تروسكەي دەدا، چەند جارېك چاوم ترووكاند و بىنىم لە
 رارەوئىكى بارىكدا راولەستاوئىن كە مىچىكى بەرزى ھەيە و
 گۆيەكى شووشەيى گەورە كە بە زنجىرىكەو ھەلواسراو،
 ئەوئى رووناك دەكاتەو.

پىتەر بە زمانگرتنەو وئى: "ئىمە... ئىمە ھاتووئىن بۆ ئاھەنگى
 ھالووئىن."

ژنەكە سەرى راولەشاندا. موو ەرش و خاوەكەي كەوتە سەر
 رووخسارى و بە دەستى رەنگ زەردى لايدا. ديار نەبوو
 تەمەنى چەند سالانە. وائى بۆ چووم رەنگە وەك دايك و
 باوكى خۆمان سى و چەند سالان بىت.

جوان بوو، چاوى قاوھىيى خېرى ھەبوو، گۆناكانى بەرز و
 بزەيەكى گەرمى ھەبوو. كراسە رەشەكەي وەك جلى خەو تا
 قوولەپىنى دەھات.

دووبارە وئى: "دلىنباووم كە دىن."

لىم پرسى: "مەبەستت چىيە؟"

وھلامى نەدامەو. خىرا رووى وەرگىرا و جلە درىژەكەي بە
 دەوریدا سووراپاھەو. ئىمەي برد بۆ ژوورىكى زۆر گەورە و
 نىوہ تارىك.

ئاگرینگی بچووک له ئاگردانی ناو دیواره بهردینه که دا کرابووویه وه و بلیسهکانی سیبهری دریژیان له سهر دیواره که ی بهرانبهه دروست ده کرد. چه ند دانه موبیلی چه رمی رهش و کۆن ژووره که یان پر کردبوو.

تابلۆیه کی دریژ که به سهر ئاگردانه که وه هه لواسرابوو، رووخساری غه مگینی ژنیکی پیشان ده دا که جلیکی کۆنی سه رده مانی زووی له به ردا بوو و دلۆپیک فرمی سک که وتبووه سهر یه کیک له روومه ته کانی.

سه ره رای ئاگری ئاگردانه که، ژووره که سارد و هه وای ناوی شیدار و قورس بوو. له دلی خو مدا وتم، چ شوینیکی غه مگینه. هه موو شتیکی تاریک و رازئامیز و ترسناکه.

ژنه که وتی: "من ناوم بیلایه." چه پکیک موو که که وتبووه سهر رووخساری، به پشتی دهستی لایدا و دهست له سهر که مه ر، له به رده می ئیمه دا راوه ستا. چاوه قاوه ییه کانی به نۆره له من و پیتهریان روانی.

- تو مۆنیکی، دروسته؟ براکه شت ناوی پیتهره.

هه ستم کرد ریپره وی قورگم وشک بووه و پرسیم: "تو کییت؟ دایک و باوکی ئیمه ده ناسی، یان... چی؟"

ژنه که سهری راوه شاندا و بزهییه کی نیوه ناچل رووخساری رهنگ زهره و لاوازی گه شانده وه. به دهنگیکی سازگار وتی: "ناوی هه ردووکتان له کتیبه که دایه." پاشان به نیگی، هه ردووکمانی به وردی هه لسه نگاند.

وتم: "کتیب؟ تیناگه م؟"

دهستیکی خسته سهر لیواری یه کیک له موبیله کان و وتی: له کتیبه که دا نووسراوه نه و دووانه تان دین. نووسراوه نه مشه و یارمه تیی من ددهن.

سه یزیکي پیتهرم کرد و نه ویش چاوه کانی خرکردنه وه.

له دلی خومدا وتم، واتا نه م ژنه حوله؟

لیم پرسی: "ناوی نیمه له کتیبه که دا نووسراوه؟ مه به ست دفته ری ته له فونه؟"

بیلا سهری راوه شانده، ناماژهی بو کردین که دواي بکه وین و نیمه ی برده ناو کتیبخانه ی پشت ژووری دانیشتنه که وه. له به رده م هر چوار دیواری کتیبخانه که دا له زه و ییه وه تا میچه که، ره فهی پر له کتیبی کونه بوو.

نه و کتیبانه ی بهرگه کانیان درزی بردبوو و کال بوو بوونه وه. دوو گلویی هاوشیوهی مه شخهل که له بهر زاییه کی زوردا، له دیواره که وه هاتبوونه دهره وه، رووناکییه کی زهر دیان ده خسته سهر میزه دارین و دریژه که ی ناوه راستی ژووره که. چوار دانه کورسیی پشت بهر زیش له دهوری میزه که دانرا بوون.

له هه موو جینه ک سیبه ری شین و رهش بهر چاو ده که وت. پشتم له رزی، نه م بیرکردنه وه خراپه هاتبووه می شکمه وه که نه و سیبه رانه زیندوون.

بیلا کتیبکی گهورهی له یهکیک له رهفهکانی خوارهوه
دهرهینا. به ههردوو دهست کتیبهکهی بهرز کردهوه و فووی
له خۆلی سهر بهرگهکهی کرد.

کاتیک کتیبهکهی هینا بو سهر میزهکه، بینیم بهرگهکهی درزی
بردووه و پره له پهله. کتیبهکهی به جوریک راگرت که من و
پیتهر بتوانین ناوینشانهکهی که به پیتی پیچاوپیچ و
هه لگهراوهی قاوهیی نووسرابوو، بخوینینهوه: کتیبی هالۆز.
وتم: 'هالۆز؟ واتا... واتا ئەم کتیبه له بارهی هالۆوینهودهیه؟'
وهلامی نه دامهوه. کتیبه قورسهکهی له سهر میزهکه دانا،
نووشتایهوه به سهر کتیبهکهدا و به وریاییهوه پهره
زهردهکانی هه لدايهوه.

وتم: 'تی... ناگه م، له م کتیبهدا چی نووسراوه؟'
پیتهر به دهنگیکی لهرزوک وتی: 'ئیمه تهنه هاتبووین بو
شکولات.'

به رووخساریدا دیاربوو که له م دۆخه نارپهحهته.
بیلا په نجه لاوازهکانی به سهر لاپه رهیهکی کتیبهکهدا هینا و
وتی:

'بیخویننهوه. وهرنه پیشهوه. بروانن له کتیبهکهدا چی
نووسراوه.'

من و پیتهر نووشتاینهوه به سهر کتیبهکهدا و وهک
کومۆدهکانی مالی دایه گهورهی ئالیس بۆنی شی و کونی لی

دههات. به وردی سهیری نووسینه ورددکانی کتیبه کهم کر
و خویندمه وه:

'شهوی هالووین زهنگی ماله که لی دهدریت. دوو تازه لاو به
هانای بیلاوه دین. ناوی نهوان مؤنیکا و پیتهر نهنده رسون
دهبیت. نهو دووانه سه رگه رمی نهجامدانی ریوره سمی
'شهوی قدیسین' دهبن. به لام مؤنیکا و پیتهر دهست له
ریوره سمه کهی خویمان هه لده گرن و له کاتی پیویستیدا به
هانای بیلاوه دین.

فشارم له خوم کرد تا تفیک قووت بدهم. ناو دهمم له پرنیکا
وهک تهخته وشک بووبوو.

من و پیتهر هه روا له کاغزی ردهنگ زهردی نهو کتیبه کونه
پامابووین. پاشماوهی لاپه ره که به تال بوو.

سهرم هه لبری و له چاوهکانی بینلام روانی: 'مه حاله. مه گهر
شتی وا ری تیده چیت؟'

چاوه‌کانی بریسکه‌یان دایه‌وه و وتی: "له کتیبه‌که‌دا وا نووسراوه. که‌واتا ده‌بی راستی بی."

قۆلی پیتهرم گرت و وتم: "وه‌ره با برۆین، ئەم به‌سه‌ره‌اته زۆر پروپووچه."

بیلا به ده‌نگیکی به‌رز وتی: "ناتوانن برۆن! خیرا چوو به‌رده‌م ده‌رگای ژووری کتیبخانه‌که و ریگهی لی گرتین. هیچی وای نه‌مابوو من و پیتهر ریک خۆمان بکیشین به سکیدا. ده‌سته‌کانی بۆ هه‌ردوولا بلاو کردنه‌وه تا نه‌توانین به تهنیشتیدا تیپه‌رین."

پیتهر هاواری کرد به سه‌ریدا: "تۆ ناتوانی ئیمه لیره رابگری!" بیلا وتی: "له کتیبی هالۆزدا نووسراوه که ئیوه لیره ده‌میننه‌وه."

چاوه‌کانی دووباره بریسکه‌نه‌وه و له‌وه کتیبه‌راما که له پشت سه‌ری ئیمه‌وه و له‌سه‌ر میزه‌که کرابوو‌یه‌وه. ئیوه لیره نارۆن. کتیبکه ده‌لی که نارۆن.

به بیلام وت: "من نازانم چون ئەم فیلی کتیبه‌ت دروست کردوو، به‌لام هه‌ر به‌راستی ده‌بی به‌یلت برۆینه‌وه بۆ ماله‌وه. تۆ بۆچی پیویستت به یارمه‌تی ئیمه هه‌یه؟"

بیلا کتیبە کۆنەکە ی پێشاندا و وتی: "لە کتیبە کەدا نووسراوە
 کە ئەو دووانەتان لێرە دەمیتنەو و یارمەتیی من دەدەن تا
 ئەو پینچ دەمامکە ی لێیان دزیوم، وەک هەموو سالیکی،
 بە دەست بهێنمەو. ئێوە یارمەتیم دەدەن تا وەر یان بگرمەو."
 هاوارم کرد: "پینچ دەمامک؟"

پیتەریش دەنگی لی بەرزبوویەو: "من کاراتی دەزانم. وەک
 بلیی بیەوی لێدانیک بوەشینیت، دەستەکانی بەرز کردنەو:
 "باشترە رینگە بەدی ئیمە برۆین."

چاوەکانی بیلا فراوان بوون و وتی: "پیتەر، من بەنیازی ئەو
 نیم کە ئازارتان بەدم. نامەوی لێرەدا زیندانیتان بکەم. تەنھا
 ئەوێه کە لە کتیبە کەدا نووسراوە ئێوە یارمەتیم دەدەن تا
 دەمامکەکان وەر بگرمەو."

پیتەر دەستەکانی هینانە خوارەو و وتی: "تینگە یشتەم. پاشان
 سەری لەقاند: "ئەمشەو شەوی هالووینە و تو دەتەوی
 مندالەکان بترسینی. ئەم قسانەیش هەموویان گالتەن، وایە؟"
 بیلا رویشت بو لای میزەکە: "ئەم کتیبە گالتە نییە. هەموو
 ئەوشتانە ی کە روودەدەن، لێرەدا نووسراون."

پرسیم: "سەبارەت بە کام پینچ دەمامکە قسە دەکە ی؟
 دەمامکی هالووین؟"

- ناویان پینچ دەمامکە کە ی دوکتور قیژدییە و توانایەکی
 جادوویی زۆریان هەیه.

▲ تهلاری شاراهه

من و پیتەر سهیری یه کترمان کرد و دلنیا بووین که بیتلا به راستی میشکی کیشهی ههیه.

له دلی خوڤدا بیرم کردهوه، باشتر نییه تا درهنگ نه بووه بووی ده رچین؟ نووشتامه وه و سهیری لاپه رهی کراوهی کتیبه کهم کرد. باوه رم نه کرد، به لام شتی تازه له و لاپه رهی دا نووسرابوو. پاره گرافیکی تازهی بو زیاد بووبوو. بو پیتهرم خوینده وه:

"پیتهر و مۆنکیا متمانهیان به بیتلا نه بوو، نه یانده زانی بیتلا داوای چییان لی ده کات. سه ره تا پییان وابوو ئەو شیت بووه. دوو تازه لاهه که ده یانویست هه لیین.

به لام ئەوان ئەرکیکی گه وره یان له سه ر شان بوو. بیتلا زۆر زۆر پیویستی به یارمه تی ئەوان بوو. له راستیدا هه موو دنیا پیویستی به یارمه تی ئەوان بوو. نه ده بوو هه لیین.

پیتهر سه ری راه شانده و وتی: "زۆر سه یره." و ده مامکه ره شه کهی له رووخساری کرده وه و هه لیدایه سه ر زه وییه که. عاره قهی رووخساری به پشتی دهستی سه رییه وه. منیش له ژیر لیوه وه وتم: "هه ر زۆر سه یره."

بیتلا وتی: "وه رن ئەو ده مامکانه تان پیشان بدهم. به راستی هیی من، به لام ئەم دوخه زۆر به رده وام نابن."

ئیمه ی برد به ره و لای یه کیک له دیواره کانی کتیبخانه که. دهستی درێژکرد بو سه ر ره فه یه ک و کتیبیکی به رگ سووری ده ره ینا.

چهند چرکه‌یه‌ک دواتر، ده‌نگی ویزه ویزیک به‌رز بوویه‌وه و ته‌واوی ره‌فه‌که سوورایه‌وه. ئیستا ئیتر هیچ هه‌والیک له‌کتیب نه‌بوو و له‌جیاتی ئه‌وه تاقیکی شاراو ده‌رکه‌وت.

پینج دانه ده‌مامکی هالووین له‌و تاقه‌دا هه‌لواسرابوون. له‌خۆمه‌وه هاواریکی خنکاوم کرد. ئاخ‌ر ئه‌و ده‌مامکانه زۆر ناحه‌ز و ترسناک بوون. یه‌کیکیان له‌ شیوه‌ی که‌لله‌سه‌ری مروّفا بوو. یه‌کیکی تریان که‌لله‌سه‌ری مۆمیایی، یه‌کیکیان سه‌ری گورگیکی ترسناک که‌ که‌لبه‌کانی هاتبوونه ده‌ره‌وه و ده‌توت له‌ بیده‌نگیدا باویشک ده‌دات.

پیتهریش قیژه‌ی لی به‌رز بوویه‌وه: "وای دایه. له‌و ده‌مامکه ترسناکانه!"

بیلا زۆر له‌سه‌رخۆ وتی: "ئیه‌و نازانن چی ده‌لین، له‌ واتای ترسناک تیناگه‌ن."

ئاماژه‌ی بو کردین بچینه پیشتره‌وه: "وه‌رن بو ئیره. له‌ دواوه مه‌وه‌ستن. جوان سه‌یریان بکه‌ن."

پیتهر چووه پیشه‌وه. نیگای له‌سه‌ر ده‌مامکینک چه‌قی به‌ستبوو که‌ بووخساری به‌رازی هه‌بوو و دوو دانه شاخی زه‌ردی هه‌لگه‌راوه له‌ سه‌رییه‌وه ده‌رچوو بوون.

من له‌ شوینی خۆم راوه‌ستام. دووباره پیتی له‌شم میرووله‌ی کرد و سه‌رتاپام به‌ستی.

ترس به‌ واتای راسته‌قینه، ته‌نانه‌ت سه‌یرکردنی ئه‌و ده‌مامکانه‌یش له‌شی مروّفی ده‌هینایه‌ له‌رزین.

ئهوسا... ئهوسا... له بهر چاوه تۆقیوه کانی مندا... ده می هر
پینج ده مامکه که کرایه وه... و هه موویان پیکه وه لوورده یان
کرد.

۵

نه متوانی ریگه به خۆم بگرم. ده مم کرده وه و قیژه یه کی به رزم
کرد.

من و پیتهر پاشه و پاش چووینه دواوه. چه زم ده کرد تا بۆم
بکری زیاتر له و ده مامکه لوورده کیشانه دوور بکه ومه وه.
خۆمان ئاماده کرد راکه یان به ره و لای ده رگا که... و قاچمان
له یه ک گیر بوو. پیتهر وه ک تۆپ هه لدره و له سه ر لاکه له که ی
که وته سه ر زه وی. من هاوسه نگی خۆم پاراست و دهستم
بۆ دریز کرد تا یارمه تی بدهم هه لسیته وه.

دهنگی لوورده ی ده مامکه کان راوه ستا و ده میان دووباره
داخرایه وه. به لام من هیشتا ئه و دهنگه ترسناکه م له سه رمدا
ده بیست.

پیتهر پشتوینی کاراتییه که ی توند کرده وه و هه ردوو کمان
رامان کرد به ره و لای ده رگای کتیبخانه که.

بیلا وتی: 'به داخه وه م، مافی خۆتانه بترسن.'

وتم: 'ئیترا نامه وی هیچ بیستم. ته نها ده مه وی برۆمه وه بۆ
ماله وه.'

بىلا قژە درىژەكەى ھەلدايەو ھە بۇ دواو ھە ووتى: "دەبى بۇتان
روون بکەمەو ھە. ئەگەر بىر يار بى يارمەتيم بدەن، دەبى ھەموو
شتىك بزانن."

ويستم بلىم: "نا. بەراستەمە... من و پىتەر... بەلام بىلا
نەيھىشت قسەكەم بکەم: "من سەد سالاھە کە پارىزگارىيە لەو
دەمامكە شەيتانئىيە دەكەم."

پىتەر ووتى: "باسى چى دەكەى! تۆ لە داىكى ئىمەيش
گەنجترى."

وتم: "لىگەرى ھەرە بابروين." ئىتر دۇنيا بووبووم كە بىلا
شىتە.

بىلا ووتى: "لىرەدا جادوويەك ھەيە. من تەمەنم سەد و سى
سالە."

پىتەر بە گالتە جاربيەو ھە ووتى: "منىش سپونج بووم."
رووخسارى رەنگ زەردى بىلا لە توورەييدا رەش داگەرا و
تەماشايەكى خراپى پىتەرى کرد: "من شىت نىم. ئەگەر
دەتانەوى بە ساغى و تەندروستى بگەرپنەو ھە بۇ مالەو ھە،
دەبى گوى لە قسەكانى من بگرن و باوهرم پى بکەن. لانىكەم
دەرفەتىكم پى بدەن."

لە دلى خۇمدا وتم، ئەگەر بمانەوى برۆينەو ھە بۇ مالەو ھە؟ ئەمە
ئىتر چ جورە ھەرەشەيەكە؟

قسه کانی بیلا پشتیان لهرزاندنم. دهسته کانم له سهر سینه م
له یهک ئالاند و وتم: "فه رموو، دهست پی بکه. کهس ریگهی
لی نه گرتووی."

بیلا ده مامکه کانی پیشانداین که له ناو ره فه که دا
هه لواسرابوون و وتی: "ئهم ده مامکانه سه د سال له مه و بهر
دروستکراون. جادوو گه ریگی به هیز دروستی کردوون. به
ناوی هالۆز."

پیتهر وتی: "واتا ئه و ئه م کتیبه ی نووسیوه؟"

بیلا سهری به واتای به لی له قاند و بهردهوام بوو: "هالۆز له
شه ویکی هالۆویندا هاته دنیاوه و چه ندین سال له مه و بهر له
شه ویکی هالۆویندا مرد. کاتیک ئه و ده مامکانه ی دروستکرد،
جادوو یه کی به هیزی پی به خشین. جادوو یه ک که له سالدا
ته نها یه ک جار چالاک ده بی... ئه مشه و."

له ده ماکه کان رامام و له ژیر لیوه وه وتم: "ئه مشه و..."

بیلا دریزه ی پی دا: "هالۆز ده مامکه کانی دا به دوکتور
(قیژه) ی چه پهل. هه ربویه پینان ده لین ده مامکه کانی قیژه.
به لام من ناتوانم ریگهی پی بدهم ده مامکه کان لای خوی
بهیلیته وه. ئه و زور شه رانگیزه."

هه ناسه یه کی قوولم هه لکیتشا تا هه موو ئازایه تی خوم
کوبکه مه وه: "تا ئیره به سه. به یارمه تی خوت من و پیتهر
ده بی بروین."

پیتەر به بیلای وت: "چیرۆکی ترسناکی باشت هۆنییه‌وه.
ده‌توانی فیلمیکی له‌سه‌ر دروست بکه‌ی."
بیلا ته‌ماشایه‌کی خراپی هه‌ردوو‌کمانی کرد و هیچی نه‌وت.
ته‌نها ده‌سته‌کانی خستنه‌ سه‌ر هه‌ردوو لای رووخساری.
من و پیتەر پاشه‌و پاش کشاینه‌وه دواوه. سه‌یریکی تری ئه‌و
ده‌مامکه ناشیرینانه‌م کرد. شل و بی جووله به
قولابه‌کانیانه‌وه هه‌لواسرابوون.
سووراینه‌وه و دوو هه‌نگاومان به‌ره‌و لای ده‌رگای
کتیبخانه‌که نا...
هه‌ردوو‌کمان له ترسان قیژه‌یه‌کی خنکاومان کرد.

دهرگای کتیبخانه که له شوینی خوی نه مابوو.
چاوه کانم به چواردهوری کتیبخانه که دا سوورپاند. تهنه چوار
دیواری هه بوو که له زهوییه وه تا بنمیچه که ی ره فهی کتیب
بوو.

هیچ هه والیک له دهرگا که نه بوو.
ئه و شوینه ی که پیشتر دهرگا بوو. ئیتر هیچ دهرگایه کی لی
نه بوو!

قاچه کان له ترسان به له رزه که وتن و پشتم دووباره ته زی.
پیتهر هاواری کرد: "کوا دهرگا که؟ بهیله با ئیمه برۆین!"
توقیوانه به چواردهوری ژووره که دا رایکرد. پالی به
ره فه کانه وه دهنه و به شوین ریگهی هه لاتندا ده گه را.
بیلا به دهنگیکی وه ک پارانه وه نزم، وتی: "ئارام بن. تینا گهن؟
هر که پیت نایه ئهم ژووره وه، ئیتر چوونه دهره وه سه خته.
سه فهره که ی ئیوه تازه دهستی پیکردوو. ریگهی گه رانه وه
بوونی نییه. سه فهره که ی ئیوه تازه دهستی پیکردوو. ریگهی
گه رانه وه نییه."

به دهنگیکی له رزۆکه وه که ترس و توقینی منی ئاشکرا
ده کرد، وتم: "ئیمه نامانه وی برۆین بو سه فهر. تهنه
دهمانه وی لیتره برۆینه دهره وه."

پیتەر به شانی پالی به یه کییک له رهفه کانه وه نا، له جینگهی
خوی نه جوولا.

به بیلام وت: "تو ناتوانی ئیمه لیره زیندانی بکهی. دایک و
باوکمان..."

- ئیوه زیندانی نیین. هاتوون بو ئیره تا یارمه تیی من بدن...
بیرتان چۆته وه؟

پیتەر هاواری کرد: "بهیله له م ژووره بچینه دهره وه!"
بیلا وتی: "من دوژمنی ئیوه نیم. وهرن دانیشن. ئارام بن. من
پتویستم به یارمه تیی ئیوه ههیه. سویند دهخۆم که نامه وی
زیانتان پی بگهیه نم." کتیبه بهرگ سووره کهی خسته وه
جینگهی خوی. رهفه که سوورا و دهمامکه کان ون بوون. بیلا
له ژیر لیتوه وه وتی: "باشه، ئیتر نابینرین." چووه لای میزی
ناوهراستی ژووره که، دوو کورسی هینایه دهره وه و وتی:
"وهرن دانیشن. تکا ده که م."

من و پیتهریش سهیری یه کترمان کرد. دهمزانی چاره یه کی
ترمان نییه. پیم وابوو ئه گهر رینگه بدهین بیلا به سه رهاته کهی
تا کوتایی بگیزیته وه، رینگه مان پی بدات برۆین."
خۆمان خسته سهر کورسییه کان و چووینه بهردهم میزه که.
بیلا بهرانبه رمان دانیشت. چاوم به نینۆکه دریز و سووره
توخه کانی که وت.

پرسی: "دهی، بهردهوام بم؟"

- بهلی، خه ریکبووم سه بارهت به هالۆزی جادووگهر قسم ده کرد. ئەو پینج دەمامکی دروست کرد و ئەوانی به جادوو یه کی به هیز پر کرد و دانی به دوکتۆره قیژه. نه یدەزانی که قیژه بوونه وه ریکی شهیتانی و شه رانگیزه، پاشانیش ئەم کتیبه ی نووسی و ناوی لی نا کیتی هالۆز.

سه ریکی کتیبه کهم کرد و می شکم خسته کار. فشارم له خۆم کرد تا سهر له وه دهر بکه م که بیلا چۆن ناوی من و پیتهری خستۆته ناو ئەو کتیبه وه، به لام هیچ سه ره داویکم پی نه بوو. - قیژه دوژمنی منه. هه موو سالی ک ده جهنگم و ته واوی هه ولی خۆم ده دم تا نه هیلیم ده مامکه کان به دهستی بگهن، به لام ئەو هه موو سالی ک ده یاندزیت. هه موو سالی ک شهوی هالۆوین ئیمه ده بیت له سهر ده مامکه کان پیکه وه شهر بکهین. ئەو ده مامکه کان ده دزیت و ده یانشاریته وه، به لام ده بی بدۆزرینه وه!

پشتم له ترسان له زری کاتیک بیلا چاوی برییه چاوه کانم و به رده وام بوو: "سه د ساله هه موو هالۆوینیک، ئەم گه ران و وه رگرتنه وه ی ده مامکانه دریزه ی هه یه و من ناچارم هه موو سالی ک ئەم یارییه ترسناکه ئەنجام بدهم."

وتم: "که واتا هه ر به راستی ته مهنت سه د و سی ساله؟" دهستی بهرز کرده وه و ئاماژه ی بو کردم که بیدهنگ بم: "قیژه بوونه وه ریکی چه په له و شه رانگیزییه که ی له ئاستی

ویناکردنی ئیمه به‌ده‌ره. ناتوانم بهیلم ده‌مامکه‌کان لای ئه‌ر
بمینه‌وه.

ده‌نگی نه‌ماو و بو‌ماوه‌یه‌ک چاوه‌کانی داخستن: "ئه‌گه‌ر
ده‌مامکه‌کان له‌ده‌ستی دوور نه‌خه‌مه‌وه، دنیا تووشی
مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ده‌بیت."

وتم: "زور باشه، ئیستا که ده‌مامکه‌کانت له‌شوینیکی دنیا
شاردوته‌وه، ده‌توانین برۆین؟" کورسییه‌که‌م کیشایه‌دواوه.
بیلا بو‌یه‌که‌م جار ده‌نگی به‌رز کرده‌وه: "تو تیناگه‌ی؟! ئه‌مه‌ی
وت و له‌پریکدا‌هه‌ستایه‌سه‌ر پی: "قیژه‌ئه‌وان ده‌دزیت.
هه‌موو سالیک ئه‌م چیرۆکه‌دووباره‌ده‌بیته‌وه. هه‌موو سالیک
ئه‌وان له‌من ده‌دزیت و له‌شوینی جیاواز ده‌یانشاریته‌وه.
ئه‌گه‌ر ئیوه‌برۆن، من چۆن وه‌ریان‌بگرمه‌وه؟ من ناتوانم به
شوین ده‌مامکه‌کاندا برۆم."

"تئ... ناگه‌م..." سه‌رم به‌گیژدا ده‌هات و له‌به‌ر خۆمه‌وه بیرم
ده‌کرده‌وه، ئه‌م ویرانانه‌چیین؟

- من ناتوانم برۆم به‌شوین ده‌مامکه‌کاندا. کاتیک قیژه‌ئه‌وان
ده‌دزیت، پتویستم به‌که‌سیک هه‌یه‌بروات به‌دوایاندا.
که‌سیک یارمه‌تیم بدات. ئه‌و دووانه‌تان بو‌ئه‌وه‌لی‌ره‌ن.
دلۆپه‌فرمیسکه‌کان له‌چاوه‌قاوه‌یییه‌کانیدا دره‌وشانه‌وه:
"هالۆزی جادووگه‌ر ئه‌م یاسای شکاری ده‌مامکه‌کانه‌ی داناوه.
منی ته‌لیسم کردووه؛ ئه‌گه‌ر په‌نجه‌م به‌ر یه‌کیک له‌و
ده‌مامکه‌کانه‌بکه‌وی، ده‌بم به‌خۆله‌میش."

پیتەر چاوه کانی خر کردنه وه. به سهر هاته که ی بیلا سات له
دوای سات پروپووچتر ده بوو.

بوچی من ورده ورده خه ریکبووم باوهرم به قسه کانی
ده کرد؟ رهنگه له بهر ئه و فرمیسکانه بیت که له چاوه کانیدا
کو بوو بوونه وه. یا خود له رزینی دهنگی سازگاری که دامایی
ئه ویان پیشان ده دا.

بیلا به رده وام بوو: "هه موو سالیگ شهوی هالووین من ده بیت
که سیک بدۆزمه وه که یارمه تیم بدات. وهختیک قیژه
ده مامکه کان ده دزیت، من پیویستم به که سیک هه یه که بروات
بگهریت و کویان بکاته وه. که سیک که ئه وانم بو بگهرینیته وه.
ئه مسال بریاره ئه و دووانه تان ژیانی خۆتان بخه نه
مه ترسییه وه."

پیتەر وتی: "ئه گهر ئه م هه موو ئه رکهت بو ئه وه کیشاوه که
ئیمه بترسینیت و جه ومان بگریت، سه رکه وتوو بوویت. ئیستا
ئیتر بهیله برۆینه وه بو ماله وه."

"ناتوام بهیلیم برۆن. من به رانه ر قیژه هیچ کاریکم له ده ست
نایهت. ناتوانم له دژی ئه و جادوو به کار بهینم. هیچ جوړه
هیزیکم نییه که بتوانم ریگهی لی بگرم." بیلا کتیبیکی قورسی
هه لدا به ره و لای ئیمه و وتی: "سه یری که ن. بیخویننه وه،
بزانی چی نووسراوه. ئه م کتیبه درۆ ناکات. ده لی ئه مسال
ئه و دووانه تان یارمه تی من ده دن."

من و پىتەر نووشتاينەو ە بەسەر كىتەبەكەدا و چاودەكانمان
بەسەر ھىلە وردەكانىدا خشاند. پەرەگرافىكى تازەى بۇ زيار
بووبوو كە نىزىكەى ھەمان قسەكانى بىلای تىدا نووسرابوو.
ناوى من و پىتەرى ھىتابوو. نووسىبووى ھاتووین بۇ ئىرە
تا يارمەتى بىلا بەدەين...

ئەوان باودەريان بە قسەكانى بىلا نەدەکرد، باودەريان نەدەکرد
شكارى دەمامكەكانى ھالووین راستىيە. ھەزىان دەکرد لەو
مالە كۆنە ھەلبىن و بگەرینەو ە بۇ مالەو ە.

بەلام چىرۆكى جادووگەرە پىرەكە (ھالۆز) راستى بوو. ئەو
سالە نۆرەى پىتەر و مۆنىكا بوو تا بچەنگن و رەنگە دنيا لە
بەلايەكى ئەھرىمەنى لەباسنەھاتوو رزگار بکەن.

لەو ساتەدا بوو كە وشەكانى كۆتايى ئەو پەرەگرافە
سەرنجيان راکىشام. وشەكانى كۆتايى... دووجار ئەو
وشانەم خویندەو ە و ھەستم کرد دلم كەتۆتە تەپەتەپ.
دووبارە ھەمان لەرزىن لە قاچەكاندا بوو.

وشەكانى كۆتايىم بە دەنگى بەرز خویندەو ە:
"چىرۆكەكەى بىلا، مۆنىكا و پىتەرى ترساندبوو. بەلام تا
دەستپىكى تۆقىنى راستەقىنەيان تەنھا پىنج خوولەكى تری
مابوو..."

نووسینی ناو کتیبکه هر لهویدا تهواو دهبوو. چاوهکانم لهسهر رستهی کوتایی وشک بووبوون. هاوارم کرد: "واتای ئەمه چییه؟"

بیلا وهلامی نه دامه وه. تهنه زهق زهق سهیری کردم. پیتهر وتی: "واتای ئەوهیه که من و تو تهنه پینج خوولهک کاتمان ههیه تا لیڤه برۆینه دهره وه!"

ههردوو کمان له جیگهی خۆمان بهرز بووینه وه و من به بیلام وت: "تو دهبیئت بهیالیئت ئیمه لیڤه بچینه دهره وه. من و پیتهر ناتوانین یارمهتیت بدهین."

به رهله وهی بیلا بتوانی وهلام بداته وه، دهنگی ته په ته پیکي بهرز هات و من و پیتهر بی ئەوهی خۆمان بمانه وی هاوارمان کرد.

ئاورمان دایه وه و بینیمان کتیبه کان لهسهر رهفه کان دهخزین و بهرده بنه وه سهر زهوی. من و پیتهر له ترسی ئەو کتیبه قورسانه ی که له مسهر تا ئەوسه ری ژووره که وه له هه وادا بوون، خۆمان خزانده ژیر میزه که وه. بوومه له زهیه.

دهسته کانم خسته سهر سهرم و چاوهکانم داخستن. به راست و چه پدا کتیب بهرده بوویه وه سهر زهوی. هیندیکیان

بەردەبوونەوھ سەر مېزەكە، وەك تۆپ بەرز دەبوونەوھ و
دەكەوتنە سەر زەوئى. بارانى كتيب بوو!

پاشان... دەنگى گرمەيەكى تر. رېك لەو كاتەدا چاوەكانم
كردەوھ كە ديوارىكى ژوورەكە بە تەواوى رووخا و دارما.
نا. ديوار نەبوو. يەك لا رەفەي كتيب لە جىگەي خۆي
هەلكەندرا و بە دەنگىكى گویدرېنانه كەوت بەسەر زەويدا.
ژوورەكە لەرېيەوھ و خۆلى سەر پەردەكان بە ھەوادا بلاو
بوويەوھ.

پاشان، بېدەنگى.

سەرم بەرز كردەوھ و چاوم بە پياويك كەوت كە بە تەپەتەپ
لە پشتى رەفەكانەوھ ھاتە ناو كتيبخانەكەوھ. جلىكى درىژى
ئەرخەوانى لەبەردا بوو (پېم وابى پىي دەلین عەبا) و كلاويكى
ئەرخەوانى قوماشى كردبووھ سەرى. دەموچاويكى
سوورى ھەبوو، رېشە سپى و چوارگۆشەبېيەكەي
ھاوشىوھى فلچەي نىگار كيشەكان بوو.

بەسەر كتيبەكاندا ھەنگاوى دەنا، ئەوانى بو ئەملا و ئەولا
ھەلدەدا و دەھاتە پيشەوھ. بالاي كورت بوو. واتا لە پیتەر
بەرزتر نەبوو.

ھەروا كە بە توورەبېيەوھ دەھاتە ناو كتيبخانەكەوھ، بە رق و
كىنەوھ سەيرى من و پیتەرى دەکرد. دوو چاوى رەنگ
ئەرخەوانى ھەبوو كە وەك گەوھەر دەدرەوشانەوھ.

بیلا دهسته کانی خستنه سهر ږووخساری و هاواری کرد:
"دوکتور قیژه! ږو دواوه، ږو دواوه!"

پیاوکه وهک بللی گویی له دهنکی نه و نه بووه، تنها سهیری
پیشه وهی ده کرد.

بیلا پارایه وه: "دوکتور قیژه... تکا ده که م! لینیان نزیک
مه به ره وه! زیانیان پی مه گه یه نه!"

به لام دوکتور قیژه دیسان له قهی له کتیبه کان دا و راسته و خو
به ره و لای من و براهه م هات.

پیتان بلیم، نه و نیگایه ی له ږووخساره ریشنه که یدا بوو، هیچ
دوستانه نه بوو.

بیلا قیژاندی: 'دهستیان بو مه به! زیانیان پی مه گه یه نه!
چهند ساتیک وهک ته خته له جیگه ی خو مدا وشک بووم و
پاشان چنگم له پیتهر گیر کرد و هینده هینامه دواوه که
ههردوو کمان له پشته وه به توندی بهر یه کیک له ره فه کان
که وتین.

قیژه راسته وخو هاته پیشه وه.
هینده هه ناسه م راگرت که قه فه زدی سینهم نازاری پی
گه یشت. هه ستم ده کرد خه ریکه پینه کانم له ژیرمدا دهرده چن.
پالم به ره فه که وه دایه وه تا نه که وم.
بیلا دهسته کانی خستبوونه سهر رووخساری و هاواری
ده کرد:

'نا... تکا ده که م!'

به لام چاوه ئه رخه وانیه کانی قیژه سهیری ئیمه ی نه ده کرد.
نیگای راسته وخو چووه سهر تاقی شاراوهدی دهمامکه کان.
بیلا هه ناسه یه کی ده نگداری کیشا و وتی: 'نا! برو ئه ولاره!
و خیرا رایکرد. خوی هه لدایه به رده م ره فه که و هه ولیدا به
جهسته ی ریگه ی لی بگریت.
قیژه به په نجه ی نیشانه ی لی گرته وه و چاوم به ئه نگوستیله
سه وزه که ی که وت.

پووناکییه کی سهوز له ئهنگووستیله که یه وه ده رچوو و به سهر ره فه که دا خزا.

ره فه که ورده ورده سوورایه وه و پینج ده مامکه که دووباره ده رکه و تنه وه.

قیژه چوو په پیشه وه و بیلا له ترسان خوئی کیشایه دواوه. قیژه دهستی دریژ کرد و ده مامکه کانی یه ک یه ک له قولاپه کان کرده وه، هه موویانی خستنه سهر یه ک و نانیه ژیر باخه لی. بیلا هاواری کرد: "نا! نا!" و رایکرد به دواي قیژه دا، شانیه کانی نزم کردنه وه و هه ولی دا له گه لیدا دهسته و یه خه بیت. به لام قیژه خوئی لادا، بیلا به توندی که وت به سهر زه ویدا و له سهر سکی خشا. قژه دریژه که ی له دواوه له هه وادا بلاو بوویه وه و داموانه دهستی کرد به ناله نال.

قیژه ده مامکه کانی له ژیر عه باکهیدا شارده وه و سهیریکی خراپی بیلای کرد که خهریک بوو ورده ورده هه لده ستایه وه. بزه یه کی سهیر که وته سهر رووخساره ریشنه که ی و وتی: "دهی، دووباره دهستی پی کرده وه."

دهنگی ناسک و فیکه ئاسا و پچرپچر بوو، وهک دهنگی پیره میزده کان.

بیلا پارایه وه: "قیژه، گوئیگره چی ده لیم..."

- ناتوانی رینگه م لی بگری. ئه مه له کتیبه که دا نووسراوه. شکار دووباره دهست پیده کاته وه. به لام ئه م جاره وه ختیک

ته‌واو بییت، ده‌مامکه‌کان و ته‌واوی هیژه جادوویییه‌که‌یان
ده‌بن به هیی من.

بیلا به نار‌ه‌زایه‌تییه‌وه وتی: "نا..."

قیژه وتی: "با هالووین ته‌واو بییت، کو‌نترۆلی تویش به‌سه‌ر
ده‌مامکه‌کاندا ته‌واو ده‌بییت."

قیژه به‌ره‌و لای ئەو که‌له‌به‌ره‌ی که له شوینی ر‌ه‌فه
هه‌لکه‌ندراره‌که‌دا دروستی کردبوو، سوورایه‌وه و ع‌با
ئه‌رخه‌وانییه‌که‌ی له ده‌وری خۆیه‌وه پیچا.

بیلا چ‌ه‌ند هه‌نگاوێک دوا‌ی که‌وت، به‌لام پاشان راوه‌ستا.
چه‌ناگه‌ی ده‌له‌رزی و رووخساره ر‌ه‌نگ زه‌رده‌که‌ی پیشانی
ده‌دا که چ‌ه‌ند ترساوه.

قیژه له‌به‌ر ده‌م ر‌ه‌فه‌که‌دا راوه‌ستا و ئاو‌ری بو لای ئی‌مه
دایه‌وه. په‌نج‌ه‌ی ئاماژه‌ی له‌به‌ر چاوی من و پیته‌ردا راوه‌شاندا
و به‌سه‌رماندا نه‌راندی: "به چوارده‌وری مندا نه‌یه‌ن.
ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه."

چاوم له ئەنگووستیله سه‌وزه‌که‌ی بری، له‌و تیشکه سه‌وز و
لیزه‌رئاسایه‌ی که لینییه‌وه ده‌رده‌چوو.

به‌سه‌رماندا هاواری کرد: هه‌ول مه‌ده‌ن یارمه‌تی بده‌ن. من
ده‌زانم ئی‌وه کین."

له‌ناکاو ده‌رگای کتیب‌خانه‌که له‌به‌رده‌م قیژه‌دا ده‌رکه‌وت.
ع‌باکه‌ی قیژه جارێکی تریش به‌ ده‌وریدا سوورایه‌وه و له
ده‌رگاکه چوو ده‌ره‌وه.

دهنگی له گویمدا دهرینگایه وه:

من دهرانم ئیوه کین... من دهرانم ئیوه کین...

هر جاریک ئه ووشانه م ده بیست، زیاتر دتهزیم و له شم ده لهرزی.

بیلا به په له و ههنگاوی خیرا هات به ره و لامان. رووخساری له پریکدا پیرتر بووبوو. ژیر چاوه کانی چرچی قولیان تیدا دروست بووبوو و لیوه کانی وشک و ته قیبوون.

له ژیر لیوه وه وتی: "ئیتا ئیتر هیچ چاره یه کتان نییه."

به تیلهی چاو سه یرم کرد و وتم: "چیت وت؟"

دووباره وتی: "هیچ ریگه یه کی ترتان نییه. ده بی یارمه تیم بدن. قیژه دهرانی ئیوه کین و ئه مه واتا خراپ له مه ترسیدان."

به لی، راسته که من چه وسه له م زوره، ته چه مولی بیستنی قسه ی پروپووج ده که م، که سیکی خوینساردم و ده توانم له گه ل که سانی ئالوزدا هه لیکه م.

هه رچییه ک بی ناچارم ته چه مولی پیتهر بکه م، نا؟

به رای خوم زور باش ده توانم رووبه پرووی دۆخه دژواره کان بيمه وه.

به لام هر که سیک سنووریکی هه یه و من ئیتر به و سنووره گه یشتبووم. تا ئه وی بو من به س بوو.

هه ناسه یه کی قولم هه لکیشا و هه وام له سییه کانمدا راگرت، چاوه یریم کرد تا ته زووی پشتم دهر بچیت. ئه وسا شانی

پیتهرم گرت و پالم پیوه‌نا: "به‌ریکه‌وه با بروین! ئەمه‌م وت
و به‌سەر ئاماژەم بو دەرگاگه کرد.

بینا فه‌رمانی به‌سەر دا کردین: "راوه‌ستن!"
پیم وت: "ئیمه لیره دەرۆین! تو و ئەو جادووگه‌ره کوله‌بنه‌یه
هه‌ردووکتان شیتن."

پیتهریش هاواری کرد: "به‌لی، هالووینت پیروز!"
هه‌ردووکتان له جیگه‌ی خۆمان هه‌ستاین و به‌راکردن به
لایدا تێپه‌رین. به‌سەر کتێبه‌ کۆنه‌کاندا که له‌سەر زه‌وییه‌که
که‌تیبون خزاین، به‌سەر ر‌ه‌فه‌که‌دا خۆمان هه‌لدا و وه‌ک با به
دەرگای کتێبخانه‌که‌دا چووینه دهره‌وه.

گویم له‌ ده‌نگی هاواری بینا بوو، به‌لام ئاورم بو نه‌دایه‌وه.
دەرگای هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی ماله‌که‌م کرده‌وه و هه‌ردووکتان
له‌و ماله‌ هاتینه دهره‌وه.

هه‌وای ساردی شه‌و به‌ر رووخساری گه‌رمم ده‌که‌وت و با
مووه‌کانمی ده‌برد به‌ ئاسماندا. به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه
رامانده‌کرد و پیناوه‌کانمان ته‌پ ته‌پ به‌ر چیمه‌نی به‌رده‌م
ماله‌که‌ی بینا ده‌که‌وتن. وه‌ک بۆمییک که‌ به‌ته‌قیته‌وه، به‌ نیتوان
چناره‌ به‌رزه‌کانی ته‌نیشته‌ شه‌قامه‌که‌دا تێپه‌رین و درێژه‌مان
به‌راکردن دا.

سه‌یریکی دواوه‌م کرد، چاوه‌ریم ده‌کرد بینا دوامان که‌وتیبت.
به‌لام شه‌قامه‌که‌ چۆل بوو. نه‌ هیچ مروفینکی لی بوو نه
ئوتوموبیلیک.

دهبی زور درهنگ بوو بیت، هیچ مندالیک له سهر شه قامه که نه بوو. دایه و بابه بیگومان ئیستا تووره بوون و نه گهر بویان بگیرمه وه که چ به لایه کمان به سهر هاتووه، به دلنیا ییه وه ده لین خومان ئه م شتانه مان دروست کردووه.

به ناوه راستی شه قامه که دا غارمان ددها. ئه وهنده به خیرایی رآمده کرد، لاکه له که م ئازاری پهیدا کردبوو. به لام هیچ بایه خم پی نه ددها و ههر رآمده کرد.

گه یشتینه سهر پیچی کولانه که ی خومان. کیسه ی شکولاته کانی پیتهر له قاچی گیربوون و هیچی وای نه مابوو بکه ویته سهر زه وییه که.

باوه رم نه ده کرد که هیشتا ئه م کیسه یه ی به دهسته وه بی. بیری لی بکه ره وه ئیمه له ترسناکترین ساته کانی ژیانماندا بووین و ته نها شتیک که ئه م کوره بیری لی ده کرده وه ئه وه بوو که کیسه ی شکولاته کانی توند بگریت!

به به رده م مالی به ریز "ویله ر" دا تیپه رین و گه یشتینه سهر ئه و زه وییه خو له که هیلکاری یاری به یس بولی له سهر کیشرا بوو. پاشان گه یشتینه به رده م مالی "کلاین".

هه ردوو قاچم ده یه شان و ئازاری لاکه له که م زیاتر بوو بوو. چند هه نگاویکی تر...

هه ردوو کمان له پرینکا راوه ستاین و پیکه وه هاوارمان کرد.

- نا!

- وای، نا!

قورگم لە ترسان گىرابوو و ھەناسەم بۆ نەدەدرا.
چاوم بېرىيە سەررووى ئەو ھەوارزەى پىشتەر مالى ئىمەى
لەسەر بوو.

لە جىگەى خۆى نەمابوو.

مالەكەمان ئىتر لەوى نەبوو.

من و پىتەر لە زەھوييەكى بەتال رامابووین.

پیتەر به دهمی کراوه و دوو چاوی دهرپوقیوهوه قسهی بو
 نه ده کرا: "مممماله که مان... کوووووووا؟"

ههردوو کمان به شیوهیه که هه ناسه برکیمان پی که وتبوو که
 نه مانده توانی قسه بکهین. دهتوت هه موو خوینی جه سته م
 رژاوه ته ناو لاجانگه کانم و خراپ لییده دا.

له سهر زه وییه که که وتمه سهر ئە ژنو، به لکوو سهر گیزه که م
 که متر بیته وه.

پیتەر به زه حمهت وتی: "ماله که مان... دیار نییه. به لام ئە ی
 دایک و باوکمان له کوین؟"

سهر م راوه شانده و پرووم وه رگیرا. چه زم نه ده کرد ئە و شته ی
 که ده یبینم راسته قینه بیت.

پیم وا بوو ئە گهر سهیری شوینیکی تر بکه م، وه ختیکی
 دووباره ئاور ده ده مه وه، ماله که مان گه راوه ته وه سهر جینگه ی
 خوی.

نا.

چیمه نه به رزه کانی باخچه سهره ولیژه که ی به رده م ماله وه، به
 هوی بایه کی به هیزه وه ده شنانه وه و جگه له چیمه ن هیچ
 شتیکی تر له ویدا نه بوو.

به هه ناسه برکیوه وتم: 'به هه له... به هه له هاتووین... تیگه یشتیم
 ئەمه کولانه که ی ئیمه نییه.' و هه ستامه سه ر پی و ته ماشای
 چواردهوری خۆمم کرد: 'وهره پیتەر، زۆر گالته جارانه یه.
 لیمان تیکچوووه. تابلوی سه ر شه قامه که بخوینه ردهوه.
 ماله که ی ئیمه له کولانی ئەولاتره.'

پیتەر زۆر به هیواشی وتی: 'نا مۆنیکا، سه یری ئەوی بکه.'
 و به په نجه ی ئەو دره خته ی له ناو چیمه نه که دا بوو، پیشان
 دا. هه ر ئەو دره ختی ئەفرایه ی که قه دینکی کورت و
 ئەستووری هه بوو و من و پیتەر عاشقی سه رکه و تنبووین
 به سه ر لقه نزمه کانیدا.

ئاخینکی درێژم هه لکیشا و وتم: 'راست ده که ی، ئەوه
 دره خته که ی من و تویه.'

ئەو دره خته پیشتر له کوتایی رینگه به ردریژه که دا بوو که
 ده چوووه وه سه ر هه وشه که. به لام ئیستا نه شوینه واریک له
 رینگه به ردریژه که هه بوو نه هه وشه که.
 نه ماله که یش.

هه موو گیانم ده له رزی و ددانه کانم به ر یه ک ده که وتن.
 دهسته کانم توند له دهوری خۆم ئالاند تا رینگه له هه له رزینی
 خۆم بگرم.

له دلی خۆمدا بیرم کردهوه، پنیو یستم به چاکه ته
 کلاوداره که مه.

بیرکردنه ووه یه کی گالته جارانه بوو. وه ختیم مالیک بوونی نه بوو، چوڼ دهمتوانی دهستم به کوموډی جلو بهرگه کانم بگات؟

پیتهر به دهنگیکی نزم وتی: "ئه سته مه، مه گهر ده کری خانوویهک له پریکدا به ته واو هتی ون بییت؟"

له ژیر لیوه وه وتم: "دوکتور قیژه... ئه و وتی که ده زانی ئیمه کین. نه یده ویست یارمه تیی ئه و ژنه شیتته، بیلا بدهین."

پیتهر به تیلهی چاو سهیری کردم و وتی: "به راستی پیت وایه دوکتور قیژه ئه م کارهی کردووه؟ تا پیشانمان بدات تا چ ئه ندازه یهک دهتوانی ژیانمان لی بشیوینیت؟"

شانه کانم هه لته کاندن. ئه م بیرکردنه ووه یه مه نتیقی نه ده هاته بهرچاوم. واتا چه زم نه ده کرد باوهر به م قسه یه بکه م.

پیتهر پرسی: "پیت وایه بیلا راستی ده کرد؟ له بارهی ئه و چیروکه وه که هه موو سالیک ده بییت ده مامکه کان کو بکاته وه تا دهستی دوکتور قیژه یان پی نه گات؟"

وه لامم نه دایه وه. خراپ له بیرکردنه وه دا روچوو بووم. ههر به و جوړهی که له مالی دراوسیکه مان رامابووم، بیروکه یهک به سه رمدا هات. ئاماژهم به ماله که ی به ریز "کلاین" کرد و

وتم: "ئه و ماله وهک هه میشه له سهر جینگه ی خویه تی."

له پشت په نجه ره ی ژووری دانیشن و دووان له په نجه ره کانی نهومی دووه مییه وه، گلویک داگیرسابوو و

رووناکییه‌کی زه‌رد سه‌کوی به‌رده‌م ماله‌که‌ی رووناکی
ده‌کرده‌وه.

به‌پیتهرم وت: "خیزانه‌که‌ی کلاین ده‌بی بزائن چ به‌لایه‌ی
به‌سه‌ر دایک و باوکماندا هاتووه."

پیتهر وه‌ک تهره‌قه له‌ جیگه‌ی خوی به‌رز بوویه‌وه و رایکرده
ناو چیمه‌نه‌که‌وه. منیش به‌ دوایدا. پیم و ابوو ره‌نگ
خیزانه‌که‌ی کلاین شتیکیان بینیت. ره‌نگه‌ بتوانن شتیکمان
پی بلین که‌ یارمه‌تیمان بدات. ئەوان هه‌میشه‌ دراوسینه‌کی
باش بوون. هیلکاری به‌یسبۆلی سه‌ر زه‌ویی کوتایی
شه‌قامه‌که‌یش کاری ئەوان بوو.

خاتوو کلاین له‌ قوتابخانه‌که‌ی من راهینه‌ری یاری باسکه‌ی
کچان بوو. به‌ریز کلاین به‌رده‌وام ده‌رۆیشت بو سه‌فه‌ر و
هه‌میشه‌ شکولاتی تازه‌ی بو پیتهر ده‌هینایه‌وه. له‌ دایک و
باوکی ئیمه‌ گهنجتر بوون و کچه‌که‌یان "فیبی"، تازه‌ ده‌چوو
بو باخچه.

ده‌ستم هینه‌ ده‌له‌رزی که‌ سی جار هه‌ولم دا تا دواجار
توانیم له‌ زه‌نگی ماله‌که‌یان بده‌م. پیتهر به‌سه‌ر دیواری نزمی
به‌رده‌م ماله‌که‌دا نووشتایه‌وه تا ناوه‌وه بینیت: "له‌ مال نین."
دوو باره‌ له‌ زه‌نگه‌که‌م دا. ده‌مویست زووتر قسه‌یان له‌گه‌ل
بکه‌م. دواجار له‌ ناو ماله‌که‌وه ده‌نگی پی و قسه‌کردن هات.
ده‌رگا که‌ چوار تاق کرایه‌وه و رووناکییه‌کی زه‌رد، ده‌ره‌وه‌ی
به‌ته‌واوه‌تی رووناک کرده‌وه. چه‌ند جاریک چاوم ترووکاند

و زهق زهق سهیری ئه و ژن و میرده پیره م کرد که له بهرده م
دهرگا که دا راوه ستابوون. پیاوه که سهریکی که چهل و
رووخساریکی سووری هه بوو، چاوه قاوه ییه کانی وهک
چاوی بوق له پشت چاویلکه چوارگوشه و ژیرپیا له ییه که یه وه
زهق بوو بوون.

ژنه که قژی کورت و سپی و رووخساری خر و گوشتن بوو.
کراسیکی دریژی گولداری له بهر کرد بوو و خوی دابوو
به سهر گوچانیکی قاوه ییدا.

ههردووکیان سهرتاپای ئیمه یان هه لسه نگاند و دوا جار ژنه که
وتی: "به لی؟ چیتان دهوی؟"

بی پیشه کی پرسیم: "به ریژ کلاین و خیزانه که ی له کوین؟"
سهیری یه کتریان کرد. چاوه قاوه ییه کانی پیاوه که چند
جاریک ترووکان. "کلاین؟"

پیتهر وتی: ئیره مالی ئه وانه؟"
ههردووکیان سهریان راوه شاندا: "نا. بیگومان به هه له هاتوون.
ئیمه کهس بهم ناوه وه نانسین."

"ئهسته مه!" دهنگم له وه بهر زتر بوو که چاوه ریم ده کرد، به لام
نه مده توانی ترسی خوم کونترول بکه م: "ئیه ده بی
خیزانه که ی کلاین بناسن. چه ندین ساله لی ره ده ژین."
ژنه که به سهر میرده که یدا بولاندی: "ئه مه ییش جوریک گالته ی
هالووینه."

پياوھەكە خۆي ئامادە كرد دەرگاگە دابخاتەوھ: "بەداخەوھم.

مالەكەتان لی تىكچووھ، دلنیان ھەر لەم كۆلانەدایە؟"

بە زمانگرتنەوھ وتم: "بیببەلی." دللم ھیندە بەخیرایی لیی دەدا

كە نەمدەتوانی ھەناسە بدەم: "كۆلانەكە دروستە. ئەوئ مالی

ئیمە بوو." ئەمەم وت و بە دەستم ئاماژەم بو ئەو شوینە

كرد كە پیشتر مالی خۆمانی لیبوو.

پیتەر پرسى: "ئەو مالەي تەنیشتتان بینیبوو؟ ئەوئ مالی ئیمە

بوو. بەلام لە پرىكداد..."

رووخساری پياوھ پیرەكە سارد و توورە بوو و وتی:

"بەداخەوھم مندالەكان. من بەراستی سەر لەم گالتەيە

دەرناكەم."

ژنەكە قورسایى خۆي خستە سەر گۆچانەكەي و ھاتە

پیشەوھ: "تەنیشتی مالی ئیمە ھیچ كات خانوو نەبووھ. ئەوئ

ھەمیشە زەویبەكی بەتال بووھ."

وهرزی دووهم

ئىستا ئىتر ترس دەستى پىكر دبوو. ھەر رىك بەو جۆردى ك
ئەو كىتپە كۆنە پىشپىنى كردبوو.

ئەو دەى كە مرؤف ببىنیت ناوى لە كىتپىكى زەردھەلگە راوى
كۆندا نووسراو، بە ئەندازەى پىويست ترسناكە؛ بەلام
ئەو دەى كە بزانىت شوپىنىكت بۇ ژيان نەماو، ھىچ
شوپىنەوارىك لە دايك و باوكت نىيە و خىزانەكەت بوون بە
دوو كەل و چوون بە ئاسماندا...

ئەمەيان ئىتر لە ئەندازەى تەحەمولى ئىمە ترسناكتر بوو.
تەواوى ژيانمان سەراوبن بووبوو. حەزم دەكرد ئەو
بارودۆخە وەك رىكۆردەرىك دوگمەى گەرانەو دەى ھەبىت،
پەنجە بەسەر ئەو دوگمەيەدا بنىم و بگەرئىمەو دە بۇ
دوانىوەرۆى ئەو رۆژە، بۇ ئەو كاتەى كە ژيانىكى ئاسايىمان
ھەبوو.

واتا دەكرى رۆژىك دووبارە دايك و باوكمان ببىننەو؟
پىتەر لەناو جلە كاراىيەكانىدا ھەلدەلەرزى. كىسەى
شكولاتەكەى لە تەنىشت قاچىيەو لەسەر چىمەنەكە
كەوتبوو. دەستەكانى تا بنەوە كردبوو بە ناو گىرفانەكانىدا.
بە رۆوخسارىدا ديار بوو زۆر فشار لە خۆى دەكات كە
نەگرى.

پیتەر ته نانهت ئه و کاتانهی که زوریش بچووک بوو نه ده گریا. همیشه ئازا و نه ترس بوو. جار یکیان سه ری داخست و خوی هه لدایه ناو چهوزی مالی هاوریکه مانه وه. به لئ، ئه م کاره به هونه ر دانانریت، هه لبه ته به و مهرجه ی که مه له بزانی. پیتەر نه یده زانی.

وتم خو له هیچ شتیک ناترسیت. ئه وهنده په له قاژه ی کرد تا دوا جار هاته وه سه ر ئاوه که و پیویستی به وه نه بوو دایک و باوکمان ده ریبه ی نه وه. و ابزانم ئه و کاته ته مه نی سی سالان بوو.

چونکه پیتهرم باش ده ناسی، کاتیک ده مبینی هیته ترساوه، زیاتر نارچه ت ده بووم. - چاره یه کی ترمان نییه.

ئاورم دایه وه بو لای براهه م: "مه به ستت ئه وه یه که ده بی بگه ریینه وه بو مالی بیلا؟" سه ری له قاند: "پیده چیت ته نها له م ریگه یه وه بتوانین ماله که مان وه ربگرینه وه."

به م جو ره بوو که به په له به شه قامه چۆل و تاریکه کاندایا به ریکه وتین. گلۆپی هیندیک له ماله کان هه لکرا بوون، به لام زوربه یان تاریک بوون. دوو پشیله مه ودایه ک هاتن به شوینماندا و میاومیاویان بو کردین. و ابزانم ئاگاداریان ده کردینه وه که بگه ریینه وه. سه رم پر بوو له م جو ره

بیرکردنه وانه. پشیله کان چهند شه قامیک به دواماندا هاتن و پاشان به جیان هیشتین و رایانکرده پشتی خانوو یه که وه.

کاتیک به بهردهم چناره به رزه کانی بهردهم مالی بیلارا تیده پهرین، دهمانینی هموو گلۆپه کانی ماله که هه لکراون.

دهرگای ماله که کرابوو یه وه و بیلا له ناوه راستی زهریایه ک پرووناکی خۆله میثیدا راوه ستابوو، دهتوت چاوه ریمانه.

به هه ناسه برکتیوه راما نکرده پیشه وه و من به زهحمهت وتم: "ماله.. که مان.. له سهر جیگه ی خوی نه ماوه."

پیتهریش پرسی: "تو دهتوانی یارمه تیمان بدهی؟"

به دهستی ئاماژه ی بو کردین بچینه ژوو ره وه و دهرگا که ی داخست. به دوایدا چووینه ژوو ری دانیشتنه وه.

ئاگری ناو ئاگردانه که قرچه قرچیکی به رزی دروستکردبوو و بلێسه کانی بهرز ده بوونه وه و سیبهری جوولایان دهخسته سهر دهرگا و دیواری ژوووره که.

دوو دانه کوپی پر له شله یه کی زهردرهنگی دا به دهستمانه وه و وتی: "ئه مه گهرمتان دهکاته وه."

به بهدگومانیه وه سهرنجم له کوپه که دا و وتم: "ئه مه چییه؟" به گرژییه وه وهلامی دامه وه: "ئاوی سیوی گهرم. سهیرکه مؤنیکا ئه گهر دهتانه وی من یارمه تیتان بدهم، ده بی فیڕ بین که متمانه م پی بکه ن."

قوومینکم لی خوارده وه. گهرم و شیرین بوو و گهرووی وشکمی تهر کرد. قوومینکی تریشم خوارده وه و بی ئه وه ی

بیر بکه مه وه، وتم: "چون متمانه به تو بکهین؟ ماله که مان له شوینی خوی نه ماوه و دایک و باوکیشمان ون بوون. هیچ شتی کمان نه ماوه."

بیلا چاوه کانی داخستن و وتی: "کاری قیژهیه." چاوه کانی کردنه وه و له من و پیته راما: "من خو ئاگادارم کردنه وه."

پیته پرسی: "واتا قیژه ماله کهی ئیمه ی ون کردووه؟"

- دروی نه ده کرد. واتا بو یه کهم جار دروی نه ده کرد. ئه و دهیزانی ئه و دووانه تان کین و دهیویست پیشانتان بدات...

پیته قسه کهی پی بری: "چیمان پیشان بدات؟"

- پیشانتان بدات که چه ندیک دهسه لاتی ههیه. ئیستا دهزانن که به و ده مامکانه وه چ دهسه لاتیکی شهیتانی به دست دهخات؟ ده توانی خانوو هکان ون بکات. مروقه کان ون بکات. واتا بو هه میشه.

بی ویستی خوم هه ناسه یه کی قولم هه لکیشا و پرسیم:

"مروقه کان بو هه میشه ون بکات؟"

بیلا سه ری له قاند: "بو هه میشه."

به زمانگرتنه وه وتم: "بیبه لام.. ئاخر ئیمه چون ده توانین دایک

و باوکمان بگه رینینه وه؟"

بیلا دووباره رووی گرژ کرد: "چاوه ره شه کانی کز بوون و

له بهر خویه وه وتی: "ناتوانن."

“هاااا؟” بی ویستی خۆم ئەم وشهیه له دهممهوه دەرچوو و
ههستم کرد دلم بو ساتیک راوهستا.

پیتەر هاواری کرد به سه رییدا: “مه به سست چیه که ناتوانین؟
ئیمه ده بیئت کاریک بکهین. ده بیئت بیانگه رینینه وه!”

- ناتوانن ئەوان بگه ریننه وه، چونکه ئاماده نین هاوکاری
من بکهن. ئەگه ر رای خۆتان بگۆرن و بچن به دوا ی ئەو پینچ
دهمامکه دا...

من که تازه هه ناسه دانم ئاسایی بوو بوویه وه، وتم: “ئەگه ر
برۆین به دوا ی...”

- ئەگه ر هه ر پینچ دهمامکه که وه ربگر نه وه، قیژه تا یه ک سالی
تر توانا جادووییه شهیتانییه که ی له دهست ده دات.

پیتەر به تووره ییه وه وتی: “ئە ی ماله که مان ده گه ریته وه سه ر
جیگه ی خۆی؟ هه روه ها دایک و باوکمان؟”

بیلا قره خاوه که ی هه لدایه وه بو دوا وه. “ته نها ریگه ئەمه یه.
وه رن، ئەمه یارمه تیتان ده دات.” ئەمه ی وت و له کتیبخانه که دا
ون بوو.

من و پیتەر سهیری یه کترمان کرد. به لام هیچمان نهوت. به
رووخساریدا بۆم ده رکهوت ئه ویش بیر له هه مان شت
ده کاته وه که له میشکی مندایه.

شکاری ده مامکه کان کاریکی گه و جانه بوو. به لام ئیمه ده بوو
ئهم کاره بکهین. ده بوو شکست به قیژه بهینین تا دایک و
باوکمان بگه رینینه وه! جادووی شهیتانیی قیژه راسته قینه
بوو. گالتهی هالووین نه بوو.

ئه گه ر بمانویستایه ژیانمان بۆ دوخی ئاسایی بگه ریتته وه،
ده بوو بچووینایه به دوایدا. ده بوو ده مامکه کان و در بگرینه وه
وله و دووری بخهینه وه تا هالووین ته واو ده بیت.

بیلا گه رایه وه بۆ لای ئیمه و پارچه یه ک کاغه زی باریکی
به دهسته وه بوو. کاغه زه کهی خسته دهستی منه وه و وتی:

'بیگره، ئهمه پیرستیکه، پیرستی هه ر پینج ده مامکه که.'

کاغه زه کهم بهرز کرده وه و به دهنگی بهرز خویندمه وه.

'میرووی ناحهز؛ مۆمیایی؛ گورگی سپیی هیمالیا؛ که لله سه ری
مرووف؛ به رازی شیوه نامۆ.'

پیتەر پرسی: "ئاخر ئیمه ئه مانه له کوی بدۆزینه وه؟ له کویوه
دهست پی بکهین؟"

منیش به دوایدا وتم: "به لئ، زۆر گالته جارانه یه! قیژه ده توانی

ده مامکه کان له هه ر شوینیک بشاریتته وه. کوی بۆ بگه رینین.

هیچ سه ره داویکمان نییه که به دوایدا بچین."

بیلا چاوه کانی باریک کردنه وه و وتی: "ده یاندوزنه وه مؤنیکه
هیندیک جار ئەوان ئیوه دهدوزنه وه. شاردنه وه یان قورستره
له دوزینه وه یان. قیژه زور فیلبازه. پرسیاره سه ره کییه
ئوه وه که ئایا کاتیک ئیوه ئەوان دهدوزنه وه، ده توان
بیگه ریننه وه بو لای من؟"

له مه بهستی تینه گه یستم، به لام هینده تووره بووم که
نهمده توانی له ویدا راوهستم و له باره یه وه قسه بکه م. حهزم
ده کرد هه رچی زوو تره دهست به کار بم. زیاتر له هه ر شتیک
حهزم ده کرد رووداوه کانی ئەم شه وه ته واو بین. دهمزانی
ترس و توقینیکی زور چاوه پیمان دهکات. به لام بیرم کرده وه
رهنگه، رهنگه من و پیتهر بتوانین دهمامکه کان بدوزینه وه و
دایک و باوکمان بگه رینینه وه.

چاوم که وته سه ر دهسته کانم و بینیم بی ئه وه ی خۆم پی
بزانم، له تاو نیگه رانی په نجه کانم له یه کتر ئالاندووه. جله کانم
گیرفانیان نه بوو، پیرستی دهمامکه کانم دا به پیتهر و ئه ویش
خستیه ناو گیرفانییه وه.

"برۆین ئەمهم وت و به ریکه وتم به ره و لای ده رگا که. پیتهر
هات به دوامدا.

بیلا رایکرد به دواماندا و وتی: "راوهستن ده بی دواین
دهستووره کانتان پی بلیم."

ئیمه که گه یشتبووینه به ردهم ده رگای ماله که، راوهستاین و
ئاورمان دایه وه بو لای بیلا.

- تا بەرەبەيان كاتتان ھەيە. دەبىت دەمامكەكان بگەرېننەوہ
بۇ ئىرە. ئەگەر يەككىيان بشارنەوہ، قىژە ھەر كارىكى لە
دەست بى دەيكات تا لىتان بدزىتەوہ.

پرسىم: "چۆن دەتوانىن رېگەي لى بگرىن؟"

- كاتىك دەمامكەكانتان لى سەندەوہ، بىكەنە دەموچاوتان.
ئەو ناتوانى ئەو دەمامكە بەرىت كە بە دەموچاوتانەوہيە.
دەمامكەكان بەسەر يەكدا بگەنە دەموچاوتان. وەختىك ھەر
پىنج دەمامكەكەتان بەدەست ھىنايەوہ، قىژە ھەموو توانايەكى
خۆي لەدەست دەدات و بى توانا دەبىت.

واتا بىلا خەرىكە راستىيەكەيمان پى دەلىت؟ ھىوادارم. ئىتر
رانەوہستام. دەسكى دەرگاگەم راکىشا و كردمەوہ. بايەكى
بەھىز و سارد بەر پرووخسارى من و پىتەر كەوت.
سەرم دانەواند و لە دەرگاگە چوومە دەرەوہ.

بەلام كاتىك گويم لە ھاوارى بىلا بوو، لە جىگەي خۇمدا
وشك بووم: "ئۆۋۋۆي، شتىكم بىرچوو..."

بیلا هاته پیشه‌وه و له ناو ده‌رگاکه‌دا راوه‌ستا. با کراسه
دریژه‌که‌ی له ده‌ورییه‌وه پیچا. له ناو ئەو رووناکییه
خۆله‌میشیییه‌دا نزیکه‌ی نه‌ده‌بینرا.

- ئەوه‌تان بیر نه‌چی. قیژه‌ توانای زۆری هه‌یه، به‌لام
گرنگترینیان درۆ‌کردنه.

لووره‌ی با نه‌یده‌ه‌یشت باش گویم له‌ ده‌نگی بیته. هاوارم
کرد: "وتت درۆ؟"

سه‌ری له‌قاند و وتی: "قیژه‌ باشترین درۆزنی سه‌ر گۆی
زه‌وییه. ه‌ینده‌ به‌ جوانی درۆ ده‌کات که‌ باوه‌ر پینه‌کردنی
نزیکه‌ی ئەسته‌مه‌."

په‌نجه‌ی به‌رانبه‌رمان راوه‌شاندا و به‌رده‌وام بوو: "بیرتان
نه‌چی، ه‌ر کاریک پیتان باش بوو بیکه‌ن، به‌لام باوه‌ر به
قسه‌کانی ئەو مه‌که‌ن. فریوی درۆکانی مه‌خۆن."

ده‌رگاکه‌ به‌ ده‌نگینکی به‌ه‌یز داخرا و من و پیتهر له‌ پریکدا له
تاریکی ته‌واودا ماینه‌وه. ده‌توت شه‌و ده‌می کردۆته‌وه و
قووتی داوین.

با له‌ناکاو راوه‌ستا و بیده‌نگی منی ترساندا. من و براکه‌م به
تاقی ته‌نیا له‌ شه‌وه‌ سارده‌ی ه‌الۆویندا راوه‌ستا بووین. ته‌نیا
به‌ واتای راسته‌قینه؛ له‌ ژیانمندا ه‌ینده‌ هه‌ستمان به‌ ته‌نیایی

نه کردبوو. له گه ل ئه وهیشدا بریار بوو رووبه رووی

جادوو گهریکی به هیژ و شه رانگیز و دروژنیش ببینه وه.

پیتەر پیرستی ده مامکه کانی له گیرفانی دهرهینا. کاغه زه که له

دهستیدا ده له رزی: "دهی له کوئوه دهست پی بکهین؟"

سه رم راوه شاندا. من هیچ سه ره داویکم نه بوو. ته نانهت

نه مده توانی بیرکردنه وه کانیشم کو بکه مه وه.

به سه ره حه وشه که دا رویشتین و رامانکرده سه ره شه قامه که.

چناره به رزه کان له قه راغ شه قامه که وهک شه پۆلی رهشی

ئوقیانووس، له شوینی خویاندا شه پۆلیان دها و گلۆپی سه ره

شه قامه که، رووناکییه کی کز و شیوه سیگۆشه یی ده خسته

سه ریان.

شانی پیتهرم گرت و راموه ساندا: "پیتهر... سه یرکه ئه وه

ده بیینی؟"

پیتهر چاوه کانی خرکردنه وه و به هیواشی وتی: "به لئ، شتیک

له نیو دارچناره کاندایه."

دلّم که وته ته په ته پ: "ده مامکه؟ واتا ده کری؟"

به پاریزه وه چوومه نزیک چناره کانه وه. له سه ره زه وییه که

چۆکم دادا و سه رم نزیکه ی تا ئاستی زه وییه که دانه واندا.

به لئ، ده مامک بوو.

پیتهر به هیواشی وتی: "ده مامکی میرووه که یه."

له ژیر ئه و رووناکییه دا که به سه ره سه رمانه وه

ده دره وشایه وه، رهنگی ده مامکه که زه یتونی دیار بوو. له

رووخساریکی دریژ دهچوو، بو نموونه رووخساری قالونچه.
دوو ههستهوه ری دریژی سیمی له سهر سه ره سهوز و
سافه که ی بوون. چاوه کانی ورد و رهش بوون. ده می کراوه
بوو و زمانه دووسه ره ره شه که ی له ناو ده میدا دیار بوو.
پیتهر وتی: "وای، چهند ناشیرینه."

دهسته له رزو که کانم دریژ کرد و هیتام به سهر سه ریدا و به
هیتاشی وتم: "ده لئی لاستیکیه، به لام گهرمه."
پیتهر وتی: "قیژه ئەمه یانی لیژهدا شار دوو ده ته وه. به لام
هه موویان نا. ئەم شکاره زوریش سهخت نییه."
چاوم بریبوو ده مامکه که و ته نانهت به سه یرکردنیشی پشتم
ده ته زی.

پیتهر وتی: "راکه هه لیگره وه."

دوو باره دهستم برده خواره وه و ههر له ویدا رامگرت. به
ئه سپایی وتم: "پیتهر، له وانیه قیژه به ئەنقه ست ئەمه یانی ئاوا
له بهر چاودا داناییت؟ له وانیه ته له بی."

پیتهر سه یریکی ئەمسهر و ئەوسه ری شه قامه که ی کرد و
وتی: "من خو کهس لیژه نابینم. خیراکه هه لیگره. بهرله وه ی
قیژه به دوایدا بیت، بیکه ره ده موچاوت."

دهستم برده خواره وه. چاوه ورده کانی میرووه که لیم
رامابوون و ههسته وه ره کانی له بهر بادا ده له رینه وه.

به هه ردوو دهست هه لمگرته وه و دهستم برد به ره و
ده موچاوم، به لام قیژه یه کی به رزم کرد و دهستم له هه وادا

▲ تهلاری شاراوو

راگرت: "پیتەر... ئەمە.. ئنئەممە.. جوولایەو! هەستم بە
جوولانەوێ کرد! ئەم دەمامکە... زیندوو!"

پیتەر گالته‌ی پی کردم: "شتی وا نییه!"
 ده‌می ده‌مامکه‌که‌م راکیشا که زیاتر بکریتته‌وه و به وردی
 سه‌یری ناوه‌وه‌یم کرد: "یااع، یااع" قیزاندم و ده‌مامکه‌که‌م
 هه‌ل‌دایه‌ سه‌ر چیمه‌نه‌که.

- چیه‌ی چی بووه‌ی؟

به زه‌حمه‌ت وه‌لامم دایه‌وه: "ئه‌و ده‌مامکه.. پره‌ له‌ میروو!"
 "ها؟" پیتەر ده‌مامکه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و سه‌یری
 ناوه‌وه‌ی کرد: "وای، زه‌ریای میرووه!"
 یه‌ک میلیۆن میرووی قه‌له‌و قه‌له‌و له‌ ناو ده‌مامکه‌که‌دا لوولیان
 ده‌خوارد، له‌سه‌ر رووه‌ ساف و لووسه‌که‌ی ناو ده‌مامکه‌که‌
 به‌یه‌کدا ده‌چوون و به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌خزان.
 پیتەر ده‌مامکه‌که‌ی دا به‌ده‌ستی منه‌وه و وتی: "مۆنیکا تو
 ناچاری ئەم ده‌مامکه‌ ببه‌ستی، واتا پیش ئه‌وه‌ی قیژه‌ بیت به
 دوایدا."

- به‌لام ئاخو.. ناتوانم، پیتەر. به‌وه‌موو میرووه‌ قیژه‌ونه‌وه.
 ئاخو چون چه‌ند سه‌د دانه‌ میروو بخره‌ سه‌ر ده‌موچاوم؟
 پیتەر هاواری کرد: "ناچاری! ده‌بی ئەم کاره‌ بکه‌ی، مۆنیکا
 گویت لیبوو بیلا چی وت. ده‌بی ده‌مامکه‌کان بکه‌یته
 ده‌موچاوت تا قیژه‌ نه‌توانی بیان‌دو‌زیتته‌وه."

ته ماشایه کی تری ده مامکه کهم کرد و دلم به یه کدا هات.
میرووه کان قه له و قاوه یی و تهر و لووس بوون.

'به نوره ده یبه ستین، منیش ده مامکی دواتر ده به ستم.' پیتهر
ئه مه ی وت و ده مامکه که ی پالنا بو سهر ده موچاوی من.
'ده ستیپیکه، مه گهر نامانه وی دایک و باوکمان بگه رینینه وه؟'
ده مامک به ده ست، وهک دار راوه ستا بووم. میروویه ک له
ده مامکه که وه بهر بوویه وه و به سهر ده ستمدا رویشت. پیستم
میرووله ی ده کرد. چه زم ده کرد بقیرینم.

سکم خراپ بهرز و نزم ده بوویه وه. ده ستم راوه شاندا و
میرووه کهم هه لدایه سهر زه وی. بوونه وه ریکی چه سپناک
بوو. هیشتا هه ستم ده کرد به سهر پیستی ده ستمه وه یه.
پیتهر وازی نه ده هینا: "خیرا که مؤنیکا. ده سته کار به. بیکه ره
ده موچاوت."

نا، نه مده توانی. ئه ستم بوو.

- ده مامکه که ببه سته مؤنیکا، بجوولی.

سکم بهرز بوویه وه و گه رووم ته سک بوویه وه. وا هه ستم
کرد هه ر ئیستا نا ئیستا ده ر شیمه وه.

هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا. چاوه کانم داخستن و
ده مامکه که ک کرده سهر م.

جووله م نه کرد.

چاوه کانم نه کردنه وه.

ده‌مامکه‌که بو ده‌موچاوی من گه‌وره بوو. پنی ناسک و تیژی
میرووه‌کان له روومه‌ته‌کانم ده‌چه‌قین. میرووه‌کان به‌سه‌ر
رووخسارمدا به‌رپیکه‌وتن و تا سه‌ر گه‌ردنم رویشتن.
له‌سه‌ر چه‌ناگه‌م لولیان ده‌خوارد و فشاریان له‌لیتوه‌کانم
ده‌کرد تا بچنه‌ناو ده‌ممه‌وه.
ئیتر توانای به‌رگه‌گرتنم نه‌ما.
هینده‌ی نه‌ما بوو بته‌قمه‌وه.
قیژده‌یه‌کی گویدرینم کرد: 'پیتهر... یارمه‌تیم بده! خه‌ریکن گاز
ده‌گرن! وایییی... گاز له‌رووخسارم ده‌گرن!'

لەناکاو ئازارم نەما.

دەستم لە ھاوارکردن ھەلگرت. بیدەنگی چوار دەوری گرتم. تەنھا دەنگیک کە دەمیست، دەنگی تەپەتەپی دلی خۆم و دەنگی خیزەخیزی ھەناسەکانم بوو.

چاوەکانم کردنەوہ. خەرمانەپەکی لیلی ئەرخەوانی و رەشم بینی.

'پیتەر؟' دەمامکە لاستیکییە کە دەنگمی خنکاندبوو. بەلام ھیچ ھەواییک لە میرووہکان نەبوو. ون بوو بوون: 'پیتەر!' بە زەحمەت لە کونی چاوەکانی دەمامکی میرووہوہ سەیری دەرەوہم کرد:

'پیتەر!'

دیار نەبوو لەکویم. ئیتر لە بەردەم ئەو چنارە بەرزانەدا نەبووین.

دەتوت لە بیئەلانیکی پر لە درەختداین.

دوآجار چاوەکانم پیتەریان دۆزییەوہ. ئاوری دایەوہ تا من ببینیت. بە دوو چاوی زەقەوہ راستەوخوا سەیری ڕووبەرووی دەکرد.

بەدوای نیگایدا چووم. لە ترسان ھاوارم کرد: 'پیتەر... ئەوہ چییە؟'

مىروو زەبەلاخەكان. "ھەموو گىانى دەلەرزى، بەلام
چاۋەكانى نەدەترووكان: "دەلىي جۆرىك كۆللەھاجبى
زەبەلاخەن. لانىكەم دوازە دانەيەك دەبن. با... باۋەر ناكەم!
- واى، بالايان لە من و تو بەرزترە!

بالاي ئەو مىروو سەوزانە، لانىكەم دوو مەتر و نيو دەبوو.
سەريان دريژ و باريك بوو و چاۋە رەشەكانيان ۋەك دوو
دانە كۆپ لە ھەردوو لاي سەريانەۋە دەرپەرىبوو.
ھەستەۋەرەكانيان لەبەر بادا بەر يەك دەكەوتن و تەپ تەپ
دەنگيان لىۋە دەھات.

لەسەر پىتەكانيان رەق راۋەستابوون و بالە زەبەلاخەكانيان
ۋەك عەباي زىوين، پشتيانى داپۆشىبوو. دەميان بەخىرايى
سەروخوارى دەكرد و ماۋەيەكى پىچوو تا بۆم دەركەوت
خەرىكن شتىك دەجوون. دەيانجوو و دەيانجوو. بەھۆي ئەو
دەنگى وردكردنەۋە كە لە دەميانەۋە دەردەچوو، گويىيەكانم
دەيەشان.

پىتەر خۆي لە من نزيك كردهۋە و لەژىر لىۋەۋە وتى: "لە
فيلمى ترسناك دەچىت. بۆچى واى لى ھات؟"
بەھىۋاشى وتم: "دەمامكەكە. دەبىت جادووى شەيتانىي ئەم
دەمامكە بى."

بى جوولە راۋەستابووين، تەماشامان دەكردن و گويىمان لە
دەنگى ھارىنى ددانەكانيان دەگرت كە يەكبينە شتىكيان
... قىچ... قىچ... قىچ...

له پرنیکا به ریکه وتن به ره و رووی ئیمه. ههسته وه ره کانیا
وهک قامچی له هه وادا ده جوولانه وه و له سه ر قاچه دریز و
باریکه کانیا به خیرایی به سه ر گز و گیا به رزه کاند
ده رویشتن.

قرچ... قرچ... قرچ...

سه ریا داخستبو و چاوه گوره و ره شه کانیا
ده بریقاییه وه.

"پته ر... راکه!" پالم پیوه نا و خومان هه لدایه لاوه.

"وای، نا." ناله م لی به رز بوویه وه. ریکه ی هه لاتمان نه بوو.
میرووه کان له هه موو لایه که وه چوارده وریان گرتبووین.
بازنه یه کی بچووکیان به ده ورماندا دروستکردبوو و ئیمه یان
خستبووه ته له وه.

دهسته باریک و وشکه کانیا به رز کرده وه و هه روا که
ده هاتنه پیشه وه، دهسته کانیا له به رده م سینه یاندا له یه ک
ده خشاندا.

پته ر زمانی لال بوو: "ده... یانه وی چی - چی بکه ن؟ ئ... ئیمه
ب. بخون؟"

له به ر خومه وه وتم: "کاری ده مامکه که یه. ده مامکی میروو ئه م
به لایه ی به سه رمان هیناوه."

زانیم ده بی چی بکه م. ده بی ده مامکه که له ده موچاوم
بکه مه وه. هه ردوو لای ده مامکه که م گرت و رامکیشا.
نا.

له جیگهی خوی نه جوولا.
 دهستم بهرز کردهوه و له سه ره وه گرتم، به لام لاستیکه که
 زور لووس بوو و نه مده توانی توند بیگرم.
 قرچ... قرچ... میرووه کان هاتنه پیشتروهه. ههسته وه ره کانیا
 خیرا خیرا دهله رانه وه.
 په شوکام و بنی دهمامکه که مگرت و هه ولما بیدرینم تا خوم
 له دهستی رزگار بکه م.
 نا. سوودی نه بوو.

هاوارم کرد: "پیتەر، فریام که وه!" درهنگ بوو بوو.
 کولله حاجییه کی زه به لاج نووشتایه وه و سه ری توند کیشا به
 سه ری مندا.

"ئاخخ!" سه رم ئازاری پیگه یشت، ئیش به هه موو گیاندا
 بلاو بوویه وه و هاوارم لی بهرز بوویه وه. دهتوت به پارچه
 ته خته یه ک کیشاویانه به سه رمدا.

میرووه کان دووباره سه ری دریژ و قورسیان کیشایه وه به
 سه رمدا، ته پ! هوشم له سه ردا نه ما و ههستم کرد ئه ژنوکانم
 نووشتانه وه. ئازار له سه رمه وه دهستی پیکرد و تا سه ری
 په نجه کانم رویشت.

به ره وه ی بتوانم له جیگهی خوم بجوولیم، منی به دهسته
 کورت و چه سپناکه کانی گرت... له سه ر زه وی به رزی
 کردم هه وه، به رز... به رز... به ره و لای ددانه گه وره و
 وردکه ره کانی.

- نا! نا! نا!

ئهه هاواره خونه ویستانه له گهروومه وه هاتنه دهر. هینده
 هاوارم کرد تا ئهه و جیهی که ئیتر دهنگم دهرنه دههات.
 دلۆپه زهرده کانی ئاوی ده می میرووه کهم له سهه ددانه
 تیژه کانی بینی. قه پۆزی به سهه سه رمه وه ده چوو ده اووه و
 ده هاته وه بۆ پیشه وه. منی برده پیشتره وه، نزیک ددانه کانی.
 سهه ری وهک میزه لدانه گه وره کانی که رنه قال ده له رییه وه.
 دهسته کانم له هه وادا راوه شان. له قه م هاویشته. به لام دهسته
 باریکه کانی میرووه که منیان توند گرت و به رزیان کردمه وه.
 "نا! هاواریکی تر له ده ممه وه دهرچوو و گه رووی بریندار
 کردم.

ده می کولله حاجیکه به ته واوه تی کرایه وه.
 په له قاژه م ده کرد و لوولم ده خوارد. هه ولما به له قه له سکی
 بدهم، به لام ریگهی لی گرتم و پاشان...
 باوه رم نه ده کرد، منی نه خسته ناو ده مییه وه که وهک ئاش
 هه لده سوورا. گه رایه وه و منی له ئه لقه ی میرووه
 زه به لاهه کان برده دهره وه.

چاوم به پیتەر کهوت و بینیم که میروویه کی تریش ئهوی
هه لگرتووه و خهریکه دهیبات. پیتەر دهیقیژاند، به لام
میرووه که توند گرتبووی و نهیده توانی بجوولیت.

ههردوو میرووه که به ههنگاوی خیراوه، به ته نیشته یه که وه
به ریکه وتن. له شیان به سهر قاچه باریکه کانیا نه وه ده له ریه وه.
له پریکدا ههردووکیان راوهستان. سهیری خواره م کرد و
چاوم به ریزیک درهختی پر لق و گه لا کهوت. ئه و
کولله حاجیهی منی له ئامیز گرتبوو، نووشتایه وه و منی برد
به ره و لای درهخته کان.

خه یالم ئاسووده بوو و هه ناسه یه کم دایه وه. واتا نایه وی من
بخوات؟

دهسته باریک و دریزهکانی میرووه که منیان له پشته وه
داگرته خواره وه و له سهر درهختیک دایاننام. سهیری
خواره وه م کرد. به رزی درهخته که زیاتر له یه ک مه تر نه بوو
و له دلی خومدا بیرم کرده وه پهنگه بتوانم له سه ریه وه
خوم هه لده مه خواره وه و رابکه م.

هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و دهستبه کار بووم. زور به
ئه سپایی خوم گه یانده سهر زه وی.

- ئاااااااااااااااااااا!

میرووه که نینۆکه تیزهکانی دهستی توند کرد به سینگدا.
نووشتایه وه به ره و لای من و سه ری هیتایه نزیک
دهموچاومه وه. قه پوزهکانی خستنه سهر یه ک و دهنگی

▲ تهلاری شاراوو

قرچه یه کی بهرز هات. نینۆکی له سهر سینگی تیشیرتی
جیمناستیکه کهم توند کرد و له سهر جیگهی خۆم وشکی
کردم. له سهر درهخته که گیرم خواردبوو و نه مده توانی
بجوولیمه وه.

هاوارم کرد: "پیتهر... تو باشی؟" دهنگی هاواری له
نزیکانه وه هات. ههولم دا ئاور بدهمه وه، به لام میرووه که توند
به درهخته که وهی نووساندبووم.

سهیری قاچه کانم کرد و شتیکم بینی که به راستی سه راسیمه
بووم. هاوارم کرد: "نا! وای، تکایه... نا!"

میرووه که خه ریکبوو به دهسته که ی تری له سکیه وه
دهزوی دهرده هینا. وهک به کره، دهزوویه کی لینج و دریزی
له لهشی خۆیه وه دهره هینا و به بهرچاوی ترساوی منه وه، له
دهوری قاچه کانمییه وه ئالاند.

وهک جالجالۆکه کاتیک تهون دهچنیت. دهزووه که بیدهنگ له
سکیه وه دههاته دهره وه و به نیازی تهواوبوون نه بوو.
میرووه که ئستا خه ریک بوو به خیرایی ئه ژنۆکانمی توند
پیکه وه ده بهسته وه.

هاوارم کرد: "پیتهر؟"

دووباره پیتهر هاواری کرد. به لام ئهم جاره دهنگی له
شوینیکی زور دووره وه دههات و نه مده زانی چی ده لیت.

خیرایی میرووه که زیاتر بوو و ئیستا خه ریک بوو که مه رمی
ده پیچایه وه؛ هه روا ده زووی چه سپناکی له سکویه وه
ده رده هینا و توند له منیه وه ده پیچا.

ده مویست به لنگه فرتی ده زووه که بیچرینم، به لام زور پته و
بوو. میرووه که هه روا منی به نینوکه کانی له سه ر جینی خوم
راگرتبوو و ده پیچامه وه. قوزاخهی بو دروست کردبووم.
به دهنگیکی بهرز هاوارم کرد: "نا! تکا ده که م!"

دهسته کانم راوه شاندا، به لام دهستم به میرووه که نه گه یشت.
پنج و لوولم خوارد تا خوم رزگار بکه م، به لام میرووه
ناشیرینه که منی به نه مامه که وه نووساندبوو. نوره هاته سه ر
گه ردنم و ئیستا به دهوری ملدا ده زووی ده پیچا و ده پیچا.
وهک به کره ده زووی لیوه ده رده چوو و منی وهک کرمی
ئاوریشم له قوزاخه دا ده پیچایه وه.

ئیستا ده یویست ئه و ده مامکه ی له سه ر ده موچاوم بوو،
بیچیتیه وه و به ده زووه چه سپناکه که ی توند به
ده موچاومه وه بیه ستیت. ده زووه که ی توند خسته سه ر به شی
خواره وه ی ده مامکه که. تا چند چرکه یه کی تر ئاستی ده م
ده گیرا.

بو دوایین جار هاوارم کرد: "پیته ر! پیته ر... لی ره ی؟ کاریک
بکه!"

گویم له دهنگی پیتەر بوو که ناوم دههینیت. پاشان
دهموچاویم بهسەر سهرمهوه بینی.

چاوهکانی له ترسان گهوره بووبوون و دهمی کرابوویهوه.
به زهحمهت ههناسهی دهدا. به زمانگرتنهوه وتی: "خۆ...خۆم
رزگار کرد."

لیی پارامهوه: "کاریک بکه. خیراکه. من ناتوانم له م قوزاغهیهدا
ههناسه بدهم."

چهند دانه میرووی زه به لۆقه لۆق گهیشتنه پشتی
سهری. میرووهکهی سهرم بایهخی به پیتەر نهدا و دریژهی
به پیچانهوه م دا.

له پریکدا پیتەر سوورایهوه و له من دوورکتهوتهوه. سه رهتا
پیم وابوو دهیهوی به لیدانیکی کاراتیی دهست و قاچ له گهل
میرووهکان بجهنگیت... به لام نا. خۆی کرد به نیوان دوو
میروودا و خۆی هه لدايه سه ر زه و ییه که.

چرکه یه ک دواتر هه ستایه وه سه رپی و دهستیکی بهرز
کرده وه: "مۆنیکا... سه یرکه!"

بلین چی به دهسته وه بوو؟ کیسه ی شکولاتهکانی هالۆوین!
کیسه که ی له هه وادا هه لسووراند و به سه ر میرووهکاندا
هاواری کرد: "هینی سه یرکه ن!" کیسه که ی بهرز کرده وه و

هه موو شکولاته کانی رشته سهر زهوی. پاشان به دهنگی
بهرز وتی: برۆن هه لیان بگرنه وه! شکولاتن! ئممممممم
به تامن! بو ئیوه! برۆن هه لیان بگرنه وه! زۆر خوشن!

میرووه کان به ریز راوهستان. چاوه رهش و بریقه داره کانیا
له کاسه دا ده سوورانه وه و ده میان بهرز و نزم ده کرده وه. له
ناکاو باله کانیا که وته ته په ته پ و هه موویان به دهنگی تیژ
و گویدرین وتیان "ئی ئی ئی" ده توت که سیک به مشار دار
ده بریته وه. جهسته دریزه کانیا نووشتانه وه و باله
ته که کانیا له پشت سه ریانه وه بهرز بوونه وه. خویان هه لدا
به ره و لای شکولاته کان و خستیانه ناو ده میانه وه. وهک
برسییه کان شکولاته کانی پیتهریان قووت دهدا. ئیستا ئیتر
دهنگی "ئی ئی ئی" له نیو دهنگی ملچه ملچی شکولات جویاندا
ون بوو بوو.

ئه و میرووه زه به لاهه ی منی زیندانی کردبوو، له ناکاو بی
جووله راوهستا. دهستی له پیچانه وهی من هه لگرت و
دهزووه سپییه که ی شل بوو. سهری له سه ر من لابر د و
هه لفری به ره و زهوی. ئیستا پارچه یه ک شکولات له ده میدا
بوو و باله کانی له دوایه وه ته په ته بیان ده کرد.

به زهحمهت وتم: پیتهر... خیراکه.

پیتهر به دهوری میرووه کاندای سوورایه وه و هات به ره و لای
من. نه و قوزاخه یه ی گرت که میرووه که چنیبووی و که وته
کیانی دهزووه کان.

به هیواشی وتم: "په له بکه."

هاواری کرد: "له مه... له مه خیراتر ناتوانم! زور لینیج و قیزه ونه."

به شیک له قوزاخه که هی دهوری که مرمی دراند و چوو بو لای نهو ده زووانه ی قاچمیان تهنیوو. له لایه که وه ده زووه کانی ده پچراند و له لایه کی تره وه چاودیری میرووه کانی ده کرد و به رده وام ئاوری ده دایه وه و سهیری ده کردن. دهنگی ته په ته پی باله کانیان و ملچه ملچی جووینیان له هه وادا بلاو ده بوویه وه.

پیتهر به شیک له ده زووه کانی دهوری قاچی پچراند، به لام هه رچییه کی کرد نهیتوانی ته و او لییان بکاته وه. ده زووه لینیجه کان به دهستییه وه نووسابوون.

به له قه یه ک، قاچیکم رزگار کرد. سوورپامه وه و قاچه که ی تریشم له قوزاخه هینایه ده ره وه. قاچه کانم سر بووبوون. چند جاریک له قه م له هه وادا تا خوین له ده ماره کاندا بکه ویته وه جووله. پیتهر ویستی قوزاخه ی دهوری دهسته کانم بکاته وه، به لام من پیم وت: "لییگه ری، کاتمان نییه."

ته کانیکم به خوم دا و له سه ر دره خته که خوم خزنده خواره وه. "وه ره با برۆین، راکه!"

پیتهر له جیگه ی خوی هه ستا، به تهنیشت دره خته کاندا رایکرد تا له میرووه کان دوور بکه ویته وه. من که قاچه کانم هیشتا

سر بوون، له پشت سه‌رییه‌وه له‌ترم ده‌دا. قاچه‌کانم هه‌شتا
هه‌ستیان تیدا نه‌بوو و ده‌سته‌کانیشم به‌سه‌ر سه‌ینگمه‌وه
به‌سترابوون.

هاوسه‌نگیم نه‌بوو. به‌لام ده‌مزانی که ده‌بیت رابکه‌ین و له‌وی
هه‌لبیین. شکولاته‌کان ته‌واو ده‌بوون و پاشان...

په‌ته‌ر سه‌یریکی دواوه‌ی کرد و هاواری کرد: "وای، نا!
ئیمه‌یان بینی! خه‌ریکن دین!"

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

سووراینه‌وه و به تهنیشت ریزیک درهختی به‌رزدا رامان کرد. من به‌رده‌وام هاوسه‌نگیم له‌دهست د‌دها و ده‌که‌وتمه سه‌ر زه‌وییه پر له گه‌لاکه .

دهنگی ته‌په‌ته‌پم بیست. ئاورم دایه‌وه و بینیم میرووه‌کان له پشت سه‌رمانه‌وه له‌سه‌ر دوو لوق باز د‌دهن. باله‌کانیان له دواوه کردبوویه‌وه و هه‌سته‌وه‌ره‌کانیان خیراخیرا ده‌سووران.

ئی ئی ئی! شه‌پیووری جه‌نگیان لی د‌دها. بالایان زور به‌رز بوو و خیراییان زور. مه‌حال بوو من و پیتەر بتوانین خیراتر له‌وان رابکه‌ین. به‌دهنگی پچر پچر وتم: 'هەر ئیستا... ئیمه... ده‌گرن. هه‌ردوو‌کمان ده‌که‌نه ناو قوزاخه‌وه.'

'نا! پیتەر هاواری کرد و بی ئه‌وه‌ی هیچ بلی خوی هه‌لدایه ناو داریکه‌وه. له‌ماوه‌ی چهند چرکه‌یه‌کدا ون بوو و له‌وسه‌ری داره‌که‌وه هاته‌ده‌ره‌وه.

سه‌یریکی دواوه‌م کرد. میرووه‌ زه‌به‌لاحه‌کان به‌خیرایی به‌ره‌و لای رایانده‌کرد. ده‌سته‌ باریکه‌کانیان دریژ کردبوو.

ئامادەبوون بو گرتنی من. تەنھا چەند چرکە یەک کاتم هەب
 بو ئەو هی کاریک بکەم.

سوورامەو هە بو لای داریک. هیندە گەلا و لقو پۆپەکانی
 چووبوون بەناو یە کدا که هیچ کونیکم نە دەدووزییەو. ئەو
 دەزوو هی دەستەکانمی پی بەسترا بوو، خەریکبوو دەکرایەو.
 توند رامکیشا. باوەرم نە دەکرد هیندە پتەو بی. بیروکە یەکی
 گالتە جارانه بە سەرمدا هات. بە پەله هیندیک دەزووم راکیشا
 و لە دەستم کردەو. بیهویایانە سەریکی دەزوو هەکم
 هەلدا یە سەر لقی داریک. بە ختم هەبوو دەزوو هەکه لە لقه که
 گیر بوو.

ریک لەو ساتەدا که میروو هەکان پیم گەیشتن، خۆم بە
 دەزوو هەکهو هەلواسی. توند بە هەردوو دەستم گرتبووم،
 خۆم سووراند و لەبەر دەستیان دوور کەوتمەو. خۆم
 هەلدا یە سەر لقه که... بە سەر لقه کاندای رۆیشتم و خۆم گەیانده
 لای براکەم.

پیتەر حەپەسا و لە جینگە ی خوی بەرز بوویەو.
 لە پشتی لقو پۆپە تیکئالاو هەکانەو، لە چاوی میروو هەکان ون
 بوو بووین. دەموچاوم لە ژیر دەمامکە کهدا شەلالی عارەقە
 بوو بوو. هەموو گیانم میروو لەی دەکرد.
 دەزووی چەسپناک بە هیندیک شوینی دەست و قەفەزە ی
 سینە مەو نووسا بوو.

واتا ده کړیت ئه و کولله حاجیبه دزیوانه به سهر لقوپوپه کاندا
بفرن بو ئه مدیو؟

ئه گهر بهاتنایه، به دلنیا ییبه وه من و پیته ریان ده گرت، چونکه
ته او هه ناسه مان لی برابوو و توانای راکردنمان نه مابوو.
گویم هه لڅست تا دهنگی ته په ته پی پییه کانیان و زیکه زیکیان
بیستم.

هیچ هه والیک نه بوو. ته نها بیدهنگی.

له و دیو کونیله ی چاوه کانی ده مامکه که وه سهیری دهره وه م
کرد. هه موو گیانم ته زیبوو. ترسیکی سارد بوونی داگیر
کرد بووم.

به لام هیشتا هه ر دنیا بیدهنگ بوو.

سه رم سووراند و هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا. چهند جاریک
چاوه کانم ترووکاند تا باشتر بتوانم بیینم. هه ردوو شانی
پیته رم گرت، روویم کرده خوّم و وتم: "سه یرکه پیته ر... ئیمه
له کوینین؟ هیچ هه والیک له درهخت نییه. ئیمه ئیتر له بیسه لاند
نین. هه موو ئه و شتانه بو کوی رویشتن؟"

پیته ر له ژیر لیوه وه وتی: "زور تاریکه. خراپ تاریکه."

له ناوه راستی شوینیکي نادیاردا راوه ستابووین. واتا نه
درهختیک له ویدا هه بوو، نه مالیک، نه مانگیک به ئاسمانه وه.
هه ر ئاسمانیک له ئارادا نه بوو.

نهمدهتوانی ئەو زهوییهی لهسهری راوهستابووین بینم.
سهرم سووراندا. ریزی دریژی درهختهکان ون بووبوو.
هموو جیهک وهک قیر رهش بوو.
بیدهنگی له گوئییهکاندا دهنگی ده دایه وه. بیدهنگیهکی قورس
هموو جیهکی داگیر کردبوو.
به ئەسپایی وتم: "پیتەر، من... چهزم لیڤره... نییه."

هه موو گیانم دهله رزی و ددانه کانم له ژیر ده مامکه که وه بهر
بهک ده که وتن.

چهند خالینکی رهنگ خوله مینشی له و تاریکییه دا ده رکه وتن و
شتانینکی نه ناسراو له بهر دهممدا له هه وادا مه له وهر بوون.
ديسان با هه لیکرد و دهنگی سووران هوهی گه لا وشکه کان
گوینان پر کردم.

دهنگی فرده فبری مۆتوری ئوتوموبیلم بهر گوی که وت و دهنگی
هوهوی هیواشی کونده په پوو.

به لئ. دردهخته کانم له تاریکیدا ناسییه وه. ئه وی سهر شه قام
بوو، شه قامینکی ناشنا. ریزیک چناری بهرز و مالیک له
پشتیان هوه. ئه و ماله ی که به لامه وه ناشنا بوو.

مالي بیلا.

هه ناسه یه کی ئاسوودهم هه لکینشا و وتم: 'گه راینه وه شوینی
خومان.'

پیتەر هه لبهز و دابهزی کرد و به دهم گورانیه وه وتی:
'گه راینه وه و گه راینه وه!'

پاشان توند کینشای به شانی مندا: 'زور خوش بوو!'

چوومە ئەولايە و وتم: "ھا؟ واتا تۆ ھىندە حۆلى؟ پىت خوش بوو وەك كرمى ئاورىشم لە ناو قوزاغەدا زىندانى بکرىت؟ يان کولە حاجىبەكى زەبەلاح قووت بدات؟"

- ئىستا خو سەلامەتین! سەرکەوتوو بووین!

بىرم ھىتايەوہ کہ: "ھىستا کارەکەمان تەواو نەبووہ. چوار دەمامكى تر ماون، بىرت چۆتەوہ؟ ئەگەر تا بەرى بەيانى نەياندۆزىنەوہ، لەوانەيە تا کوتايى تەمەن دايک و باوکمان نەبينەوہ."

کاتىک ئەمەم وت: "پىکەنەکەي پىتەر بە کوتايى ھات و پرسى: "زۆرباشە، ئىستا نۆرەي کام دەمامکەيە؟"

ئاورم دايەوہ بۆ لاي مالەکەي بىلا. پەردەکانى پەنجەرەي ژوورى ميوان دادرابوونەوہ و گلۆپەکانى کوژابوونەوہ. واتا مالەکە بە تەواوہتى تاريک بوو. "تۆ دەلەيى بىلا رۆيشتووہ؟" واز لە بىلا بىنە. وەرە برۆين بەدواي دەمامكى مۆميايىدا بگەريين. گرەو دەکەم ھەر لەو شوينەدا بى کہ من بىرى لى دەکەمەوہ. پىتەر وای وت و بە پەلە بەسەر پىادەرۆکەدا رۆيشت. بەدوايدا رامکرد و وتم: "پىتەر، بۆ کوي دەرۆي؟"

- مۆزەخانەي ميژوو. ھەفتەي پيشوو پۆلەکەي ئىمەيان بۆ گەشتى زانستى برد بۆ ئەوي. دنيايەك مۆميايىيان بۆ نمايش لى دانابوو.

- بۆچى پىت وايە دەمامكى مۆميايى لەويە؟

- چونكى دەمامكى مىروو لەسەر زەوى و نزيكى مىروو ەكان بوو. بەرەي من دەمامكەكان خويان پيمان دەلین لەكوى شاردرائونەتەو. تو بو شاردرائونەو ەي دەمامكى مۇميايى، شويىنى لەوى باشتەر پيىدەزانی؟

لە دلى خۇمدا وتم رەنگە قسەي پيىتەر بى. بەم زووانە بۇمان دەردەكەوت. مۇزەخانەي ەونەر چوار يان پيىنج شەقام لە خوار قوتابخانەكەمانەو ە بوو، لە تەنيشت كتيبخانەي گشتيىەو، لەسەر شەقاميكي پان كە درەختە بەرزەكان لە ەردوو بەرەو ە نووشتاوبوونەو ە بەسەر شەقامەكەدا.

پاركيكي چكۆلە و سەوزيش لەبەردەم مۇزەخانەكەدا بوو كە پيىان دەوت پاركي مۇزەخانە. من و پيىتەر بەژير رۇشنايى مانگدا و بەسەر گياكاندا بەريكەوتين و چووين بەرەو تەلارەكە. تەلاريكي بەرديني سپى و كۆن كە دەبوو بە سەد پليكانەي چيمەنتۇدا سەربكەوتيتايە تا بە دەرگاي چوونە ژوورەو ە بگەيت. دوو ستوونى بەرز لەملاو ئەولاي دەرگاكيەو ە بوون و گومەزيكي سپيىش لەسەر ميچەكەي دانرابوو.

گلۇپەكاني مۇزەخانەكە ەلكرابوون، بەلام كەسى لى نەبوو. دوو ئۆتۆمۆبيل لەوسەري شەقامەكەو ە ەاتن و چوونە بەردەم تەلارەكە. بە پيىتەر م وت: "ئەستەمە بتوانين لە دەرگاي پيشەو ە بچينە ژوورەو ە. بەدلنياييەو ە كلۆم دراو ە. بە ئەگەري زور پاسەوانيشى ەيە."

مهفتهی رابردوو پوله کهی نیمه یان له ده رگای پشته وه برده
 ژووره وه. له پشته وه دنیا یه ک ده رگا و په نجه ردهی بچو وکی
 لیه. رهنگه کونیک بدوزینه وه و به دزییه وه بچینه ژووره وه.
 به ته نیشته دیواری ته لاره که دا رویشتین. له پشت په نجه رده
 به رزه کانی سه رمانه وه گلوپ داگیر سا بوون، به لام دهستان
 پنیان نه ده گه یشت تا ناوه وه ببینین. له سه ر ده رگایه کی ردهش
 که له قوژبنیکی بچو وکدا دانرا بوو، چاوم به تابلویه ک کهوت؛
 ده رگای تايبه تی خزمه تگوزاریه کان. ده رگا که به قوغل و
 زنجیر داخرا بوو.

چووینه پیشتره وه. به ناو سینه ری تاریکی ته لاره که دا
 ده رویشتین تا نه بینرین. به به ردهم ریزیک په نجه رده دا
 تینه رین که پاریزه ری کانزاییان هه بوو. دوو ده رگای
 کلوم دراوی تریشمان بینی.

پشتم له رزی و له بهر خومه وه وتم: 'پیتەر، من چه زم له
 سیمای ئەم شوینه نییه. چی بوته هوی ئەوه دی پیت وابی
 ده مامکی مومیایی لیزه یه؟'

به رله وهی پیتەر وه لام بداته وه، گویم له دهنگیک بوو. دهنگی
 خسه خشی گه لا وشکه کان. دوا به دوا ی ئەویش دهنگی
 ته په ته پ و جیره جیری پی.

له جیگه ی خوم به رز بوومه وه و ئاورم دایه وه... هاوارینکی
 خنکاو له گه روومه وه هاته دهر.

مومیاییه کان چواردهوریان گرتبووین، یهک دوو ددرزه
مومیایی رزیو و شلوشیواو لهتریان ددا و بهرهو رووی
نیمه دههاتن، دهستهکانیان وهک دار له بهره میان راگرتبوو
و به بیدهنگی دهله رینه وه.

پشتم نا به دیواری موزه خانه که وه، دهمم کرده وه و هاواریکی
به رزم کرد.

یه کیک له مۆمیاییه کان پیکه نی و له دوایه وه چه ند دانه یه کی
 تریش بزه یان کرد. دووانیان دهسته پیچراوه کانی خویان
 بهرز کرده وه و ئیسکه کانی په نجه یان له یه ک دا.
 پیتەر که له ته نیشت منه وه راوه ستابوو و پشتی به دیواری
 موزه خانه که وه نابوو، به وروژانه وه وتی: "ئه مانه خو مندالن!"
 به لی. ئه و مندالانه ی که جلی مۆمیاییان له بهر کردبوو. ئیستا
 ئیتر مۆمیاییه چکوله کان ئیمه یان به جیهیشتبوو و به
 له تر دانه وه سه مایان ده کرد و به ره و به رده م موزه خانه که
 ده رویشتن.

دهرگای ئۆتۆمۆبیله کان کرانه وه و دایک و باوکه کان دابه زین
 و چوون به پیر منداله کانه وه. ژنیکی بالابه رز که له چکیکی
 سووری له دهوری مووه کانی ئالاندبوو رایکرد به ره و لای
 من و پیتەر و به هه ناسه برکیوه وتی: "ئا ههنگی مۆمیایی
 ته واو بووه؟ منداله کانیا ناردۆته ده ره وه؟"

تازه له و کاته دا بیری ئاههنگی مۆمیاییم که وته وه. ئاههنگی
 هالووینی سالانه ی موزه خانه. سه د مندال به جلی مۆمیاییه وه
 له م ئاههنگه دا به شدارییان ده کرد.

وه لامی ئه و خاتوونه م دایه وه: "به لی. پیم وابی خه ریکن
 منداله کان ده هینته ده ره وه."

رووم وهرگیرا و چاوم به کومه لیک مومیایی تر کهوت که به دهوری خویاندا ده سوورانه وه و له یه کیک له دهرگاگانی پشتی ته لاره که وه ده هاتنه دهره وه.

ژنه که هه ناسه یه کی ئاسووده ی هه لکیشا و وتی: "وامزانی درهنگ گه یشتووم." من و پیتهر به دوایدا چووینه بهردهم دهرگاگه. دوو مندا ل رایانکرد به ره و لای ژنه که و یه کیک له وان که له پشت سه رییه وه په تیکی دریز به سه ر زه وییه که دا دهخشا، به سه ریا بۆلاندی که باش نه ییچاوه ته وه.

جاری دواتر که دهرگاگه کرایه وه تا مندالانی تر بینه دهره وه، پیتهرم له گه ل خۆم راکیشایه ژووره وه. چهند جاریک چاوم تروکاندا تا چاوه کانم به رووناکیی زۆر راهاتن.

له هۆلکی گه وره دا راوه ستابووین که قردیلهی پرته قالی و رهش له مسه ری میچه که وه بۆ ئه وسه ری رایه ل کرابوون. له سه ر پایه یه کی به رز، فانۆسی کوله که یه کی گه وره هه لکرابوو و بلیسه زه رد و نارنجییه کان له هه ناویدا سه مایان ده کرد. دوو په یکه ری مومیایی سه د و هه شتا سانتیمه تری له هه ردوو لای فانۆسه که وه پاسه وانییان ده کرد.

سه یریکی چواردهوری خۆمانم کرد، هۆله که خه ریک بوو به خیرایی چۆل ده بوو. له پیتهرم پرسی: "به شی میسری دیرین له کوئییه؟"

دهموچاوی تیگنا و به په نجه ی شوینیکی پیشان دا: "پیم وابی له و پشته وه بیت."

- با بروین.

به لام بهرله وهی له جینگهی خو مان بجوولیین، پیاویک که جلی
مومیایی چلکنی له بهردا بوو، هاته بهرده ممان. چاره
شینهکانی له نیوان پهتی مومیاییهکانی روو خسارییه وه خراپ
سهیری ده کردین.

کلاویکی رهشی دریژی کردبووه سهیری که له بهشی
سه ره وهی که میک لار بوو بوویه وه. دوو گمه یه کی خر له سهر
کلاوه که هه بوو که له سهیری نوو سرا بوو: من به ره وه بو لای
دایکم.

پرسی: "فهرموون چیتان دهوی؟ به دوای که سینکا هاتوون؟"
سهرم له قاند و وتم: "به لئی، به شوین خوشکه چکوله که ماندا
هاتوون، فرانی، تو نه تبینیوه؟ هاتوته دهره وه؟"

به تیلهی چاو سهیری کردم. واتا باوه ری به درۆکه م کرد؟
"هیشتا کومه لیک مندا له کافتریاکهن، راره وی کوتایی
هوله که ی پیشان دا که تاقیکی که وانهی هه بوو و وتی:
"سه ریک له وی بدن."

"سو پاس. ئەمەم وت و قۆلی پیتەرم گرت و هەردوو کمان
به ریکه وتین به ره وه ئەو تاقه.

پیاوه که له پشت سه رمه وه هاواری کرد: "زۆر حەزم لەو
دوماکی میرووهت کردوو ه."

به دهنگی بهرز سو پاسم کرد، به لام ئاورم نه دایه وه.
ههردوو کمان راسته وخو راما نکرده پیشه وه و من بهرله وهی

له بهر چاوی ئه و پیاوه ون ببین، به دوای یه کدا هاوارم کرد:
"فرانی! فرانی!"

پیتەر وتی: "له وهی که بیرم لی ده کرده وه زور ئاسانتر بوو."
- زوو خو شحال مه به، هیشتا نه گه یشتووینه ته ئه وی.

به هۆلکی دریژ و رووناکدا راما نده کرد و له پیشتره وه،
دهنگی منداله کان و دهنگی پیکه نینی گه وره کان ده هات. به
به رده م ریزیک به ربه سستی دیواریدا تیپه رین که گولدانی شین
و نارنجی له پشت شووشه کانیا نه وه بوو. هیندیک له
گولدانه کان درزیان بردبوو یان لیواریان په ریبوو. دیار بوو
که زور کۆن.

دوا جار کافتریا که مان بینی. ته نها چه ند مندالکی لیبوو. له سه ر
زه وییه که دانیشتبوون و شکولاتیان ده خوارد.

چه ند خزمه تگوزاریک به جلوبه رگی سپییه وه ده ست به کار
بوو بوون و زه وییه که یان ده سرپییه وه، کاغه زی شکولات و
شیرینی و خاشاکی تریان له سه ر زه وییه که کۆده کرده وه.

من و پیتەر له کافتریا که نه ماینه وه، له کۆتایی راره وه که دا
پینچمان کرده وه و دریژه مان به ریگه که مان دا. له سه ر
تابلویه ک به شیوه ی تیر نووسرا بوو: به شی میسری دیرین.
پیتەر وتی: "ژووری مۆمیاییه کان له ویدایه." خیراتر
مه نگاومان نا. گلوپه کانی ئه م راره وه کزتر بوون و سیبهری
دریژ که وتبووه سه ر زه وییه که. له و شوینه وه ی که ئیمه ی

لیتووین، دهمانتوانی دەرگای چوونه ژوورهوه بو بهش
میسری دیرین که که میک له پیشترهوه بوو، ببینین.
تهها چند مهتریک لهو دەرگایهوه دوور بووین که دهنگیکی
تووره و زبر هاواری کرد به سه رماندا: "هر له ویدا
راوهستن! خه ریکن بو کوی دهرؤن؟"

گیراین.

ئاورم دایه‌وه، پاسه‌وانیک به جلو به‌رگی ره‌شه‌وه به‌خیرایی به‌ره‌و لاماں رایده‌کرد. ویستم شتیک بلیم، به‌لام پاسه‌وانه‌که پیچی کرده‌وه، دوو مندال به جلو به‌رگی مؤمیاییه‌وه له که‌له‌به‌ریک هاتنه دهره‌وه.

پاسه‌وانه‌که دووباره وتی: "خهریکن بۆ کوی دهرۆن؟" یه‌کیک له‌وان وتی: "دەرگای چوونه دهره‌وه‌مان لی ون بووه." پاسه‌وانه‌که دهستی منداله‌که‌ی گرت و وتی: "به‌دوای مندا وهرن، به‌هه‌له‌هاتوون." ئەوانی گیرایه‌وه بۆ کافتریاکه. من و پیتەر خۆمان به‌دیواره‌که‌وه نووساندبوو. تازه زانیم هه‌ناسه‌م راگرتوووه. ماوه‌یه‌کی پیچوو تا هه‌وام له‌سییه‌کانم کرده دهره‌وه: "وام... وامزانی گرتیانین."

پیتهریش له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی: "به‌لی، نزیک بوو." سوورپاینه‌وه و خۆمان کرد به‌ناو ئەو دهرگایه‌دا که له‌سه‌ری نووسرابوو به‌شی میسری دیرین. پرووناکیی گلۆپه‌کانی ئەو هۆله‌یان که‌م کردبوویه‌وه و هه‌واکه‌ی گهرم و شیندار بوو. به‌دیواره‌که‌وه نووسام، سه‌یری هه‌مولایه‌کم کرد و به‌شوین پاسه‌واندا گه‌رام. نا، که‌س له‌وی نه‌بوو. ژماردم، چوار دانه گۆری به‌ردینی مؤمیایی له‌چوارگۆشه‌ی هۆله‌که‌ بوون و

ماکیتی هه‌ره‌مینکیش له ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا دانرا‌بوو. یه‌کیک له دیواره‌کان پ‌ر‌بوو له وینه‌ی هه‌ره‌مه‌ سینه‌کانی میسر و له پشت جامخانه‌ی دیواره‌کانی تره‌وه، زیر و زیو و که‌لو‌په‌لی دیرینی میسری دانرا‌بوون. به‌دهوری هۆله‌که‌دا سوور‌اینه‌وه، به‌وردی سه‌یری جامخانه‌کانمان کرد. به‌دهوری ماکیتی هه‌ره‌مه‌که‌دا سوور‌اینه‌وه و چوار‌دهوری هه‌موو گۆره‌کانمان پشکنی. به‌ه‌یواشی وتم: "من خو لیره هیچ ده‌مامکینی مؤمیایی نابینم. له‌وانه‌یه‌ قیژه لیره نه‌یشارد‌بیته‌وه. باشتره‌ تا نه‌یانگرتووین لیره برۆین."

به‌ریکه‌وتم به‌ره‌و لای ده‌رگا‌که، به‌لام پیتهر ریگه‌ی لی گرتم. - گۆره‌کان، ده‌بیت ناو گۆره‌کان بگه‌رین.

ویستم نار‌ه‌زایی خۆم ده‌ربرم: "به‌لام..." ئەو گۆره‌ دیرینه‌نه‌ له به‌رد داتا‌شرا‌بوون و ئەسته‌م بوو بتوانین ده‌مه‌کانیان هه‌لبه‌ینه‌وه.

پیتهر وتی: "قیژه ده‌مامکی مؤمیایی له یه‌کیک له‌م گۆرانه‌دا شار‌دۆته‌وه. من دلن‌یام."

رقم هه‌ستا، ئاخ‌ر ئەم پیتهره‌ زۆر که‌له‌ره‌قه: "به‌لام چون ناوه‌که‌یان بگه‌رین؟ چون ئەو ده‌مه‌ قورسانه‌یان به‌رز بکه‌ینه‌وه؟"

له‌ده‌ره‌وه‌ی هۆله‌که‌ گویم له‌ ده‌نگیک بوو و رامکرده‌ پشت گۆریکی مؤمیاییه‌وه. ده‌نگی پ‌ن‌ هات. له‌ ته‌نیشتی گۆره‌که‌وه

سهیرم کرد و دوو پاسهوانم بینی که به بهردهم هوله که دا تیده په رین.

دلّم که و ته ته په ته پ. چوونه ناو مؤزه خانه وه به دزییه وه، تاوانیکی گه وره یه. ئە گهر بیانگرتینایه، هیچ کهس باوهری نه ده کرد که هاتووین له ناو گۆریکی مؤماییدا به شوین دەمامکی مؤماییدا بگه رین. ته واو تووشی کیشه ده بووین. ئیمه هر ئیستایش تا گه ردنمان له کیشه دا نقووم بووین. باوهر ناکهن؟ هیچ کیشه و دهردیسه رییه ک له وه گه وره تر هیه که ماله کهت و دایک و باوکت له پریکدا ون بین؟

له سه ر زه وییه که هه ستامه وه و رۆیشتم به ره و لای گۆری مؤماییه که و به هه ردوو ده ست ده مه که یم گرت. زۆر له وه ساردتر بوو که چاوه ریم ده کرد، له لایه کییه وه وینه ی سه ری فیرعه ونیک هه لکۆلر ابوو. چاوه کانی گلینه یان نه بوو و لایه کی سه ری لیکر ابوویه وه. ده مو یست ده می گۆره که به رز بکه مه وه، به لام بۆ ساتیک راوه ستام. مؤماییه به لای زۆریکه وه سه رنجرا کیشه و ئەم چوار مؤماییه، زۆرترین هه واداریان هیه له مؤزه خانه که دا.

من زۆر چه زم به مؤماییه نییه. واتا هه رچییه ک بیت ئەمانه کهسانی مردوون، ئەو مردووانه ی که چه ند هه زار ساله له نیو گۆر و په تی تیوه پینچراودا خه ریکن ده رزین و بۆگهن ده کهن.

به خۆم و ت، زۆر باشه مۆنیکا، تو ده‌توانی به‌رزی بکه‌یته‌وه
و لیواری ده‌مه‌وانه به‌ردینه قورسه‌که‌م توند گرت، هه‌موو
هیزی خۆم کۆکرده‌وه، قاچم له زه‌وییه‌که گیر کرد.

ده‌مه‌وانه‌که‌م بو سه‌ره‌وه به‌رز کرده‌وه.

باوه‌رم نه‌ده‌کرد، ده‌مه‌وانه‌که زۆر به ئاسانی به‌رز بوویه‌وه.

له‌ده‌ستم به‌ربوو، خزا و هیچی وای نه‌مابوو له‌ولای

گۆره‌که‌وه بکه‌ویته سه‌ر زه‌وی.

هاوارم کرد: "نا!" نه‌ده‌بوو به‌هێلم بکه‌ویت و ده‌نگه‌ده‌نگ

دروست بکات.

له‌جیگه‌ی خۆم به‌رز بوومه‌وه و ویستم به‌هه‌ردوو ده‌ست

بیگرمه‌وه. ده‌ستم پێی نه‌گه‌یشت و به سه‌ردا که‌وتمه ناو

گۆری مۆمیاییه‌که‌وه.

وايىيى! بە دەمدا كەوتم بەسەر مۆميايىيە كەدا. يەك جار بەرز بوومەو و دەموچاوم چوو بە ناو پەتى رزىو و بۆگەنى سىنەى مۆميايىيە كەدا.

سەرم بەرز كردهو و نالەيەك لە دەممەو دەرچوو. پەرۆى مۆميايىيە كە وشك و زبر بوو و دەموچاوميان تووشى خوران دەكرد. بۆگەنى لاشە دىرینە كە لووتمى پركرد و دلم بە يەكدا هات. بەزۆر خۆم راگرت تا ئەوەى خواردبووم نەيەينمەو. لەگەل هەر هەناسەيەكدا بۆنى ترشاوى هيرشى بۆ دەهينام. بەسەر مۆميايىيە كەدا كەوتبووم. وەك ئىسقان پتەو بوو. زۆر بچووك بوو، بە ئەندازەى مندالىك. سەرە پىچراوەكەى لە گلۆپىك گەرەتر نەبوو.

ئەو پەرۆيانەى چاوەكانيان پى بەستبوو، چووبوونە ناو قوولايى كاسەى چاوەكانييەو و قيرى وشكەو بوو، پەرۆكانى دەورى ملان رەش كردبوو.

بۆگەنەكەى تووشى هيلنجدانى دەكردم. لووتم گرت و هەولمدا بە دەم هەناسە بدەم.

بە پاريز و بە زەحمەت خۆم خستە سەر لا. مۆميايىيە كە لە ژنير مندا جوولايەو.

ياااااااااااع.

سەيرى سەرەوھەم كەرد، دەمى گۆرەكە كەمىك خزا بوو و لەسەر لىۋارى گۆرەكە لاچووبوو. بە زەحمەت خۆم بەرز كەردەوھە و دانىشتم. توند لىۋارى دەمەوانە بەردىنەكەم گرت. ويستم خۆم بە دەمى گۆرەكەوھە ھەلبواسم و خۆم لەناو گۆرەكە بكىشمە دەرەوھە.

بەلام ھەر كە دەمەوانەكەم گرت، گويم لە دەنگى خشانى بەرد لەسەر بەرد بوو. رېك لەو كاتەدا بۆم دەرکەوت كە دەمى قورسى گۆرەكە خەرىكە بەردەبىتەوھە بۆ ناو گۆرەكە.

ھەر ئىستا لەژىر ئەو تاشەبەردەدا پان دەبمەوھە.

سوورپام و لە دەمەوانە بەردىنەكە دوور كەوتمەوھە. بە ھەردوو دەست چنگم لە لىۋارى گۆرەكە گىر كەرد، تەكانىكم بە جەستەم دا و خۆم ھەلدايە دەرەوھە.

رېك لەو كاتەدا دەمەوانەكە بە دەنگى بەرز كەوتە ناو گۆرەكەوھە، من خۆم رزگار كەرد.

دەنگى كەوتنى تاشەبەردەكە ژوورەكەى لەراندىوھە.

تلىكم دا، خۆم لە گۆرەكە دوور خستەوھە و لەبەردەم ماكىتى ھەرەمەكەدا راوہستام. ماوہىەك ھەر لەوى لەسەر زەوويەكە پالكەوتم تا ھەناسەم بىتەوھە سەر خۆى. جەكانم بۆگەنى ترشاويى مۇمياييان گرتبوو. لە ناوہوھە، دەمامكى ميرووہەكەم توند گرت و رامكىشا. دەمويست دايبنىم. دەمويست ھالۋوين تەواو ببىت. دەمويست لەو مۇزەخانەيە كە شوينى ئىمە

نه بوو، بچمه دهره وه، چه زم ده کرد له ماله دلنیاکه ی خومان
لای دایک و باو کمه وه بم.

دایک و باو کم.

بیرکردنه وه له وان بیبری خستمه وه که بوچی نابی ئه و
دهمامکه له دهموچاوم بکه مه وه. هه ستامه سه ری و ئه و
هه موو خاک و خو له ی به جله کانه وه نوو سابوو، ته کاندم و
سه برینکی چواردهوری خو مم کرد.

بانگی پیتهرم کرد.

چاوه کانم به چواردهوری ژووره که دا گیرا و له گوریکه وه
چوون بو سه ر گورینکی تر. "پیتهر؟ له کونی؟"
وه لامی نه دایه وه.

هه ستینکی ناخوش که وته ناو دل مه وه. "به سه پیتهر، خوت

بینام مه که، ده بی لی ره برۆینه دهره وه. پیتهر؟ له کونی؟"

له گه ل هه ر وشه یه کدا که له دهممه وه دهرده چوو، ده نگم گرتر

ده بوو. ئیستا ئیتر هاوارم ده کرد: "پیتهر؟ تکا ده که م! پیتهر؟"

ون بوو بوو.

نه دهمتوانی له جیگهی خۆم بجوولیم، نه دهمتوانی هه ناسه
 بدهم. له دهرهوهی هۆله که دهنگه دهنگ دههات.
 خۆم خزانده پشتی ههرمه که وه و گوئییه کانم تیژ کردنه وه.
 له ته نیشت ههرمه که وه سه رم دهرهینا و به دزییه وه سه یرم
 کرد، هه مان ئه و پاسه وانه ره شپۆشانه م بینی که به بهرده م
 هۆله که دا تیده په رین، سه ریان راده وه شانده و پیده که نین.

به هیواشی بانگم کرد: "پیتهر؟"

تاویک دواتر گویم له هاواری بوو: "دۆزیمه وه!" کاتیک له
 ناکاو سه ری له نیو یه کیک له گۆره کانه وه دهرهینا، له ترسان
 قیژاندم. دهستی بهرز کرده وه.

دهستیکی بهرز کرده وه و دهمامکه مؤمیاییه که ی له هه وادا
 راوه شانده.

"یارمه تیم بده." ئه مه ی وت و دهستی له دیواری گۆره که وه
 هینایه دهر.

پیتهر دهمامکه که ی بهرز کرده وه و من دهستم لیدا، وهک
 لاستیک بوو. چاوه کانی به قوولاچوو و په رۆ
 تیوه پینچراوه کانی دراو و پر له په له بوون.

توند دهستیم گرت و یارمه تیم دا بیته دهره وه.

پیتەر وتی: "دهمزانی لیڤهیه" و به دهستهکهی تری مشتی له
ههوا دا.

- منت کوشت له ترسان.

- له بهرانبهردا دهمامکهکهمان دۆزیی...

قسهکهی بری. ههردوو کمان له دهرهوهی هۆلهکه گویمان له
دهنگهدهنگ و تهپهه پی بوو.

له دلی خۆمدا وتم، پاسهوانهکان خۆ تازه بیڤهردا تینپهڤین،
ئهی ئهمانه کین؟

قیژه؟

"خیراکه پیتەر. دهمامکهکهم بو ههلا و وتم: "تۆرهی تویه،
بیکهڤه دهموچاوت."

دهمامکهکهی به ههردوو دهستی گرت و هینایه نزیکه
دهموچاوییهوه... ههڤ له ویدا وشک بوو.

دهنگی پینهکان بهرزتر و نزیکتر بوونهوه. به هیواشی وتم:
"پیتەر... خیراکه!"

"ئاخر... ناتوانم." دهموچاوی به رقهوه گرژ کرد و وتی: "ئهم
دهمامکه پره له خۆل، خۆلی مؤمیایی. بۆنی... بۆنی مردووی
لی دیت."

"گرنگ نییه به لامهوه!" دووباره دهمامکهکهم له رووخساری
نزیک کردهوه و وتم: "بیکه دهموچاوت. خیراکه پیتەر!"

دهستی کرد به بۆلهبۆل: "ئااااااا."

سه‌یری ناو ده‌مامکه‌که‌ی کرد. له‌به‌رخۆیه‌وه وتی: "ئاخر...

بی‌زیم لینی دیته‌وه."

به‌لام ده‌مامکه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه... هه‌ر ریک له‌و کاته‌دا که

ئه‌و دوو پاسه‌وانه له‌پر‌دا خۆیان کرد به‌هۆله‌که‌دا.

کاتیک ئیمه یان بینی، چاوه کانیان زهق بوونه وه و یه کیکیان به تووره ییه وه هاواری کرد: "راوهستن! هر له ویدا راوهستن! نه جوولین!"

هاورپیکه ی وتی: "ئه و دووانه تان چون گه رانه وه بو ئیره؟" خیرا هاتن به ره و لای ئیمه. دهسته کانیان ئاماده له ته نیشته جهسته یانه وه بوو، دهتوت چاوه ری ئه وهن شهر و لیدان روو بدات.

به زمانگرتنه وه وتم: "ئاخ... ئ... ئیمه... له ئاههنگی مومیاییه که دا بووین، نه مانتوانی رینگه ی چوونه دهره وه بدوزینه وه، پاشان..."

ههردووکیان له سهه زه وینی مه رمه ری هۆله که ته په ته پ دههاتن به ره و لای ئیمه. یه کیکیان وتی: "باشتره راستیه که ی بلین. خراب تووشی کیشه بوون."

ئه وه ی تریان وتی: "چوونه ژووره وه ی بیمۆله ت بو شوینه دهوله تیه کان تاوانیکی قورسه."

ئاورم دایه وه بو لای براهه م. ده موچاوی له ترسان کۆکردبوویه وه. له ناکاو قیژه یه کی کرد و ده مامکه مومیاییه که ی کرده ده موچاوی.

رووناکیه کی سیتی به هیز بریسکی دایه وه و هاروی بر
چو به ناسماندا.

چاوه کانم داخستن، به لام رووناکیه که کز نه بوو. به هیز تر و
به هیز تر بوو. تا نهو جتی که وا ههستم کرد هر نیستا
نیستا سهرم دهنه قیته وه.

پاشان. تاریکیه کی پهنی. رهشتر له رهشایی.
ورده ورده چاوه کانم کردنه وه. هولی موزه خانه که ون
بوو بوو و من خه ریکووم سهیری ناسمانی هه ورینی
سه ره دووم ددکرد.

ماوهیه کی زوری پیچوو تا بوم دهر که وت به پشتدا له سر
شتیکی پان و پته و راکشاوم. ناسمانی بان سهرم تاریکتر
بوو. دهنوت هه ورده کان سات له دواي سات زیاتر دهات
خوارده تا بمخنکیتن.

به دهنگیکی خنکاوه وه وتم: "پیتهر؟"
ناورم دایه وه و بینیم له نزدیک مته وه له سر زهوییه که
خه وتوو. دهموچاوی له پشتی دهمامکه که وه شارابوو یه وه
نه ویش به پشتدا له سر شتیکی وهک دهسته به رهی دارین
خه وتبوو. له بهر خومه وه وتم: "له کوئین؟ نه م دهمامکه."
وتم: "دهیت دهمامکه مومیا یه که نیمه ی هینایی یو نیرد. هه
جاریک که دهمامکیک دهکه یه دهموچاومان، نه و دهمامکه."
نه و...

رەشەکان لە قورگمدا گیریان خوارد. تازە زانیم کە دەستەکانمیان بە تەناف بەستۆتەو. نەمدەتوانی لەسەر ئەو دەستەبەرە دارینە ھەلبەسمەو. نەمدەتوانی خۆیشم ھەلەمە خوارەو.

سەیری پیشەوێی خۆم کرد. من و پیتەر لە ناوەرستی دوو ریز پیاوی سپیپۆشدا راکشابووین و ریزی سپیپۆشەکان تا چەند کیلۆمەتر درێژەیی ھەبوو.

ھەموویان سەریان تاشرابوو و سەری رەشیان لەژێر رووناکییەکی ناحەز و ترسھینەردا کە لە پشت ھەورەکانەو بەرەو خوارەو شۆردەبوویەو، دەبریسکایەو.

ھەموویان گۆرانییان دەچری و بە یەک دەنگ یەک نۆتەیان دەوتەو. زیاتر لە نەپەنەر دەچوو تا گۆرانێ. لەگەڵ ئەو گۆرانییەدا، بەردەوام سەریان بەرز و نزم دەکرەو.

لە تاریکیدا سەیری تەلاریکی بەردینی بەرز و رەنگ پرتەقالیم کرد کە لە دوورەو سەری دەرھیتابوو. پەیکەری زەبەلاحی پشیلەیک لە تەنیشت تەلارەکەو دانرابوو و سەکۆیەکی سەوزیشم دەبینی کە لە پشتییەو بلیسەیی بەرزێ ئاگر بەرز دەبوویەو.

بە خۆم وت، دەبیت کلێسا یان پەرستگە بیت. ئەو فیلمە مۆمیاییەکی کە جارێکیان من و پیتەر بینیمان، لەمانەیی تێدابوو.

لەسەر دەستەبەرەكەو سەیری خوارەوہم کرد. ژیرمان لم بوو. ئاورم دایەوہ... و لە ئاسودا شیوہیەکی ئاشنام بینی، ھەرەم.

- پیتەر پیم وابی دەمامكەكە ئیمە ی ھیناوە بۆ میسر. واتا میسری دیرین.

- دەبی لیرە برۆین.

چەند پیاویکی کەچەلی سپیپۆش لە چوار دەورمان کۆبوونەوہ. ھەموویان چاوی بەقوولاچوو و رەشیان ھەبوو و برۆکانیان تاشیبوو.

شەش کەس لەوان لیواری دەستەبەرەكە ی منیان گرتبوو و لەسەر لەمە کە بەرزیان کردەوہ. ماسوولکە ی بازوویان دەلەرییەوہ. سەیری ئیمەیان نەدەکرد. روویان راستەوخۆ لە پیتشەوہ و لە پەیکەری زەبەلاحی پشیلە کە بوو.

دەنگی ورتەورتیان بەرزتر بوویەوہ. دەتوت یەک میلیون ھەنگ پیکەوہ ویزەویز دەکەن.

پیاوہکان دەستەبەرەكانی ئیمەیان خستە سەر شانیان و بە ناوہ راستی ریزی بینکۆتایی میسرییە سپیپۆشەکاندا بەرینکەوتن.

ھاوارم کرد: دامانگرنە سەر زەوی! لە زمانی من تیدەگەن؟ دامانگرنە سەر زەوی.

ئەو پەتەم راکیشا کە دەستیان پی بەستبوویەوہ.

کهس گویی به من نه‌دهدا، هه‌روا سه‌یری رووبه‌روویان ده‌کرد و به هه‌نگاوی پته‌و و هاونا‌هه‌نگ ده‌چوونه پیشه‌وه. دووباره هاوارم کرد: "دامانگرنه خواره‌وه!"

ئاسمان تاریکتر بوو. له‌و رووناکییه که‌مه‌دا له په‌رستگه‌ی ئاگرینی به‌رده‌م دیواره‌که رامام. دوو پیاوی بالا‌به‌رز، به کلاوی سپی و دریژه‌وه، له ته‌نیشته‌یه که‌وه راوه‌ستابوون و چاوه‌رپی ئیمه‌یان ده‌کرد. کراسی دریژی شین و بریقاوییان له‌به‌ردا بوو و زیر و زیوی سوور و گه‌وره‌یان کردبووه ملیان.

له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم: "دوو قه‌شه."

ویزه ویزی سپیپۆشه‌کان له گویمدا ده‌زرینگایه‌وه. چه‌زم ده‌کرد گوئییه‌کانم بگرم تا ئەو ده‌نگه ترسناکانه نه‌بیستم. ده‌موچاوه‌کان یه‌ک به یه‌ک، به به‌رچاومدا تیده‌په‌رین. وه‌ختیک من و پیتەر به ده‌ستی به‌ستراوه‌وه به به‌رده‌میاندا ده‌رۆیشتین، به چاوه‌کانیان شوینمان ده‌که‌وتن. بۆنیک‌ی سه‌یر به‌ر لووتم که‌وت. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم هه‌لکیشا. هه‌ناسه‌یه‌کی تر. بۆنیک‌ی توند لووتی پرکردم. چه‌ند چرکه‌یه‌کی پیچوو تا ئەو بۆنه‌م ناسییه‌وه. قیر.

کاتیک گویم له ژاوه‌ژاوی ئەو ده‌نگه گرانه ده‌بوو، چه‌زم ده‌کرد هاوار بکه‌م. ئەو ده‌موچاوانه، ئەو رووخساره شیلگیرانه. ئەو چاوه ساردو سرانه.

كاتىك من و پىتەر لە پەرسىتگە كە نىزىك بووینەو، ئەو دور
قەشە شىنپۆشە ھاتنە پىشەو. كلاوھ لوولەكییەكانیان رىك
چووبوو بە ئاسماندا. بەھۆى ئەو بۆنە توندەو چاودەكانم
ئاویان تىزا. رووم وەرگىرا و لە تەنىشت پەرسىتگەكەو چاوم
بە شتىك كەوت.

قازانىكى خرى زەبەلاح. وەك ئەو مەنجەلانەى
جادووگەرەكان ھەیانە. بەلام پىنج ھىندە گەورەتر و لەناو
مەنجەلەكەدا، قىریان دەكولاند. بەلى، قىرىك كە قوولپى دەدا
و ھەلمى لى بەرز دەبوویەو.

من و پىتەریان دەبرد بەرەو لای مەنجەلە قىرە لەكولەكە.
"واى، نا" نالەيەك لە گەرەومەو ھاتە دەرەو و سەرتاپام
لە ترسان لەرزى.

دوچار لە ناكاو ھەموو ئەو فىلمە ترسناكانەى كە بىنىبووم،
ھەموو ئەو فىلمە مۆمىيايانەى سەیرم كردبوون، ھاتنە
بەرچاوم و تىگەيشتم بۆچى ئىمە بۆ ئەو پەرسىتگەيەى
میسرى دىرین دەبەن.

بىرپار بوو مۆمىياى بکرىن. ھەر بەزىندوویى مۆمىيايمان
بکەن.

نزیکتر بووینه وه. ئیستا دهنگی قرچه قرچی ئاگری پشت
 په رستگه که یشم ده بیست. یهک دنیا قوماش له گوشه یه کی
 سه کوکه له سهر یهک دانرا بوو. قوماش بو داپوشینی قیر؟ بو
 پیچانه وهی جهسته ی له قیره له کیشراوی من و پیتهر؟
 له ترسان، هه موو شتیک و هه موو جیهک له بهر چاومدا
 تاریک بوو بوو. په رستگه که، نه و قه شه چاوه پروانانه، زیرو
 زیوه رهکانی ملیان، ریزی نه و پیاوانه ی که ورته ورتیان
 ده کرد.

قازانی قیره که قوولپه قوولپی ده کرد و قیری داغ له سهر
 رووه که ی قوولپ و شه پۆلی ده دا.
 ئاورم دایه وه بو لای پیتهر تا بزائم نه ویش بو ی ده رکه و تووه
 بریاره چ به لایه کمان به سهر بیت؟
 دهموچاوی له پشت دهمامکه که وه بو و نه مده توانی
 رووخساری ببینم. نه و دهمامکه مؤمیاییه شه یتانییه ئیمه ی
 هینابوو بو ئیره، له م دوخه ترسناکه دا.
 دهنگی ورته ورتی پیاوهکانی پشت سهرمان هیواشتر و
 دهنگی قرچه قرچی ئاگر به رزتر بوو یه وه.

ئىستا لە ژىر سىبەرى پەيكەرى زەبەلاھى پشپىلەكەدا بوو
لە نزيكەى شىوہى بوونەوہرىكى درندەى ھەبوو. زياتر
پلنگ دەچوو تا پشپىلە.

قەشەكان ھاتنە پىشەوہ. لەكاتى رۆيشتندا جلەكانيان
خشەخشى دەکرد.

دەستەبەرەكەى من و پىتەر لە پرىكدا راوہستا. پياوہكان
پەتەكانيان لە دەستمان كردهوہ و ئامادە بوون تا ئىمە لەسەر
زەوييە لمينەكە دابنن.

فشارم لە مېشكەم كرد تا ھىندە وەك فرفرۆكە نەخووليتەوہ.
دەبوو بىر كرنەوہم چر بگەمەوہ. دەبوو بىر بگەمەوہ چۈن
دەتوانن رابگەين؟

ھىچ شتىك بە مېشكەمدا نەدەھات.

ئەو دوو پياوہ پىتەريان لەسەر دەستەبەرەكەى بەرز كردهوہ.
لەسەر قاچەكانى دايانگرتە خواریوہ. توند ھەردوو قۇليان
گرت و ناچار يان كرد بروت بەرەو لای قەشەكان.
پىتەر پىچى دەخوارد و ھەولى دەدا. ھەولى دەدا جەستەى
راتەكىنىت و خوى لە دەستى پياوہكان بەھىنىتە دەرەوہ. بەلام
ھىزى ئەوان زور زياتر بوو.

ھاواری كرد: "مۇنىكا! يارمەتيم بدە!" چاوى لەسەر مەنجەلە
قىرەكە بوو. زانىبووى بريارە چى رووبدات.

- مۇنىكا! مەھىلە ئەم كارە بگەن! رىگەيان لى بگرە!

قهشهکان له پیشتروهه کهوتنه ری و چون بهرهو لای
مهنجه له که.

په رستگه که بیدهنگ بوو. ئیتر هیچ دهنگیک له و ریزه
دوورودریژهی نزاخوینه کانه وه نه دههات. ئەو ناوه به
ئهن دازه یه ک بیدهنگ بوو که من ته نانهت دهنگی جوولهی بام
به سه ر لمه کانی بیاباندا ده بیست.

پیاوهکان پیتهریان توند له جینگهی خوئی راگرت.

پیتهر له قه یه کی به هیژی له قووله پیی یه کیکیان وه شاندا، به لام
پیاوه که هیچ به سه ر خوئی نه هینا؛ نه هاواری کرد، نه
جوولایه وه.

پیتهر هه روا پیچی ده خوارد و خوئی راده ته کاند. پیاوه کانیس
توند گرتبوویان.

قهشهکان چوونه به ردهم مهنجه لی قیره کولاتووه که. توپه لی
هه لم دهو روبه ری مهنجه له که ی گرتبوو. بوئی تیژی قیر
چاوه کانی ده کزاندوه و فرمیسک به سه ر روومه تدا هاته
خواره وه.

قهشهکان زیږ و زیوه سووره کانیان له به رده میاندا راگرت و
ئهمبه راوبه ریان پی ده کردن. به دهنگیکی گر، کومه لیک
وشه ی سه ریان دهوت.

پیتهر هاواری کرد: "به رمدن! مافی ئەوه تان نییه ئەم کاره م
له گهل بکه ن! ئیمه خو خه لکی ئیره نیین! ئیمه خه لکی
ئهمریکاین!"

قەشەكان ھەر نەتدەوت كە پىتەر لەوئى راوہستاوہ و
بەسەرياندا ھاوار دەكات، زىر و زىوہكانيان ئەمبەراوہەر بى
دەکرد و نزاين دەخويند.

ئەوسا يەكئىك لەوان بە ھەردوو دەستى ئاماژەى بە
مەنجەلەكە كرد.

پياوہكان پىتەريان لەسەر زەھوييەكە بەرز كردهوہ.

دەمزانى دەبىت كارىك بكەم. تەنھا چەند چركەيەك كاتم
ھەبوو.

پياوہكان پىتەريان خستە سەر مەنجەلەكە.

زانىم كە ئىتر درەنگ بووہ. لەبەر ترسى زۆر، نالەيەكى درىژ
لە گەرووم ھاتە دەرەوہ.

درەنگ بوو بوو.

پیاوھکان پیتھریان بەسەر مەنجەلە قیرە کولاتووھکەوھ
 راگرتبوو و قاچەکان یەکیبە لنگەفرتییان دەکرد، چەند
 سانتیمەتریک لە قیرەکەوھ دووربوون. داماوھ پیچی
 دەخوارد، خۆی رادەتەکاند، هاواری دەکرد و دەپارایەوھ.
 ھەناسەییەکی قوولم ھەلکیشا و ھەللەرزیم.
 رەنگە... رەنگە بتوانم کاریک بکەم...

تەنانت بەرنامەشم بۆ دانانەنابوو. تەنھا لە پریکدا خۆم
 ھەلدایە پیشەوھ. وابزانم دوای ئەو ھەموو راھیتانی
 جیمناستیکە، بە شیوھییەکی ئاسایی دەمتوانی ئەم جوولانە
 بکەم.

خیرا خۆم خستە سەر دەستەکانم و لەسەر لیواری
 دەستەبەرەکە دانیشتم.

پاشان بۆ پیشەوھ و بەسەر سەری ئەو پیاوانەدا کە منیان
 گرتبوو سەرمەقولاتیکم دا.

بە قورسی کەوتمە سەر لمەکان. بازیکم ھەلدا بۆ پیشەوھ و
 سەرمەقولاتیکی ترم دا. خۆم ھەلدا بۆ ئاسمان و بە ھەردوو
 بێ لەسەر سینەیی یەکیک لە قەشەکان ھاتمە خوارەوھ.

تهواو واتی ورما و دهنگی خنکاو له گهروویهوه هاته در،
کاتیک لیدانهکهی من هاوسهنگی تیکدا و ههلیدایه دواوه،
دهمی له سهرسامیدا کرایهوه.

لهسهر پییهکانم خوم گرتهوه و تهماشای دیمهنی تلخواردن
و کهوتنیم کرد بو ناو مهنجهلی قیرهکه.

له پشتهوه شلپ کهوته ناو ئه و شله خهستوخول و
چهسپناکهوه و قیر له لیوارهکانی مهنجهلهکهوه سهرریژ بوو.

دهنگی هاواریکی توقینهه له مروقهکانی ناو پهرسنگهکهوه
بهرز بوویهوه و ههموویان کهوتنه سهر دهست و پی. ئه و

پیاوانهی که پیتهریان گرتبوو، ئهویان داگرته سهر زهوییهکه
و بهسهر مهنجهله قیرهکهدا نووشتانهوه و چنگیان له

جلهکانی قهشهکه گیرکرد که هاواری دهکرد.

ئه و قهشهیهی تر که چهپهسابوو، چوار دهست و پی کهوته
سهر زهوی. چاوهکانی داخستن و دهستهکانی بهرهو لای

پهیکهری زهبهلاحی پشیلهکه دریژ کرد.

پیاوه سپیپوشهکان هیرشیان هیئا تا قهشهکه لهناو مهنجهله
قیرهکه بهینهه دهرهوه.

دهستی پیتهرم گرت و وتم: "وهره با برۆین."

هەستايىن و ۋەك با رامانكرد.

من كەوتمە پيىشەۋە و بەرەو بەشى دەرەۋەى پەرستەگە كە
رامكرد. ئاورم دايەۋە و سەيرىكى پشتى سەرم كرد. پياۋە
سپيپۆشەكان هيتشتا بەسەر مەنجەلەكەدا نووشتابوونەۋە و
هەوليان دەدا.

بە تەنيشت ديۋارى پەرستگەكەدا توند رامانكرد تا گەيشتينە
بەشى پشتەۋە. كەس دوامان نەكەوتبوو.

راۋەستايىن و چاومان گيپرا. تا چاۋ بركا هيچ شتىك جگە لە
لم بوونى نەبوو. لە پشتى پەرستگەكەۋە دەتوت بيابان تا
كۆتايى دنيا دريژەى ھەيە.

پيتەر دەستەكانى خستنه سەر ئەژنۆكانى و بە ھەناسە بركيۋە
لە پشت دەمامكەكەۋە بە دەنگيكي خنكاۋ وتى: "ۋايى! نزيك
بوو!" پاشان قاچيكي بەرز كردهۋە و وتى: "سەيركە قير بە
بنى پيلاۋەكەمەۋە نووساۋە."

بىزم ھاتەۋە و وتم: "ئيتىر نامەۋى بىرى لى بگەمەۋە. ئىستا
چى بگەين؟ چۆن بگەپيىنەۋە بۆ مالەۋە؟"

ئاسمان تاريك و ھەوا ساردتر بوو. لەمەكان لەسەر زەۋى
بەرز بوونەۋە و ۋەك شەپۆلى ئوقيانووس كەوتنە جوولە.

بایه کی به هیزه لیکرد و مشتیک لمی کرد به دهموچاومدا.
 وهک ورده شووشه تیژ بوو. هاوارم چوو به ئاسماندا.
 با دهیلووراندا و لمهکانی وهک شه پؤل له سهر زهوی بهرز
 ده کرده وه. من و پیتهر ههر دوو ده ستمان خسته سهر
 سه زمان. با لمهکانی گسک دها و ده یکردن به سهر ئیمه دا.
 هه ستم ده کرد له هه زار جیوه پیستم براوه و به زه حمت
 هه ناسه م دها. شه پؤلینکی به رزی لم که وت به سهر سه رما
 و وهک توپ درام به دیواری په رستگه که دا. چاوه کانم هیچ
 شوینیکیان نه ده بینی، تهنه دهنگی گفهی با و بهر که وتی
 لمه کانم ده بیست.

پاشان... بیدهنگی.

زریانی لم هه روا که له ناکاو دهستی پیکرد بوو، له ناکاو
 راوه ستا. به دوا ی یه کدا چهند هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و
 لمه کانم له سهر جله کانم ته کاند.

پیتهر مات و چهیران ئاورپی دایه وه بو لای من و سه ری
 راوه شاندا. یهک دنیا لم له ژیر دهمامکه که یه وه هاتنه ده ره وه
 و به چوارده وریدا به ربوونه وه. له بهر خو یه وه وتی: به
 ته واوی زهنده قم چوو بوو.

سه یرینکی دیواری په رستگه که م کرد. سه یره! راوه سته بزائم،
 نه م ده رگایه پیشتیش هه ر لیره بوو؟
 له ده رگاکه و ریزیک په نجه ره ی ته نیشتییه وه رامام.
 تابلو که یم خوینده وه: ده رگای تایبته به خزمه تگوزارییه کان.

لە دیوارەكە دووركەوتمەووە و قیژاندم: "پیتەر... سەیركە!"
 زانیم لەكۆیین: "پیتەر، گەراینەووە بۆ مۆزەخانەى میژوو."
 ماوەیەك ھەر لەویدا راوەستاین تا ھەناسەمان ئاسایی
 ببیتەووە. دواجار زمانی پیتەریش كرایەووە: "گەراینەووە... دوو
 دەمامكیشمان پێیە."

ئاخیکم ھەلكیشا و وتم: "زۆریش ئاسان نەبوو. چاوەكانم
 ھیشتا بەھۆی ئەو زریانی لمەووە دەكزینەووە و بریندار بوون.
 بۆنى ئەو قیرە كۆلاوہیش ھیشتا لە لووتم دەر نەچووہ."
 پیتەر پیرستی دەمامكەكانى لە گیرفانى دەرھینا: "دەبى
 بەردەوام بین. بیگومان زۆر لە شەو تێپەریوہ." ئەمەى وت
 و پیرستەكەى خویندەووە: "دەمامكى دواتر گورگى بەفرینى
 ھیمالیایە."

زەق زەق سەیرم كرد و وتم: "گورگى بەفرینى ھیمالیایە؟ لە
 پۆلدا لەبارەىووە خویندوو مانە. لە چىای ھیمالیایە دەژى."
 پیتەر پرسى: "ئەوئى دوورە؟"

وابزانم دەیویست گالتەم لەگەڵ بكات. وەلامم داىەووە: "گورگە
 بەفرینەكان لە لووتكە پر لە بەفرەكاندا دەژین. ئێمە خۆ لێرە
 لووتكەى پر لە بەفرمان نییە. ئەم شارەى ئێمە چىای ھەر لى
 نییە."

- كەواتا... قیژە دەبى لەكۆى دەمامكى گورگى بەفرینى

شاردبیتەووە؟ لە ناوچەى پارێزراو؟

- ھیل كریست، شوینیكى لەو جۆرەى بۆ گورگەكان نییە.

پیتەر به ههر دوو دهست کیشای به سه‌ری خویدا و وتی:
بیر بکره‌وه، بیر بکره‌وه قیژه ده‌بی له‌کوی دهمامکی گورگی
به‌فرینی شار دبیته‌وه؟

له‌ناکاو بیریک به سه‌رمدا هات.

واتا بریاره بهم تاریکییه بهمه‌دا سهر بکه‌وین؟ پیتەر چیتەر
ئەو پیتەرە شیتۆکه و بزێو و پر له وزه‌یه نه‌بوو. بهم
پرسیاره‌یدا دیاربوو که به ته‌واوه‌تی ترساوه.

ئاسمانم پیشان دا و وتم: "وه‌ره، مانگ ده‌رکه‌وت. سه‌یرکه،
کویره رینگه‌ی ژیر پیمانی رووناک کرده‌وه."

پیتەر سه‌یرینکی سه‌روو گرده‌که‌ی کرد و وتی: "به‌لام ئەم
کویره ریه به ده‌وری گرده‌که‌دا ده‌سووریته‌وه. هیندیک
شوینی چاو چاو نابینی. هاتنه خواره‌وه‌یشی زۆر
سه‌راولێژه."

دام له شانی و وتم: "ئەمه ته‌نها گردی به‌رزی شاره‌که‌مانه.
ته‌نها ته‌پۆلکه‌یه‌ک که تۆزیک له کیو ده‌چی. ته‌نانه‌ت ناویشی
گردی گورگه!"

- به‌لام ئیمه خو دلنیانین که ده‌مامکه‌که له‌سه‌ر ئەم گرده
بن. ئەگەر زه‌حمه‌ت بکیشین و بهم گرده‌دا سه‌ربکه‌وین و له‌و
سه‌ره‌وه هیچ ده‌مامکێک بوونی نه‌بی چی بکه‌ین؟

- ئەوسا ده‌روین شوینتیک تری بو ده‌گه‌رین.
سه‌رتاپای به‌ جوړیک شل بوو؛ وه‌ک میزه‌لدانیک که فش
بیته‌وه.

- بچوولنی پیتەر. بکه وه ری. تو خو وا نه بووی. ئیستا ده بوو
 رابکه یت و گورانی بچریت و بهم گرده دا سهر بکه وی.
 به دهم ناله ناله وه وتی: 'به لام ئاخر... ئەم کاره به ته واوی
 سهخت و ئەسته مه.'

- دیاره که ئەسته مه، به لام ناچارین ئەم کاره بکه ین.
 به ئاراسته ی با چوومه پیشه وه، سوورامه وه و به کویره
 رینه که دا سهر که وتم. پیلاوه کانم به سهر زیخ و ورده
 به رده کاندای ده خزان. ئاورم دایه وه و ته ماشای دواوهم کرد.
 پیتەر ریک له پشت سهرمه وه بوو، له گهل ههر ههنگاویکا
 که ده ینا، ورده به رده کان له ژیر پیته کانیدا ده رده چوون.
 گالته جار بیه که ناوی شاره که ی ئیمه یان ناوه 'لووتکه ی گرز'
 ئاخر ئەم شاره وهک له پی ده ست سافه و ته نها چند
 ته پۆلکه یه کی گه وره ی هه یه. گردی گورگ به رزترینیانه و
 شاری 'هیل کریست' له به رده م گرده که دا ته واو ده بیت و
 ئەو دیوی گرده که ته نها زه وینی کشتوکالییه. به ئوتومو بیل
 ناتوانی به م گرده دا سهر بکه وی، چونکه جاده ی نییه. ته نها
 تووله رینه کی خولی هه یه که به ده وری گرده که دا
 ده سوور پیته وه و تا سهر لووتکه که ی ده روات.

خه لکی زور هه ز ده که ن به م گرده دا سهر بکه ون، چونکه
 دیمه نی شار له و سهره وه زور جوانه. زستانی سالی پار،
 چند تازه لاویکی شیتوکه بریاریان دا له سهر ئەم گرده وه
 به ته خته به فر و به خلیسکینه بیته خواره وه و هیچی وای

نه مابوو له سهر تاشه بهرده کانییه وه بهر ببنه وه خواره وه.
 بهلام بهرله وهی کهس زیانی بهر بکه ویت پولیس گه یشته.
 تازیاتر دهچووینه سهره وه، ورده بهرده کان ده بوون به کلو
 بهرد و بهردی گه وره تر. نه و نیوه مانگهی له ئاسمان بوو،
 وهک بلاجکتور، رووناکییه کی کزی دهخسته بهر پیم. بهلام
 کویره ریگه که پیچی ده کرده وه و بهرده وام له رووناکییه که
 درور ده که و ته وه. من زور ئاگادار بووم له تاریکیدا سهرسم
 نه دم و نه که وم به سهر زه و ییه که دا.

بانگی براکه مم کرد: "پیتهر؟ تو باشی؟"

له ژیر لیوه وه شتانیکی وت. که وتبووه دواوه. راوه ستام تا
 هم مه ناسه م تازه بکه مه وه و هم پیتهر پیم بگاته وه.
 باله سهر گرده که هه لیکرد بوو و فیکهی لی دها. له و سهره وه
 هیچ هه والیک له درخت نه بوو. نه و گیا بهر زانه ی
 له ملاوئه ولای کویره ریکه وه سهریان دهره ینابوو، له بهر بادا
 ده شنه وه و خسه خشیان ده کرد.

ریک به سهر سهرمانه وه، ریگه که به تاشه بهردیکی باریک
 ده گه یشته. پیتهر چند هه نگاویک له من دوور که و ته وه و له
 نه یشته تاشه بهرده که وه سهیری خواره وهی کرد: "وای
 سهیرکه، زور هاتووینه ته سهره وه." نه مه ی وت و چوو سهر
 تاشه بهرده که. له ناکاو دهسته کانی بهرز کردنه وه و هاواری
 کرد: "وای، خهریکم ده که وم، فریامکه وه! خهریکم ده که وم!"
 له پرینکا دلم راوه ستا. رامکرده پیشه وه و قولیم گرت.

پیکه‌نی و وتی: "گالته‌م کرد!" و له‌سه‌ر تاشه‌به‌رده‌که هات
خواره‌وه:

"ویستم که‌میک گالته‌ت له‌گه‌ل بکه‌م!"

توو‌ره بووم: "بی‌تام!"

دل‌م هیشتا به‌خیرایی لئی د‌ه‌دا. گالته‌گه‌وجانه‌که‌ی پیت‌ه‌ر
په‌ستی کرد‌م، به‌لام له‌سه‌ریکیشه‌وه خوش‌حال بووم که
پیت‌ه‌ره‌که‌ی جار‌ان له‌به‌ر ده‌م‌م‌دا راوه‌ستابوو. پالم پیوه‌نا و
وتم: "برو سه‌ره‌وه. ده‌بی تا لووتکه‌که‌ی بروین."

چاوه‌کانی له‌پشت ده‌مامکه مؤمیاییه‌که‌وه سه‌یریان کرد‌م:
"تو به‌راستی دل‌نیای که‌ده‌مامکی گورگ له‌وه‌سه‌ره‌وه‌یه؟"
شانه‌کانم هه‌له‌ته‌ک‌اند و وتم: "خوا ده‌یزانی. من ته‌نها وا بیر
ده‌که‌مه‌وه ئه‌گه‌ر له‌جیی قیژه‌بوومایه، له‌ویدا ده‌مشارده‌وه."
به‌ته‌نیشتی‌دا تینه‌پریم، چوومه‌پیشه‌وه و دریزه‌م به
سه‌رکه‌وتن دا. کویره‌ریکه‌پینچیکی ته‌سکی ده‌کرده‌وه و
سه‌ره‌ولیزییه‌که‌ی قورستر ده‌بوو.

ک‌لو به‌رده‌کان له‌ژیر پیم‌دا ده‌رده‌چوون و له‌سه‌ر
ته‌پۆلکه‌که‌وه به‌رده‌بوونه‌وه خواره‌وه. هیچی وای نه‌مابوو
بکه‌ومه‌ناو درزیکی قووله‌وه. قووله‌پیم سوورا و راوه‌ستام
تا نازاره‌که‌ی نه‌مینیت. دووباره‌که‌وته‌مه‌وه ری.

نزیکی ده‌خووله‌کی تریش چووینه‌سه‌ره‌وه.

ئاورم دایه‌وه بزانه‌م حالی براه‌م چونه: "پیت‌ه‌ر!"

▲ تهلاری شاراوو

مهستم کرد زهوی له ژیر پیمدا دهجوولیتتهوه. یهک چرکهی
پینچوو تا زانیم پیلأوهکانم لهسهر بهرده لهقهکانی
کویره پیه که دهخزین. لهترم دا، خوم بهکیش کرد بو دواوه
و ههولم دا هاوسهنگی خوم بیاریزم... بهلام پیلأوهکانم
خزان و له کویره پیه که چوونه دهرهوه... پیهکانم له ژیرمدا
دهرچوون.

له تهنیشت تاشه بهرده کهوه کهوتمه خوارهوه.
بهدهم هاوارهوه کهوتمه خوارهوه.

توند که وتم به سهر لیواری تاشه به رده که ی خوارده و ددا.
 به سهر دهمدا که وتم به سهر به رده که دا و دهنگم لی برا. له پی
 دهسته کانم ته پ که وتن به سهر رووی به رده که دا و ئه مه بووه
 هوی ئه وهی سهرم بهر تاویره که نه که ویت. هه موو ئه و
 هه وایه ی له سییه کانمدا بوو، له گهل دهنگینکدا هاته دهرده و.
 خه ریکبوو بخنکیم و هه ولم دا سییه کانم پر بکه مه وه له هه و.
 به یارمه تیی چوارپه له کانم هه ستامه وه و دواچار هه ناسم
 بو باری ئاسایی گه رایه وه. چاوه کانم داخستن تا دنیا به
 دهوری سهرمدا نه سووریتته وه.

دهنگی پیتهر به سهر سهرمه وه هات. له و سهرده وه
 نووشتابووویه وه و بانگی ده کردم.

دهستم بو راوه شاندا و هاوارم کرد: 'من باشم!'
 سهیری چوارددهوری خومم کرد. له شوینیکی زور به رزه وه
 بهر نه بوو بوومه وه. له سهر تاشه به ردیکی پان گیرسابووومه وه.
 تاشه به ردیکی تهخت که له ژیر تریفه ی مانگدا سپی
 دهرده که وت.

له تاریکیدا به زحمهت چاوه کانم کردنه وه و له ولای
تاویره که وه، کویره پریه که م بینی. دووباره دهمتوانی
بگه پریه وه سهره وه بو لای پیتهر، کاریکی سهخت نه بوو.

له سهر ههر دوو پیم راوه ستام. ههنگاو یک له لیواری
تاشه به رده که دوور که وتمه وه و به پریکه وتم به ره و تووله پریکه.
راوه ستام و چاوم برییه دهموچاویک که له تاریکی ناو
تووله پریکه دا سهیری ده کردم.

سهره تا وامزانی پیتهره. پیم وابوو هاتوته خواره وه یارمه تیم
بدات. به لام پاشان بوم دهر که وت مروف نییه و نازه له.

له جینگه ی خوم نه جوو لام. سهری دانه وانده بوو، دهتوت نیازی
په لاماری هه یه. کاتیک زانیم له رووخساری گورگینی
به فرینی تووره رامام، هاواریکی خنکاو له گه روومه وه
دهرچوو.

وای، راوه ستن. گورگ نییه.

زیاتر چاوم تیبری. یه ک چرکه ی خایاند تا زانیم سهیری چی
ده که م. گیانه وه ریکی رهش که دهمامکی گورگی به فرینی
به ستبوو.

رامکرده پیشه وه، ههر دوو دهستم دریژ کرد و توند
دهمامکه که م گرت. نازه له که مره مریکی هیواشی کرد.

دهمامکه که له دهموچاوی جیابوویه وه. خیرا هینامه نه ملاوه
و چاوم برییه نه و نازه له ی که مره مری ده کرد.
سهگ بوو.

سه‌گینگی ره‌شی گه‌وره. چاوه سووره‌کانی ده‌بریس‌کانه‌وه.
ددانه‌کانی پیشاندام و هیرشی بو هینام.

دهمامکه‌که‌م به هه‌ردوو ده‌ست توند گرت و رامکرده دواوه.
سه‌گه‌که دووباره سه‌ری دانه‌واند و مره‌م‌ری کرد. چاوه
سووره‌کانی به تووره‌ییه‌وه سه‌یریان ده‌کردم.

هه‌نگاوینگی تر چوومه دواوه. سه‌گه‌که هاته سه‌ر لینیاری
تاشه‌به‌رده‌که. منی خستبووه ته‌له‌وه. زور له‌وه گه‌وره‌تر بوو
که بتوانم به ته‌نیشتییدا تیپه‌رم. ئە‌گه‌ر دوو هه‌نگاوی تریش
بچوومایه‌ته دواوه، له‌سه‌ر تاویره‌که‌وه ده‌که‌وتمه خوارده‌وه.
- ئافه‌رین سه‌گی باش. سه‌گی نازه‌نین.

به مره‌م‌ر و پیشاندانی ددانه‌کانی وه‌لامی دامه‌وه. پشتی
چه‌مانده‌وه و ئاماده‌ی په‌لاماردان بوو.

فشارم له‌ می‌شکم کرد تا بیر بکه‌مه‌وه. واتا ده‌توانم به‌سه‌ر
سه‌ری سه‌گه‌که‌دا خۆم هه‌لبده‌م و به سه‌لامه‌تی بکه‌ومه‌وه
سه‌ر زه‌وییه‌که‌؟

له‌وانه‌یه ته‌قله‌یه‌کی ساده به‌سوود بی.

هیچ کاتیکم نه‌ما‌بوو. ئاژه‌له زه‌به‌لاحه‌که نه‌راندی و خوی
هه‌لدا به‌ره‌و لای من.

په‌نجه قورسه‌کانی خستته سه‌ر هه‌ردوو شانم و ددانه‌کانی
له‌ قوورگم گیرکرد.

بەفرەکان لە ژێر تریفەیی بەهیزی مانگدا کە لە مەودایەکی نزیکەووە بەسەر زەویدا دەدرەوشایەووە، وەک زیو دەبریسکانهووە.

سەیریکی چوار دەوری خۆم کرد. زەوییه بە فراوییه کە بەرز و نزم بوو. لووتکەیهکی بەرز و سپی لە بەردەمدا بوو و لایەکم تاشە بەردیکی پر لە بەفر بوو کە لە پشتییهووە جگە لە ئاسمانی ئەرخبەوانی هیچ شتیکی تر دیار نەبوو. لەناو زنجیرە چیاکاندا بووم. چیا بەفرینەکان.

نەمدەزانی دەمامکە کە منی بو کۆی بردوووە. بۆنی هەوام کرد. بۆنیکی تازه بەر لووتم کەوت. بۆنیک کە بە وردی نەمدەتوانی بلیم چییە. چەند هەنگاوێک بەناو بەفرە کەدا رویشتم. بەفریکی فشەل و نەرم بوو و کاتیک بەناویدا دەرویشتم بە ژێر پێیهکاندا رو دەچوو. چاوم کەوتە سەر زەوییه کە و ریزیک شوین پەنجە. شوینی پەنجەکانی ئازەلێک کە بە تەنیشتی تاوێرە کەدا تیپەریبوو.

چەند هەنگاوێکی ترم نا و راوہستام. حالم خراپ بوو. وەک ئەوہی یەک دنیا کیشم زیادی کردبێ، هەستم بە قورسایێ دەکرد. دیمەنیک کەوتە بەرچاوم. کەرویشکیکم بینی. کەرویشکیکی مردارەوہ بوو کە پارچە پارچە کرابوو. بۆنی کەرویشکی مردارەوہ بووی کالم دەکرد. رانە گوشتنەکانی و دل و ریحۆلە نەرمەکانیم دەبینی، ئەو گوشتە سوورەیی بە ئینسکەکانییەوہ نووسابوو.

برسیم بوو.

هنی، راهسته مۆنیکا. بوچی ئەم بیرکردنهوه گالته جار و
پرپووچانه که وتوونه ته میشکته وه؟

سکم که وته قۆره قۆر. دووباره بۆنی ههوام کرد. بۆنه کهم
ناسییه وه. بۆنی مروّف بوو. بۆنی مروّفیک که له و نزیکانه
بوو، بهر لووتم که وت.

له سه رخۆ ئاورم دایه وه و بینیم پیتەر له سه ر توپه لیک به فر
راهه ستاوه. ده مامکه مۆمیاییه که ی له بهر تریفه ی مانگدا
ده دره وشایه وه. دهسته کانی توند له دهوری خۆیه وه
ئالاند بوو.

پیتەر؟

ده مویست بانگی بکه م، به لام له جیاتی ئەوه نه ره یه ک له
قورگمه وه هاته ده ر.

دووباره هه ولم دا و دووباره نه راندم.
ئوه چییه؟

سه رم دانه واند و سه یری شوین په نجه کانم کرد. ئەو هیله ی
که له پشت سه رمه وه کیشرا بوو.

ئو شوین په نجان هه ی من بوون!

دووباره سکم قۆره قۆری کرد. هاوکات هه زم ده کرد بنه رینم.
له پرینکا تووره بووم، جوریک تووره یی که له ژیانمدا
هستم پی نه کرد بوو. تووره ییه کی ئازه لی ره سه ن.
من ئازه لم.

ئەم وشانە لە گويمدا دەزرينگانەوہ و بەردەوام دووبارە دەبوونەوہ. من ئازەلم.

زانيم دەمامكى گورگ ئەم بەلايەى بە سەرمدا هيناوہ. من و پیتەرى هيناوہ بۇ ناوہراستى ئەم كىوہ بەفرينە و منى كرووہ بە گورگى بەفرين.

گورگىكى بەفرين كە دەنەرینیت و لەسەر چوار پەلى دەروان. برسى و توورە.

پەنجەم بەسەر بەفرەكەدا هينا. سەيرى چوار دەورى خۆم كەرد. دووبارە ديمەنى كەرويشكە مردار بووہ كە ھاتە بەرچاوم. تامى دل و ريخۆلە سوور و زەرد و سارد و تەرەكەيم لە دەمدا ھەست پيكرەد. چ خوار دنيكى بە تام لە سكيذا دەستدەكەويت؟

سەرم بەرز كردهوہ و گوپچكە تووكنەكانم لەبەر بادا راگرت تا ختوو كەيان بەدات. دووبارە بۆنى ھەوام كەرد. مروڤەكان زۆر لاوازن و گوشتيان ناخورييت. بەلام پیتەر بۆنيكى زۆر خوشى لى دەھات.

ئاو بە دەمدا ھاتە خوار. سكم قۆرەقۆرى دەكەرد. پيم وابوو رەنگە پیتەر كەرويشكەكەم بدزيت. لە خەيالى خۆمدا بينيم كەرويشكەكەمى گرتووہ و خەرىكە بە ھەردوو دەست يەكالاى دەكاتەوہ. توو كەكانى ھەلدەداتە سەر بەفرەكە و گوشتە تازە و بەتامەكەى دەبات بۇ ناو دەمى. ھا، خەيالى خاوە!

▲ تهلاری شاراوه

پیتەر ناتوانی خواردنه‌که‌ی من بخوات. گورگه‌کان
خواردنه‌که‌یان له‌گه‌ل که‌سدا به‌ش ناکه‌ن.

ده‌مزانى ده‌بى چى بکه‌م. ده‌بوو له‌ شه‌رى پیتەر رزگار بيم.
هه‌روا راپاوه‌ستابوو و سه‌يرى منى ده‌کرد. من هه‌ستم به‌ بۆنى
ترسه‌که‌ی ده‌کرد.

به‌ ده‌ست و پييه‌ ئازهلبيه به‌هيزه‌کانمه‌وه چووم به‌ره‌و رپووى.
قيژاندی و پاشه‌وپاش رپويشته دواوه و له‌سه‌ر ته‌پۆلکه
به‌فرينه‌که‌وه که‌وته خواره‌وه. به‌ پشتدا که‌وت و له‌ناو به‌فره
زۆره‌که‌دا نقووم بوو.

مۆله‌تم نه‌دا له‌ جيگه‌ی خوی هه‌ستيته‌وه. خۆم هه‌لدايه
سه‌رى.

ددانه‌کانم له‌ ملی گیر کرد و به‌ په‌نجه‌کانی ده‌ستم گرتم و له
نیو به‌فره‌که‌دا هینامه‌ ده‌ره‌وه. له‌سه‌ر پييه‌کانم به‌رز بوومه‌وه
و به‌ هیزی تازه‌ی ئازهلیم به‌رزم کرده‌وه.

ملیم به‌ردا و ده‌مم کرده‌وه تا به‌هۆی سه‌رکه‌وتنه‌که‌مه‌وه
بلوورینم. لووره‌م له‌ کيوه به‌رزه‌که‌ی سه‌رماندا ده‌نگی
دايه‌وه.

لووره‌یه‌کی سه‌رکه‌وتنی دوورودریژ له‌ قه‌فه‌زه‌ی سینه‌مه‌وه
به‌رز بوویه‌وه و له‌ قه‌پۆزمه‌وه هاته‌ ده‌ره‌وه. زۆرم به‌لاوه
خوش بوو که‌ هیزی خۆم به‌و جووره‌ پيشان بده‌م. پیتەر
هاواری ده‌کرد، هه‌ولی ده‌دا، لنگه‌فرتی ده‌کرد و ده‌سته‌کانی
را‌ده‌وه‌شاندا.

به لام توانای ئه و له کوی و هیزی ئاژه لیی من له کوی؟
گورگ کاتیک تووره بوو، ده سته کار ده بیته.
کوره منداله ترساو و له رزوکه کهم له چنگه کانمدا راگرت و
له سهر په له کانی دواوهم تا لیواری تاشه به ردیکی پر له به فر
چوومه پیشه وه.
به نه ره یه کی ئاژه لی، هه لمدایه خواره وه.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پیتەر به ئاسماندا فری.

هاواره توقیوانه که ی بووه هوی ئه وه ی شتیک به می شکمدا
بیت... خۆم هه لدا یه پیشه وه. لیواری جله کاراتییه کانیم توند
به ددانه کانم گرت، له نیوان ددانه تیژه کانمدا رامگرت، به
سوورانه وه یه کی خیرا، گیرامه وه سهر زه و ییه که.

ماوه یه ک به په نجه کانم گرتم و چاوه ریم کرد تا می شکم
دروست بکه و یته کار. بیرکردنه وه ئاژه لییه کانم ته واو تیکه ل
بوون و ئاو یته یه ک له چه ندین جور وینه و بونی جیاوان،
به خیرایی به می شکمدا تیپه رین. هه ستم به بونی خوینی
که رویشکی مرداره وه بوو کرد. شوین په نجه کانم له سهر به فر
ده بینی.

له ناکاو له زهینمدا بینیم که خه ریکم له سهر چوار په لم به نیو
به فره کاندرا ده که م و به فره کان له دواوه ده پرژینم به
هه وادا... پاشان دیمه نیکی تر هاته بهرچاوم... پیتەر له ماله وه.
مالی ئیمه. له چه وشه که مان.

بونی گه لا وشکه کانی سهر زهوی بهر لووتم ده که وت. بونی
توند و تیژی ئه و دارانه ی له نیو سوپا دیوارییه کانی
دراوسیکاندرا ده سووتان.

ھاوارەكانى پىتەر لەناو گوچكە ھەستيارە گورگىيەكاندا
دەزرىنگانەو ە و ئەو دەنگە منى ھىنايەو ە سەر خۆم. بۆ
ئەو ەى كە خۆم بىم.

من مۇنىكام.

لە تاويزە پىر لە بەفرەكە دووركە وتمەو ە و وازم لە پىتەر ھىنا.
لەسەر زەوويەكە ھەستايەو ە و لەترى دا. دەتوت ئەژنوكانى
لەژىرى دەردەچوون، بەلام ھەر چۆنىك بوو لەسەر پى
راو ەستا.

دىسان ھاواری كرد.

مىنىش بى ئەو ەى خۆم بزانم، ھاوارم كرد.
سەرم بەرز كەردەو ە بۆ ئاسمان. كاكىلەكانم لەيەك كەردەو ە و
بەسەر مانگى رەنگ ھەلبىزركاودا، لووراندم.
ھەردووكمان راو ەستابووین و ھاوارمان دەكرد. و ەختىك من
بىدەنگ بووم كە ھەستم كرد زەوى لەژىر پەنجەكاندا
دەلەرزىت. لەو بىدەنگىيەدا كە ھاتە پىشەو ە، لە دوورەو ە
دەنگى گرمەگرم بىست.

ھەورەبروسكەى ئاسمانە؟

دەنگەكە ھىناش ھىناش بەرزتر بوويەو ە تا ئەو شوينەى كە
گرمەگرمى زەوويەكەى دەلەرزان. بە شوين دەنگەكەدا
رۆيشتم و سەيرى كىنوكانى سەروو خۆمانم كرد. چاوم بە
شەپۆلىكى گەورە كەوت. شەپۆلىك لە بەفر كە وەك تاڭگە
لەو سەرەو ە بەرەو لای ئىمە دەھاتە خوار.

هه ره سی به فر!

هواره کانی ئیمه به فره کانی سه ر کئوه که ی له جیگه ی خوی
هه لکه ندبوو. من و پیتەر هه ره سی به فرمان به ریخستبوو!
هه رس به دهنگیکی گویدرین گرمه گرمی ده کرد و ده هات
به ره و خواره وه. شه پوله سپییه که سات له دوا ی سات
خیراییه که ی زیاتر ده بوو و ئیستا ئیتر ئاسمانی تاریکی پشتی
دیار نه مابوو.

تۆپه له زه به لاهه کانی به فر له و شه پوله سپییه جیاده بوونه وه،
وهک تۆپ بهرز و نزم ده بوونه وه و له سه ر چیاکه وه
ده که وتنه خواره وه.

هه موو جییه ک سپی بوو بوو.

هه ره سی به فر که وت به سه ر من و پیته ردا. پانی کردینه وه و
ناشتنی.

زۆر سارد بوو. زۆر، زۆر، سارد بوو.

دهستم دریژ کرد بۆ لای پیتەر، به لام نه مدوزییه وه.

پاشان به قوولایی ئه و شه پوله به فرینه دا رۆچووم.

نه هه ناسه م ده رده هات، نه ده متوانی بجوولیم. ته نها له ژیر

لیفه ی ساردی به فردا هه لده له رزیم.

زۆرم له خۆم کرد تا له و دۆخه توقینه ره بینه ده ره وه.

ده زمانی ده بیته کاریک بکه م... هه ر ئیستا.

هه موو هیزی خۆم کوکرده وه و چنگم له به فره کانی بان

سه رم گیرکرد و خۆم راکیشایه سه ره وه. ته نها ده پارزه

سانتیمهتر له جیگهی خۆم جوولام، بهلام کهمیک جیگ
کرایهوه و توانیم لهقه له بهفرهکه بدهم.

هینده لنگهفرتیم کرد و به بهفرهکانمدا کیشا تا گهیشتم به
بهشی سهروهوه و بهو توژه وزهیهی له لهشمدا مابوو، به
لیدانیکی توند خۆم لهناو بهفرهکه هینایه دهرهوه. رووم کرده
ئاسمان و ههناسه له دواى ههناسه، ههواى تازه و فینکم
کرده ناو سییهکانمهوه.

دهنگیک له پشت سهرمهوه وتی: "هیی، سهیری ئهوی بکه."
ئاورم دایهوه و پیتهرم بینى. ئهویش خوی لهژیر بهفر
هینابوو دهرهوه. به دهستی شریتیکی لیل له رووناکی
سووری له ئاسمان پیشاندام که به دریزایی ئاسوی رهش
دریژ بووبوووهوه.

پیتهر رووخساری که لهژیر دهمامکه مؤمیاییهکهدا
شارابوووهوه، بو لای من وهرگیرا و به دهنگیکی لاواز و
خنکاوهوه وتی: "هیچ دیاره ئیمه لهکوین؟"

خیرا وهلام نه دایهوه. له رووناکییه سوور و ئهرخهوانییهکه
رامام و وتم: "ئهوه خۆره که خهریکه هه لایت. بیگومان بهفر...
ئهوه هه رهسه... ئیمه ی لهویوه هیناوه تهوه بو ئیره."

به دهنگی خۆم قسه م دهکرد. به دهنگی مروقانهی خۆم.
دووباره بووبوووهوه به خۆم. ئیتر ئاژه لیکى چوار دهست و
بی نه بووم.

من و پیتەر له سهر شه قامیک راوه ستابووین و سهیری تاریکی چواردهورمان دهکرد. پیتهریش وهک من سهیری چواردهوری دهکرد و له ناکاو قیژاندی: "ئهو بهفرانه ئیتر نه ماون، مۆنیکا! من و تو زیندووین! بهفر... کیوهکان... هه موویان رویشتون!"

تفیکم قووت دا. هینده هاوارم کردبوو، قورگم دهیه شا. "پیتەر، سهیریکم بکه. دووباره گه راومه تهوه بو شیوهی خۆم؟ و اتا شیوهی ئاسایی؟"

به تیلهی چاو سهیری کردم و وتی: "تو هیچ کات ئاسایی نه بووی!"

بهم قسهیهی خۆی بوورایهوه له پیکه نیندا.

سهیریکی خۆم کرد. بهو دوو دهمامکهی له دهموچاومدا بوو، نه مدهتوانی به باشی ببینم. به لام دووباره بووبوومهوه به خۆم و له سهرمای پاییزدا، بهو جله تهنگانهی جیمناستیک تیک تیکهوه هه لده له رزیم.

سهیری چواردهوری خۆم کرد و بینیم له سهر شوستهی کۆلانیك راوه ستاوین که هه موو ماله کانی تاریکن. له وه بهری کۆلانه که وه چاوم به زه وییه کی چۆل و به تال کهوت و چهند چرکه یه کی پیچوو تا زانیم من و پیتەر ریک لهو شوینه دا راوه ستاوین که پیشتر خانووه که مانی له سهر دروستکرا بوو. دیمه نی زه وییه به تاله که ته واو جهوی گرتم.

ئاۋرۇم دايەۋە بۇ لاي پىتەر و وتم: "كاتى زۆرمان بە دەستەۋە
نە ماۋە."

سەرى لەقاند. دەستەكانى كىردن بە گىرفانى جە سىپىيەكەيدا
و وتى: "با... باۋەر ناكەم ئەم شتانه بە راستى رۋويان دايتت:
- راستىيەكەى من دە ترسم دەمامكىكى تر بدۆزمەۋە.
دە ترسم لەۋەى دەمامكىكى تر بگەمە دەموچاوم. ھەر
دەمامكىكى تازە كە دەيبەستىن دەمانبات بۇ ناۋ فىلمىكى
ترسناك.

"بەلى، بەلام فىلمى راستەقىنە. ۋەلى ناچارىن كە بەردەۋام
بىن، ئىمە تەنھا سى دەمامكىمان پىيە. پىتەر ئەمەى وت و
چاۋى لە زەۋىيە بەتالەكەى بەردەممان برى.
- كاتىكى زۆرىشمان بۇ نە ماۋە تەۋە.

- چۆنە ئەم چارە برۆين بە دۋاى دەمامكى كەلەسەردا. پىم
ۋابى دۆزىنەۋەى ئاسان بى.

بە تىلەى چاۋ سەيرىم كىرد و پرسىم: "ئاسان؟ بۇچى
ئاسانە؟"

شانەكانى ھەلتەكاندن و وتى: "تا ئىرە دەمامكەكان خۇيان
سەرداۋيان پى داۋىن. كەۋاتا..."

خۇم رىستەكەىم بۇ تەۋاۋ كىرد: "باشترىن شوين بۇ
پەيدا كىردنى دەمامكى كەلەسەر گۆرستانە."

ھەردوومان كەۋتىنە رى. گۆرستانى "ھىل كرىست" سى چۋار
شەقام لە ئىمەۋە دوور بوو.

شەو تاريك بوو و كەش و ھەوايەكى ترسناكى ھەبوو،
ھەموو ئەو مالانەى بە بەردەمياندا تىدەپەرين، تاريك بوون.
ھىچ ئۆتۆمۆبىلىك لەسەر جادە نەبوو. ھەوايىك لە با نەبوو
و ھىچ دەنگىك لە درەختەكانەو نەدەھات.

تەنھا دەنگىك كە بەرگوى دەكەوت، تەپەتەپى پىلاوھكانمان و
تەپەتەپى دلى من بوو.

دەبوو نزيكەى رابكەم تا بە پیتەر بگەمەو. لىم پرسى: "واتا
ئىمە، ھەر بەراستى بەم شەوى ھالۋوينە دەچىن بۇ
گۇرستانىكى دىرىن؟"

پیتەر بە سەرمدا بۆلاندى: "كويى ترسناكە؟ مردووھكان خۇ
كارىان بەسەر ئىمەو نىيە."

رهنگی په ژینه کورته کانی چوارده وری گورستانه کی
 هه لیدابوو و لیبوو بوویه وه. له هیندیک شوینیشه وه
 په ژینه کان دهره اتبوون و کون و که له بهری گه وره یان تیدا
 دروست بوو بوو.

له یه کینک له و کونانه وه ته ماشای کیلی خوارو خینچی
 گوره کانم کرد که له بهر رووناکیی کز و نه رخه وانیی
 ئاسماندا، رهش دهرده که وتن. له بهر خو مه وه بیرم کرده وه
 نه م کیلانه وهک په تو رووی مردوو ه کانیا ن داپوشیوه.
 پشتم له رزی.

من هیچ کات چه زم له گورستان نه بووه. ته نانه ت نه و
 گورستانه نوییانه یش که پر ن له چیمه ن و کیلی گوره کانی
 ریک و بریقه دارن.

هیندیک له هاوریکانم هیندیک جار بو سهیران ده چون بو
 نه و گورستانه تازه یه ی له نزیک قوتابخانه که مان
 دروستکرا بوو، به لام من هیچکات له گه لیاندا نه دهر ویشتم. به
 جوریک له جوره کان دهیترساندم. نه مده توانی بیر له و
 مردووانه نه که مه وه که بیده نگ و بیجووله خه وتوون و له ژیر
 زهوی و له گوره پر له کر مه کانیا ندا دهر زین.

ھەمىشە خەوى ناخوشم لەبارەى گورستانەو دەبىنى، بەلام
ھىچكات بو كەسم نەدەگىرايەو. نەمدەزانى ئەم بابەتە
ئاسايىيە يان نا.

ئىستان و پىتەر لەبەردەم پەرژىنەكاندا راوھستابووین و لە
نيوان پەرژىنە شكاوھكانەو لە گورستان رامابووین، لە كىلى
خواروخيچى گورھكان و ئەو گەلا وشكانەى روويانى
داپوشىبوو.

پىتەر وتى: "وھرە با برۆين." و خۆى بە ناو پەرژىنىكى
شكاودا چووھ ناوھو، منىش ھەناسەيەكى قوولم ھەلكىشا و
بەدوايدا رویشتم.

ھەر ھىندەى پىمان نايە ناو گورستانەو، دووبارە با
ھەلىكردەو. پىشتەر ھەموو جيھەك و ھەموو شتىك بىدەنگ
و جوولە بوو و ئىستا دەتوت با تەواوى ئەم ماوھىە
چاوھرىمان بوو.

با گەلا وشكەكانى لەگەل خۆى دەبرد، بە دەورى كىلى
گورھكاندا خوولى دەدان و دەنگى خشەخشى لىوھ بەرز
دەكردنەو. وا دەھاتە بەرچاوم كە درەختە بەتەمەنەكان و
لەھ رووتەكانيان لەبەر ئەو بايەدا ھەلدەلەرزىن.

بە زمانگرتنەو و تم: "پىتەر... من... ھەزم لىرە نىيە."

پىتەر لە ناوھراستى دوو رىز كىلدا كە زۆربەيان لەجىي
خۆيان دەرھاتبوون و كەوتبوونە سەر زەوى، بەرپىدا

دەرۋېشت. لە دلى خۇمدا وتم، ئەم بەردانەيش وەك
مردووەكانى ژىريان، لەسەر زەوى خەوتوون.

- پىتەر؟

وا ديار بوو گويى لە دەنگم نەبوو. سەرى دانەواندبوو و
بەخىرايى بە نيو گۆرە كۆنەكاندا دەرۋېشت. منيش رىك بە
پشت سەريدا دەرۋېشتم و تەنھا سەيرى زەويم دەکرد. لە
دلى خۇمدا بىرم كردهو؛ واتا دەمامكى كەللەسەر لىردا
شاردراو تەو؟ لە ژىر گەلا وشكەكاندا؟ لە پشتى گۆرىكەو؟
گويم لە نالەيەكى بەرز بوو، چنگم لە قولى پىتەر گير كرد و
هاوارم كرد: "دەنگى چى بوو؟ گويت لىبوو؟"

ئاورى دايەو بۆ لاي من و پرسى: "چىم گوى لىبوو؟"

- دەنگى نالە. دەتوت يەكيك نالەنال دەكات. وەك... دەنگى
مروڤ بوو.

پىتەر دەستى راوەشاندى و وتى: "سەيرى چوار دەورى خوت
بكه، تەنھا ئەم دووانەمان لىرەين."

هەلەكەيم بۆ راست كردهو: "مەبەستت ئەو دەيه كە تەنھا
بوونەوهرى زىندووى ئىرە، ئەم دووانەمانين؟"

پىتەر چوو بۆ ناو ريزە گۆرەكەى تەنىشت و درىژەى بە
رىگەكەى دا. گەلا وشكەكان خراپ لە ژىر پىيدا دەنگيان لىو
دەهات و لە هەموو لايەكەو دەنگى خشەخش و چپەچپى
درەختەكان دەهات.

▲ تهلاری شاراوه

له ناکاو کیلی گوریک ریک له بهرده می مندا کهوت و منی له
جینگهی خوم بهرز کرده وه، دلم کهوته ته په ته پ.
به هوی بایه که وه بوو.

دووباره گویم له دهنگی ناله ناله که بوویه وه.

به دهنگی له رزوک که وه بانگی براهه مم کرد: "پیتهر، ئیمه... لیره
ته نیا نیین."

ههردووکمان راوهستاین و گوییهکانمان تیژ کردهوه. به
خومم وت، ئەو ناله ترسناکه له کوئیوه دیت؟ له گریانیکی
غهمگین دهچی له ناو گۆرهوه.

هەر لهو کاته دا تهمنکی سپیی زهردباو هاته بهرچاوم.
بازنهیهکی کهمرهنگی رووناکی. به خشهخش چهند
ههنگاوێک بهسهر گه لا وشکهکاندا چوومه پیشهوه. له
رووناکییهکه نزیکتر بوومهوه و بهوردی سهیرم کرد.

به دهستم ئەو خاله م پیشان دا و وتم: "پیتەر... ئەوه دهبینی؟"
ئاوړی دایهوه و سهیری ئەو شوینهی کرد.

چهند ههنگاوێکی تر چوومه پیشهوه و کونیکێ تاریک و
قوولم لهسهر زهوینی خۆلهمیشیی گۆرستانهکه بینی.
گۆرپکی سهربهتال.

له تهنیشت ئەو گۆرهوه چاوم به چهند کیلی گۆری باریک
کهوت. هیچیان ناو و نووسینیان لهسهر نهبوو و هەر
یهکهیان بهرهو لایهک نووشتابوونهوه.

له سهروو ئەو گۆره سهربهتالهوه، کیلیکی پانترم بینی... که
شتیکی رهنگ زهردی لهسهر بوو.

دهمامکا!

دهمامکی که لله سهر. ئیستا ئیتر بهروونی دهمبینی. چالی
چاوه کانی، قه پوزی کراوهی که شل و شیواو له سهر کیلی
گۆره که که وتبوو.

هاوارم کرد: "پیتهر! لیرهیه! دوزیمه وه." پیتهر قیزاندی و
رایکرد به ره و لای من.

چووم به ره و لای دهمامکه که و نووشتامه وه. دهمامکی
که لله سهر دهمی شل و بیگیانی به حاله تی زه رده خه نه یه کی
گالته چارانه کرد بوویه وه و ددانه کانی دهرخستبوون. ته پلی
سهری ناریک و ئاوساو و پر له درز بوو.

ههردوو دهستم بهرز کردنه وه. تاویک راوه ستام. دهمزانی بهم
زووانه شتیکی سهیر روو دهدات. به لام هیچ چاره یه کم نه بوو.
ههردوو لای دهمامکی که لله سهرم گرت.

وای، نا.

وای، نا.

دهم کرده وه و له ترسان هاواریکی گویدرینم کرد.
ئهو که لله سهره زهرد و پر له درزه دهمامک نه بوو. وهک
بهرد رهق بوو. ههر به راستی که لله سهر بوو.
به رله وهی بزانه ئه و که لله سهره به ئیسکه په یکه ریکه وه
نوساوه، رامکیشا تا له سهر زهوی به رزی بکه مه وه، له
جینگه ی خوئدا وشک بووم. به جوړیک واقم و پرما بوو که
نهمده توانی دهستی لی به زبدهم. ئیسکه په یکه ره که له سهر

زهوی بهرز بوویه وه. ئیسکه کانی له ژیر پرووناکی مانگا
وشک و زهرده هاتنه بهرچاو.

هه ره له و کاته دا بایه کی به هیز خوی کرد به نیو قهفه زهی
سینهی ئیسکه په یکه ره که دا و ناله ی لی بهرز بوویه وه.

ئیسکه په یکه ره که له سهه پتیه کانی راوه ستا. سهه ره
درزبردوو هه کی به ره و لای من خوار بوویه وه، ده توت
خه ریکه له کاسه ی به تالی چاوه کانیه وه سهه یرم ده کات.
دهمی به حاله تی بزه یه کی ترسناک و ناحه ز کرابوویه وه.
ته نه دوو یان سی ددانی شکاو له ده میدا بوون.

پتیه ره گه یشت و دهسته کانی منی له هه ردوو لای
که له سهه ره که جیا کرده وه. ریک له و کاته دا با خوی کرد به نیو
ئیسقانه کانیدا، ئیسکه په یکه ره که دووباره ناله ی کرد و پتیه
له ترسان قیژاندی. ئیسکه په یکه ره که زیاتر خوی له سهه
پتیه کانی بهرز کرده وه و ئیسکه کانی قاچی ته قهیه کیان لیه
هات، ده مو یست بکشیمه وه دواوه و له و بوونه وه ره ناشیرین
و ترسناکه دوور بکه ومه وه، به لام ئیسکه په یکه ره که
به خیراییه کی باوه رپینه کراو هاته پیشه وه.

دهستی راکیشا و به په نجه پرووت و ئیسقانییه کانی چنگی له
قورگم گیر کرد.

به دهسته بی گوشت و ئیسقانییه که ی تریشی پتیه ری گرت.
هه ردوو کمانی له سهه زهوی بهرز کرده وه... و هه لیداینه ناو
گوره سهه ره تاله که وه. من و پتیه رپیکه وه هاوارمان کرد.

به چوار په لدا به سهر خاکی شیداری ناو گوره که دا که وتم. پیتیریش ته پ که و ته ته نیشتی منه وه. له سهر لا تلی خوارد و توند کیشرا به دیواری گوره که دا.

سهرم بهرز کرده وه و سهیری ئەو سهره وه دم کرد. چاوه رینی ئەو دم ده کرد ئیسکه په یکه ره که له و سهره وه ببینم. گویم له دهنگی ناله ی بوو، به لام خویم نه بینم. به دواماندا نه هاته خواره وه.

له سهر پښ راوه ستام. خاکی ژیر پتیه کانمان شل و تهر بوو و قور به ئە ژنوکانمه وه نووسابوو. له و خواره وه بونی ترشاوی ده هات، بونی شیر ی بوگهن.

پتیر له ته نیشتمه وه راوه ستا و دهستی بو لیواری گوره که دریز کرد. بالای هینده بهرز نه بوو که دهستی به و سهره وه بگات. دوو سڼ جار خوی هه لدا و دهستی برد تا لیواری گوره که بگریت، به لام ئەو سهره وه زور قور و تهر بوو و هه موو جار یک دهستی ده خزا و ده که و ته خواره وه.

له کاتینکا قوره که ی له دهستی ده کرده وه، ئاوری دایه وه و پرو له من به هیواشی وتی: "وابزانم... له م خواره وه گیرمان خوارد."

له بنی گوره که دا، شتیک سه رنجی راکیشام، شتیک که له ژیر
تریفه ی مانگا ددبریسکایه وه. ددبریسکایه وه و...
ده جوولایه وه.

نووشتامه وه تا باستر بیبیم و هاواریکی خنکاوم کرد. به ی
توپه ل کرم، چروپر وهک دهمی نهو شته ی زهوی پین
ده سرنه وه. نهو کرمه دریز و لیقانه ی چووبوون به ناو یه کدا
و به سه ر یه کدا ده خزان. وهک توپه لیک ماکه روونی جوولاو.
رووم ودرگیرا و بیبیم یه ک دنیا کرمی تریش سه ریان له
دیواری گوره که وه هیناوده ته دهر. ده دیان کرم له سه ر
دیواره کانه وه به ربوونه وه بهر پینی من و له نیو گله ته رده که دا
ده ستیان کرد به خولوولکردن.

زمانم لال بوو: 'مم...ن رقم له کرم دده دده... ده پیته وه.
ززوور خراپ لللیی ده ترسم.'

پیتهر وتی: 'ده زانم. بیرته جارنیکیان جلیبونی کرماویم خسته
ناو جینگه که ته وه؟'

- بیده نگ به!

پیتهر چاوی بریبوووه سه ره وه. پیم وت: 'من به رزت
ده که مه وه، تو بچو سه ره وه. کاتیک چوویته سه ره وه، من
بهینه ره دهره وه.'

'باشه، بیروکه یه کی خراپ نییه' پیتهر نه مه ی وت، هاته
ته نیشت دیواره که و پشتی کرده من تا به رزی بکه مه وه.
به لام من له جینگه ی خوم نه جوولام.

نەمدەتوانی چاو لەسەر بنی گۆرە که لابەرم.
 کهللهسەریکی تر. خۆلەمیشیی کال. بە کاسە ی رەش و قوولی
 چاو و دەمی کراوہوہ که ددانی ناریک و شکاوی لیوہ
 دەرچوو بوو. لە تاریکیدا دەجوولایەوہ. دیار نەبوو لەکوێوہ
 هاتووہ و لەناکاو لەبەر چاوماندا دەرکەوتووہ.
 بەھیواشی وتم: "پیتەر..."

- بچوولی ئیتر. من دەمەوی لەم گۆرە بچمە دەرەوہ.
 توند کیشام بەسەر شانیدا و ئەو شتە ی بینیبووم پیشانم دا:
 'نا، سەیرکە.'

ئاوپی دایەوہ و سەیری خوارەوہی کرد.
 بەرلەوہی من و پیتەر بتوانین زیاتر بچینە پیشەوہ،
 کہللهسەرەکه وردە وردە هاتە سەرەوہ. لە پریکدا تریفە ی
 مانگ هاتە ناو گۆرەکەوہ و من توانیم هەموو شتیک بەباشی
 بینم، واتا ئەو پیاوہی بەرەو لای ئیمە دەهات. عەبایەکی
 درێژی ئەرخەوانی پۆشیبوو و کلاوہ قوماشییەکە ی بەرز
 کردبوویەوہ؛ کہللهسەریک بە دەموچاوییەوہ بوو. دەمامکێک.
 دەمامکی کہللهسەر.

'قیزە؟' ناوہکە ی بە دەنگیکی هیواش و وشک لە گەرۆمەوہ
 دەرچوو. لەبەردەم دیواری بنی گۆرەکەدا راوہستابوو. عەبا
 درێژەکە ی لەبەر بادا خشەخشی دەکرد. تروسکە ی چاوہ
 ئەرخەوانییەکانیم لە پشتی دەمامکەکەوہ دەبینی.

قیژه، له ناكاو له كویوه په یدا بوو؟ واتا نه م هو مو ماو دیه
چاوه روانمان بووه؟

"نه ده بوو بهاتینایه." ده مامکه که دهنگه پیره که ی خنکاندبوو.
ههنگاو یک له من و پیتەر هاته پیشه وه. به سهر سه زمانه وه،
مانگ دووباره که و ته وه ژیر هه وره کان و ناو گوره که ته واو
تاریک بوویه وه.

کاتیک چاوه کانم به تاریکی راهاتن. بینیم "قیژه" هه ردوو لای
دهمامکی که لاله سهری گرت و به جووله یه کی خیرا
دهمامکه که ی له سهری کرده وه. مووه سپی و خاوه کانی
رژان به سهر شاننه کانیدا. بریسکه ی دلۆپه عاره قه کانم له سهر
نیوچاوانی بینی. دهستیکی به سهر ریشه چوارگوشه و
فلچه ییه که یدا هیئا.

به خیرایی و به نۆره نیگای توندی دهخسته سهر من و پیتەر.
به دهنگیکی بهرز و گر وتی: "هه له یه کی زور خراپتان کرد!
ئیره جیگه ی ئیوه نییه. نازان خه ریکن چی ده که ن."

ههنگاو یک هاته پیشتره وه، ههنگاو یکی تر، من و پیتەر به
دیواری گوره که وه نووسا بووین و گیرمان خواردبوو.
به زمانگرتنه وه وتم: "ده.. ده ته وی چ چ چیمان لی بکه ی؟"

فیژه خیرا هاته پیشه وه. پی نا به توپه لیک کرمد و دهنگی
فلقانه وه بهرز بوویه وه.

کرمه کانی له ژیر پاژنه ی پووته کانیدا پان کرده وه. چاوی
له سر من و پیتەر هه لئه ده گرت. پشتم نووساند به دیواره
قورینه که وه. رینگه ی هه لاتنم نه بوو. دوو مه تر له ژیر
زه بییه وه، له کونیکه باریکدا گیرمان خوارد بوو.

به دهنگیکه گر دووباره پرسیم: "ده ته وی چی بکه ی؟"
- ئاگادارم کردبوونه وه. له ماله که ی بیلا ئاگادارم
کردبوونه وه.

ده مامکی که له سه ری به ده ستیکه توند گرتبوو. دهسته که ی
تریشی به ره و لای من دریز کرد.

ده مویست لوول بخۆم و له دهستی دوور بکه ومه وه، به لام
جینه ک بو جوولانه وه نه بوو.

فیژه وتی: "بسوورئ و روو بکه ره دیواره که. ده مه وی
بتنیرمه وه سه ره وه."

به زه حمت تفیکم قووت دا. دلم خراپ ته په ته پی ده کرد. هیچ
چاوه دریم نه ده کرد ئه وه بلیت.

چهند چرکه یهک دواتر، قیژه منی بهرز کرده وه به ره و لیتواری
گوره که. له سه هر چوارپهل خوم به سه ر گژوگیاکاندا
راکیشا و یه سه هر هه ستامه سه ر پی.

پیتهریش له دواي منه وه هاته دهره وه و گیژ و مات، له سه ر
پی راوه ستا.

ئاورم دایه وه و چاوم به و ئیسکه په یکه ره که وت که دهینالاند.
وهک داری وشک له ته نیشته گوره که وه راوه ستا بوو. دهسته
ئیسقانییه کانی له هه ردوو لای له شیییه وه ده جوولانه وه و

کاسه ی به تالی چاوه کانی له سه ر من و پیتهر راگرتبوو.

قیژه به هه وادا فری و له ناو گوره که هاته دهره وه. عه با
ئه رخه وانیه که ی له بهر بادا ده شه کایه وه و مووه سپیه کانی
له ده وری سه رییه وه ده ئالان.

رووی کرده ئیسکه په یکه ره که و پی وت: "تو کاری خوت
ئه نجام دا." په نجه ی بهرز کرده وه. ئه نگووستیله که ی
دره وشایه وه. نقیمی ئه نگووستیله که ی کرده
ئیسکه په یکه ره که.

ئیسکه په یکه ره که ناله یه کی تری کرد و ئیسکه کانی شکان و
له یهک جیا بوونه وه. ئیسکه کان که وتن به سه ر گژوگیاکاندا و
بوون به تۆز. با تۆزه که ی له هه وادا لوول دا و له گه ل خوی
بردی.

قیژه بو ساتیک سه یری ئه و دیمه نه ی کرد و ئاوپی دایه وه
بو لای ئیمه: "ئه و سی ده مامکه ی که دوزیوتانه ته وه، بیده ن

بە من: ئەمەي وت و دەستی بەرەو لای ئیمە درێژ کرد:
"ئەوانەم بدەنی و برۆن بەرێی خۆتاندا... خیرا."

زەق زەق سەیری کردم. نەمدەزانی بلیم چی. هیندە
ترسابووم کە نەمدەتوانی قسە بکەم.

قیژە وتی: "من دەبیت تا بەری بەیانی دەمامکەکان لەگەڵ
خۆم بەرم. ئەگینا شەرانیگیزی دنیا دەگریتهوه."

مەترسییەکی تۆقینەر. بیلا وتبووی ئەگەر قیژە دەمامکەکان
بۆ خۆی بەریت ئەمە روو دەدات.

بەلام من لەو ساتەدا تەنها بیرم لە یەک شت دەکردهوه. تا
قیژە یارمەتی نەداینایه، دەمامکەکانم نەدەدایهوه.

هاوارم کرد: "ئیمە دایک و باوکمان دەوێتەوه! مالهکهمان
دەوێتەوه. وهختیک ئەوانەت بۆ گەراندینهوه، دەمامکەکانت
دەدەمی."

چاوه ئەرخبەوانییەکانی قیژە بریسکەیان دایهوه. سەری
پاوهشان و بە دەنگی بەرز وتی: "ئەگەر تا بەری بەیانی هەر
پنج دەمامکەکه لە دەستی مندا نەبن، ئیوه تا هەمیشە دایک
و باوکتان نابیننەوه."

کاتیک ئەم رسته یه م بیست، هه ناسه م بو نه درا.
 قیژه که چاوی له سه ر من و پیتەر لانه ده برد، وتی: "بیلا هیئده
 به دکار و شه رانگیزه که هیچ شتیک ریگهی لی ناگریت.
 ها؟ بیلا شه رانگیزه؟"

قیژه به رده وام بوو له سه ر قسه کانی: "هیزی جادوویی ئەم
 ده مامکانه زور زوره و نابی ئەم هیزه بکه ویته دهستی بیلا.
 ئەو دووانه تان نازانن خه ریکن بو چ بوونه وه ریک کار ده کهن.
 پیتان وایه کو کردنه وهی ده مامکه کان له به رژه وه ندیی هیزی
 چاکه یه؟"

به زمانگرتنه وه وتم: "ت... ت... تیناگه م... واتا ده ته وی بلیی...
 - ده مه وی بلیم ئەو که سه ی ماله که ی ئیوه ی ونکرد بیلا بوو.
 نه ک من. ئەو ژنه مال و دایک و باوکی ئیوه ی ونکرد و به م
 فیله ناچاری کردن یارمه تیی بدن.

ده مم کرایه وه. بیلا پیی وتبووین قیژه ماله که مانی ون
 کردوو. واتا قیژه راست ده کات؟ بیلا که سه خراپ و
 شه رانگیزه که یه؟

قیژه وتی: "ئەم یارییه ترسناکه دەبی تهاو ببیت. ئیوه یه کهم کهسانیک نیین که بیلا بهم جوړه ئازاری داوون. هیندیکیان به ئەندازهی ئیوه بهخته وەر نه بوون."

با مووه سپییهکانی ئالۆزکان و عهبا ئه رخه وانیه کهی له ژیر تریفه ی مانگدا بریقه ی دایه وه.

سهیریکی پیتهرم کرد. هه لده لهرزی. پیم وانه بوو به هوی سهرماوه بی. قسهکانی قیژه هه موو گیانی ده لهرزاند.

قیژه بهردهوام بوو: "ئهو دووانه تان هه ر ئیستا ده توانن رینگه ی لی بگرن. ده بی باوهر به قسهکانی من بکهن."

باوهر بکهن. باوهر بکهن. ئەم وشه یه له میشکما گیری کردبوو. له خوّم پرسی، ده بیت باوهر به قسهکانی بکهم؟ ئەم کاره راسته؟

له ناکاو که و تمه وه بیری ئاگادار کردنه وه کهی بیلا وه ختیک له ماله کهی ده هاتینه دهره وه؛ ئەو پیی وتین: "قیژه باشترین درۆزنی سه ر گۆی زه وییه. هینده به جوانی درۆ ده کات که باوهر پینه کردنی نزیکه ی ئەسته مه. بیرتان نه چی، هه ر کاریک پیتان خو ش بوو بیکه ن، به لام باوهر به قسهکانی ئەو مه کهن. فریوی درۆکانی مه خو ن."

به هیواشی به پیتهرم وت: "باوهر به قسهکانی مه که." و ئاورم دایه وه و روو له قیژه وتم: "بیلا پیی وتبووین که تو درۆزنی."

قىژە ئەو دەمامكى كەلەسەرەي بەدەستىيەوہ بوو، راوہشاندا
 و وتى: "باش گويىيەكانتان بکہنەوہ. ناوى راستەقىنەي ئەو
 بىلانئىيە. بىلادۇنايە. دەزانن بىلادۇنا چىيە؟"
 ناوہكەم چەند جارېك لە سەرمدادا دووبارە كردهوہ: "پىشتەر
 ئەم ناوہم بىستووہ."

- بەلى، بىلادۇنا. "نايتشەيدى" كوشندەيشى پى دەلىن كە
 جۆرىك ژەھرە. ئەو ژنە ژەھرە.
 دەمزانى كە درۆ دەكات.

دەستەكانم خستەنە سەر كەمەرم و وتم: "ئەگەر تۆ كەسىكى
 باشىت، ئەي بۆچى كاتىك من و پىتەر بەدواي دەمامكەكاندا
 دەرپۇشتىن، ھىندە ئىمەت خستە مەترسىيەوہ؟"
 "بەلى، راست دەكا." پىتەر ھەنگاويك لە قىژە نزيك بوويەوہ
 و وتى: "تۆ ھەموو جارېك دەتويست ئىمە بە كوشتن بەدى.
 بۆچى دەبى باوہر بکہىن كە تۆ لايەنگرى چاكەيت و
 شەرانگىز نيت؟"

- دەي، ئىوہ بۆ بىلادۇنا كارتان دەكرد و من نەمدەتوانى
 وازتان لى بەھىنم دەمامكەكان بەرن و برۆن. دەبوو رىتان لى
 بگرم. چارەيەكى ترم نەبوو.

پىتەر وتى: "درۆ دەكەي." و بە شىوہى جوولەيەكى كاراتى
 دەستەكانى بەرز كرددنەوہ.

"بەلامەوہ گرنگ نىيە ئىوہ چۆن بىر دەكەنەوہ. ئارەزووى
 خۇتانە، ئەگەر ناتانەوئى، باوہر بە قسەكانم مەكەن." قىژە

ئەمەى وت، دەستى دريژ کرد و هات بەرەو ڤووى ئيمه:
تەنھا ئەو سى دەمامکەم بدەنى، خيرا!

من پاشەو پاش چوومه دواوه. بەلام پیتەر توند لەسەر
جینگەى خۆى ڤاوهستا. قيژە بەپەلە لیمان نزیک بوویەوه تا
دەمامکەکان لە دەموچاومان بکاتەوه.

پیتەر هاواری کرد، خۆى بەرز کردەوه و هەولیدا لەقەیهک
لە ئەژنۆکانى قيژە بدات. بەلام نەپینکا و لیدانەکەى بەر هەوا
کەوت.

قيژە هەردوو مەچەکى گرت و بەرەو لای خۆى بەکیشى کرد.
هاوسەنگى خۆى لەدەست دا و هەردووکیان لەو سەرەوه
کەوتنە ناو گۆرەکەوه.

لیدانی دلم خه ریکبوو قه فهزه ی سینه می ده شکاند و چاوه کانم
له سهر گوره که وشک بوو بوون. ده مویست راکه م به ره و لای
گوره که، به لام وهک به رد له جیگهی خوئدا مابوومه وه و
پنیه کانم نه ده جوولان.

هه ناسه م راگرت و گویم هه لختست.
بیدهنگی.

ته نانه ت دهنگی بایش نه مابوو. دره خته کانی سهر گوره که
بیدهنگ و بیجووله بوون.

گوئییه کانم تیژکردنه وه تا گویم له دهنگی هاواری پیتهر بی،
یان هه راوزه نای لیدان و تینگییران، یاخود دهنگی خشه خشی
دهست و پی که سینک که دهیه ویت له ناو گوره که بیه
ده ره وه.

نا.

هیچ دهنگیک نه دههات.

دهنگی ئه و بیدهنگییه هینده به لامه وه بهرز بوو که دهسته کانم
خستنه سهر گوئییه کانم.

- پیتهر؟

دواچار به زور خوم برده پیشه و یهک ههنگاو رویشتم
به ره و لای گوره که: "پیتهر؟"
بیدهنگی.

دهسته کانم که توند مشت کردبوون، داگرته خواره وه.
ههنگاو یکی ترم نا و بانگی براکه مم کرد: "پیتهر؟ گویت له
دهنگمه؟"

هه ناسه یه کی قوولم دا و ههوام له سینه ما راگرت.
نووشتامه وه به سهر گوره که دا و له تاریکیدا سهیری ئه و
خواره وه م کرد.

له ژیر لیوه وه وتم: "نا، وای، نا!"

لەسەر ئەژنۆ كەوتمە سەر زەھويپە قورەكە و سەرتاپام
لەرزى.

"پیتەر؟ لەكويى؟"

سەيرى ناو گۆرە بەتالەكەم كرد. دەنگم زور خراپ دەلەرزى.
لەژىر لىوھو وە وتم: "ئەستەمە." و لە دلى خۆمدا بىرم كردهو.
لەوانەيە قىژە هيزى جادوويى خوى بەكارهينايىت و پیتەرى
لىرە بردى.

لەوانەيە قىژە بە ھەمان ئەو جادووەى بۆ دايك و باوكمانى
بەكارهينابوو، پیتەرىشى ون كردى.

نووشتامەو بەسەر گۆرەكەدا و ھاوارم كرد: "پیتەر؟ تەكا
دەكەم وەلام بدەرەو!"

ھىچ وەلامىك نەبوو.

زىاتر نووشتامەو بەسەر گۆرەكەدا و ھاوارم كرد: "پیتەر؟"
لىواری شل و قوراوى گۆرەكە لەژىرما ھەرەسى ھىنا و
بەخىزايى كەوتمە خوارەو. بەسەر دەمدا كەوتمە ناو بنى
گۆرەكەو.

"وايىسىسى!" كاتىك زانىم بەسەر تۆپەلىك كرمدا كەوتووم،
نالەم لى بەرز بوويەو: "نـا."

دهستبه جی له جیگهی خۆم بهرز بوومه وه و هاوارم کرد:
پیتهر؟ ئاخو تۆ له کوی؟" دهنگم له ناو گۆره کهدا دهنگی
دایه وه.

کرمه قه له وه کانم له سه ر پووی جله کانم ته کاند و دیسان
هاوارم کرد: "پیتهر؟ گویت له دهنگمه؟"

دهستم به دیواری گۆره که وه گرت و هیواش هیواش
به ریکه وتم. پیویستم به وه بوو دهستم به شوینیکه وه بگرم.
له و سه ره وه، مانگ له ژیر هه وره که وه هاته ده ره وه و
پووناکییه کز و زه رده که ی هاته ناو گۆره که وه. له بهر
تریفه ی مانگدا، چاو م به دیواری گۆره که که وت و کونیکه
هاوشیوه ی ده رگایه کی کورتم بینی.

خیرا پویشتم و له نزیک کونه که وه را وه ستام. تریفه ی مانگ
ناو کونه که ی پووناک کرد بوو یه وه و توانیم تونیلکی باریک
بینم که به ناو دلی تاریکیدا ده چوو ه پیتشه وه.

تازه بۆم ده رکه وت ئه و دووانه له تونیلی ته نیشت گۆره که دا
و نیوون. دهسته کانم له سه ر ئه ملاولای ده مم دانا و بانگی
براکه مم کرد. گویم له دهنگی خۆم بوو که له تونیله تاریک و
قوله که دا دهنگی دایه وه.

له ده می تونیله که چوومه پیتشه وه و را وه ستام. چاوهریم کرد
هه ناسه م ئاسایی بیتشه وه. "قیژه" پیتهری برد بووه ناو ئه و
تونیله وه. دلنیا بووم بۆ هیچ جیه کی تر نه پویشتون.
ده بوو برۆم به دوای پیتهر دا.

سه‌رم دانه‌واند و به پیی له‌رزۆکه‌وه، هه‌نگاویکم نا و چوومه
ناو ده‌می تونیله‌که‌وه.

هه‌ر له‌ویدا راوه‌ستام.

ده‌نگی ئەو پێیانهم ده‌بیست که له‌سه‌ر زه‌وییه‌ خۆله‌ی
ته‌په‌ته‌پیان ده‌کرد، ده‌نگی پیی که‌سیک که‌رایده‌کرد.

له‌ژیر رووناکیی که‌می تونیله‌که‌دا "قیژه" م بینی. ده‌سته‌کانی
کردبوونه‌وه و له‌ تونیله‌که‌دا به‌ره‌و لای من رایده‌کرد.

ده‌مم کرده‌وه و هاوارم کرد: "نــــا!"

شوینیکم بو هه‌لاتن نه‌بوو.

قیژه له‌ گۆره‌که‌دا گیری دابووم. واتا به‌نیازه‌ منیش به‌ریته

ناو ئەم تونیله‌ تاریک و درێژه‌وه؟

ہم مو ماسوولکہ کانم کہ شہنگ بوون. چون دہمتوانی لہ گہل
"قیژہ" بجہنگم؟

وہختیک "قیژہ" چوارنالہ رایکرده پیشہوہ و تریفہی مانگ
کہوتہ سہری... ہاواریکی خنکاو لہ گہروومہوہ دہرچوو.
- پیتہر؟

"قیژہ" نہبوو. براکہم بوو. دہمامکی مؤمیایی ہیشتا بہسہر
دہموچاوییہوہ بوو و پشتوینی جہ کاراتییہکانی بہسہر
زہوییہکہدا دہخشا.

بہ ہناسہبرکیوہ رایکرد بہرہو لای من و ہہردوو دہستی
بہرزکردہوہ. بہ ہہر دہستیکییہوہ دہمامکیک شور
بووبوویہوہ.

من کہ حہپہسابووم، زہق زہق سہیرم کرد. پیتہر دہمامکی
کہللسہر و بہرازی بہدہست ہینابوو.

لیم پرسی: "ئہمانہ... ئہمانہت لہ چنگی "قیژہ" دہرہینا؟"
بہ لہقاندنی سہری وہلامی دامہوہ.

"چون ئہم کارہت کرد؟ چون ئہمانہت لہ "قیژہ" سہند؟"
سہیری ناو تونیلہکہم کرد و پرسیم: "قیژہ لہ کوینیہ؟"

شەيتانە ھەزم دەکرد بزانم لەو خوارەووە چى ڕووى داو،
 بەلام پیتەر وەك با بەنیو ڕیزی گۆرەكاندا ڕايدەکرد و بە
 دەست ئاماژەى بو کردم دواى بگەوم.
 ڕامکرد تا خۆم بە پیتەر بگەيەنم و پىلاووەكانم بەسەر گەلا
 وشكەكاندا دەخزان. ھەوا خەرىك بوو ڕووناكتر دەبوو، ھەو
 و ڕەنگى ئاسمان لە ڕەشەو، بو ئەرخەوانى گۆرەبوو. تالیکى
 پان و سوور لە تیشكى خۆر لە پشتى درەختەكانەو ھاتە
 سەرەو.

لەژىر لیوھو وەتم: "خەرىكە ڕۆژ دەبیتەو."
 بە مەرزى گۆرستان و قەراخى شەقامەكە گەيشتین و ڕەق
 ڕاوەستاین. ڕووناكىى دوو لايتى ئۆتۆمۆبىلىك شەقامەكەى
 برى. من و پیتەر خۆمان ھەلدايە پشتى قەدى ئەستوورى
 دارىكەو و چاوەریمان کرد تا ئۆتۆمۆبىلەكە تىپەریت.
 كاتىك ئۆتۆمۆبىلەكە پىچى كردهو بو شەقامەكەى دواتر،
 خیرا وەك با دەستمان كردهو بە ڕاكردن. پیتەر ھىچى
 نەوت، بەلام خۆم دەمزانی كە بەرەو مالى بیلا دەروات.
 ھەر پىنج دەمامكەكەمان دۆزیبوو، ئیستا نۆرەى بیلا بوو
 كە یارمەتیمان بدات. دەبوو جادووى دەمامكەكانى
 بەكاربەینایە و دایك و باوك و مالهكەمان بو بگەرینیتەو.
 بەلام كاتىك لە ئاسودا چاوم بەو ڕایەلە سوورە كەوت،
 لەناكاو ترس دایگرتم. ئیستا ئاسمان خۆلەمیشى بوو بوو. واتا
 درەنگ بوو؟

به باخچه‌ی به‌رده‌م ماله‌کاندا قه‌دبرمان کرد و به‌ژیر سایه‌ی
دره‌خته‌کان و چناره به‌رزه‌کاندا رامانده‌کرد تا نه‌بیرین.
کاتیک به‌به‌رده‌م ئه‌و زه‌وییه به‌تاله‌دا که پیشتر ماله‌که‌مانی
له‌سه‌ر دروستکرا‌بوو تیپه‌رین، راوه‌ستام. بی ویستی خوم
نالیه‌ک له گه‌روومه‌وه هاته دهره‌وه. چه‌زم ده‌کرد هاوار
بکه‌م و مشتته‌کانم له هه‌وا‌دا راوه‌شینم. له‌و گژوگیا به‌رزانه
رامام که زه‌وییان فه‌رش کرد‌بوو. هه‌ر نه‌تده‌وت ئه‌وی
رؤژیک مالی ئیمه بووه.

مه‌گه‌ر ده‌کری ئه‌م رووداوه به‌سه‌ر دایک و باوکماندا هاتبی؟
ئه‌گه‌ر به‌راستی دره‌نگ که‌وتبین چی بکه‌ین؟

گلۆپینک له ماله‌که‌ی ته‌نیشته‌وه هه‌لکرا. ئوتۆمۆبیلکی تریش
به‌خیزایی و فره‌فره‌وه به شه‌قامه‌که‌ی پشتی سه‌رماندا
تیپه‌ری.

نه‌ده‌بوو کات به‌فیرۆ بده‌ین. به‌ره‌به‌یان نزیک بوو.
پایسکیلیک له‌به‌رده‌م ماله‌که‌ی خواره‌وه‌دا له‌سه‌ر زه‌وی
که‌وتبوو، سوورپامه‌وه و له‌سه‌ر پیچی شه‌قامه‌که‌ خوم به
پیتەر گه‌یاندا. یه‌کسه‌ر چووینه ئه‌وبه‌ری کۆلانه‌که و ده‌ستمان
کرده‌وه به‌راکردن. پیتەر ده‌مامکه‌کانی له ته‌نیشت خویه‌وه
گرتبوو و رایده‌کرد. تاویک دواتر، چناره به‌رزه‌کانی به‌رده‌م
ماله‌که‌ی بیلامان بینی.

خۆمان هه‌لدايه ناو چناره‌كانه‌وه و له‌به‌رده‌م ماله‌كه‌دا
سه‌رمان ده‌ره‌ينا. پيلاوه‌كانمان له‌مە‌كانيان به‌رز ده‌كرده‌وه بۆ
ئاسمان.

به‌ده‌م هه‌ناسه‌بركيوه له‌به‌رده‌م سه‌كۆي ماله‌كه‌دا راوه‌ستين.
ده‌ستم به‌رزكرده‌وه تا له‌ جه‌ره‌س بده‌م و هه‌ر له‌ويدا
رامگرت: "سه‌يركه، ده‌رگاكه كه‌ميك كراوه‌ته‌وه."

پيته‌ر كه له‌ژير ده‌مامكه مۆميايييه‌كه‌دا هه‌ناسه‌بركي
پيكه‌وتبوو، ده‌رگاكه‌ي زياتر كرده‌وه. سه‌رم برده‌ ناوه‌وه و
هاوارم كرد: "بيلا؟" ده‌نگم له‌ پشت دوو ده‌مامكه‌وه گيراو و
خنكاو بوو.

دووباره تاقيم كرده‌وه و ئەم جاره‌ هاوارم كرد: "بيلا؟"
وه‌لاميك نه‌بوو.

چوومه ژووره‌وه و رامكرد به‌ره‌و ژووري دانيشتن.
پيته‌ريش به‌په‌له‌ به‌دوامدا هات. هاوارم كرد: "بيلا؟ ئيمه
گه‌راينه‌وه. له‌ كاتي خۆيدا نه‌گه‌يشتين؟"
بيده‌نگي.

كاتژميريك چكه‌ چكي ده‌كرد و له‌و بيده‌نگيه‌دا، ده‌نگي وه‌ك
ته‌پل ته‌په‌ ته‌پي ده‌كرد.

به‌ ده‌نگي به‌رز وتم: "ئيمه هه‌ر پينج ده‌مامكه‌كه‌مان هينا!
هه‌موويان ليره‌ن."

چاوم به‌ هه‌موو جيهه‌كي ژووري دانيشتنه‌كه‌دا گيرا و هه‌روا
كه بانگم ده‌كرد، رامكرده‌ ناو كتيبخانه‌كه‌وه.

هیچ شوینه واریک له بیلا نه بوو.

چومه راره ویکه وه که کوتاییه کهی به چیشته خانه که دهگه یشت. ئەویش کهسی لی نه بوو. له په نجه ره ی چیشته خانه که وه چاوم به خۆریکی سوور کهوت که ورده ورده بهرز ده بوو یه وه.

به هه موو هیزی خۆم هاوارم کرد و بانگم کرد. هیچ وه لامیک نه بوو.

ئارپم دایه وه بۆ لای پیتەر و وتم: "ئێستا چی بکهین؟ لیتره نییه. رۆیشتوو ه."

٤٠

پیتەر بە دەنگیک کە بە زەحمەت دەمبێست، وتی: "خۆ،
دەردەخات. دەبیت هەر لیڤە بێ."
لەو کاتەدا بوو کە دەنگی خشەخشیکم بیست. دەنگی پێیەگر
نزم.

ئاوڕم دایەو و بینیم بیلایه کە بە پلێکانەکاندا دیتە خوارەو.
کراسە درێژەکە ی بەسەر پلێکانەکاندا دەخشا. قژی هەلدا یەو
و کاتیک ئیمە ی بینی، بزەیهکی گەورە لەسەر رووخساری
نیشت.

هاواری کرد: "ئێو گەرانهو! ببوورن. ئیتر بیهیوا بوو بووم."
نزیکە ی هەلڤری و بە پلێکانەکاندا هاتە خوارەو. بزە لەسەر
لیۆهکانی لانه دەچوو و چاوهکانی لەتاو خوشحالی
دەبریسکانهو.

پایکرده ناو چیشتهخانهکە و بەپهله هات بو لای من و پیتەر.
دەستهکانی کردنهو و وتی: "هەر پینج دەمامکە که تان هینا؟"
من وه لامم دایهوه: "به لێ. له کاتی خۆیدا هاتینهوه؟ هەر پینج
دەمامکە که مان هینایهوه و..."

دەستهکانی بەرز کردنهو و وتی: "سەرکه وتوو بوون!
شانازیتان پیوه دهکه م! ئەوان بدن بە من خیراکەن."

▲ تهلاری شاراوه

له په نجره که وه سه یړیکې دهره وه ی کرد. ئیستا خور توپیکې
گوره و سوور بوو، به لام هیشتا له پشت درهخته کانه وه
به رز نه بوو بویه وه.

- نژیکه ی به یانیه. خیراکه ن. دهمامکه کان له دهموچاوتان
بکه نه وه و بیاندهن به من... ههر ئیستا!

- تو خو ده توت... ناتوانی ده ست له م دهمامکانه بدهیت؟

دهسته کانی به رز کردنه وه. ده ستکیشی رهش و دریژی
کردبووه دهستی: "خیراکه ن ئه وانه بدن به من."

لیواره کانی دهمامکی گورگی به فرینم گرت و ویستم له
دهموچاومی بکه مه وه. به دهمامکه که ی ژیرییه وه نووسابوو
ونه ده توانی لی بکه مه وه.

نرندتر رامکیشا و بیجووله مامه وه.

نارم دایه وه بو لای پیتهر و به لامه وه سهیر بوو بوچی له
جنگه ی خوی ناجوولیت.

هر له ویدا راوه ستابوو و له پشت دهمامکی مؤمیاییه وه
سهیری بیلای ده کرد. دوو دهمامکه که ی تریشی به
دهستییه وه گرتبوو.

بیلا دوو باره وتی: "خیراکه." و نووشتایه وه به سه ر پیتهر دا:
نرچیت به سه ر هاتووه؟ ئه و دهمامکانه بده به من.

بهر له جنگه ی خوی نه جوولا. دهسته کانی بیجووله له
هر دوو ته نیشتی خویه وه راگرتبوو و زهق وزهق سهیری
بلای ده کرد.

بیلا دهستی برد تا دهمامکی بهراز له دهستی دهر بهینیت.
به لام پیتهر خیرا سوورایه وه تا دهمامکه که نه که ویتته دهستی
بیلا.

بیلا هاواری کرد به سهریدا: "ئه وانه بده به من!" دهموچاوی
سوور بوو بوویه وه: "هیچی وای نه ماوه بو خوره لاتن. واتا
دهبی خوم دهمامکه که له سهرت بکه مه وه، مندالی نه فام؟"
دهنگیک له گهرومه وه هاته دهر. باوهرم نه ده کرد بیلا به
شیوه یه تووره بیت.

بیلا دیسان به سهر براکه مدا هاواری کرد: "نه فام! بوونه وه ری
هیچ و پووچ! کرمی قیزه ون! ئه وانه بده به من!"

دووباره به تووره ییه وه هیرشی برد بو پیتهر. نه ییتوانی
بیگریت و دهستی له پشتوینی کاراتییه که ی پیتهر وه ئالا.

پیتهر خوی لادا و له دهستی بیلا خوی رزگار کرد. یهک
وشه ییش قسه ی نه کرد. وهک داری وشک بیده نگ

راوه ستابوو و نه یده هیشت دهستی بیلا به دهمامکه کان بگات.
تالی زهردی تیشکی خور که وته سهر زهویی چیشتخانه که.

به هتواشی وتم: "پیتهر، بوچی وای ده که ی؟ بوچی..."

له و کاته دا بوو که پیتهر ههر دوو دهمامکه که ی خسته ژیر
باخه لی و ئه ملاولای دهمامکه مؤمیاییه که ی گرت.

به یهک جووله دهمامکه مؤمیاییه که ی له دهموچاوی کرده وه.
من و بیلا پیکه وه هاوارمان کرد: "نــــ!"

▲ تهلاری شاراوه

دهمم کرایه وه، چاوه کانم زهق بوونه وه. ماوه یه کی پیچوو تا
مینشکم بکه ویته کار و تییگه م... نه و که سه ی له ته نیشتمه وه
راوه ستابوو پیتهر نه بوو.

نوکتور قیژه" بوو!

مووه سپییهکانی قیژه رژان بهسهر نیوچاوانیدا. به قولی
 هه‌لیدانه‌وه و دهمامکه مؤمیاییه‌که‌یشی له‌گه‌ل ئه‌و دووانه‌ی
 تر خسته ژیر باخه‌لی. روو له بیلا بزهی کرد.
 به دهنگی بهرز وتی: "غافلگیرم کردی بیلا‌دونا! هه‌موو
 دهمامکه‌کان لای منن و هاتووم تا له‌ناوت به‌رم!"
 بیلا به ترسه‌وه سه‌یری کرد و ده‌نگیک له‌گه‌روویه‌وه هاته
 دهر. ره‌نگی وه‌ک گه‌چ سپی بووبوو و چه‌ناگه‌ی ده‌له‌رزی.
 ده‌می قیژه به‌سهر ریشه‌چوارگوشه‌که‌یه‌وه زیاتر کرایه‌وه و
 به ده‌نگه‌گره‌که‌ی وتی: "بیرم نه‌بوو که تو‌حه‌ز به‌میوانی
 بانگنه‌کراو ناکه‌یت. وا نییه‌؟"
 "من... من... بیلا هینده‌حه‌په‌سابوو که نه‌یده‌توانی قسه‌بکات.
 به‌زه‌حمه‌ت وتی: "ئه‌و کوره‌..."
 قیژه وه‌لامی دایه‌وه: "ئه‌و کوره‌باوه‌ری به‌قسه‌کانی من کرد.
 زانی که من راست ده‌لیم. له‌تونیله‌که‌ی من له‌گورستان
 شوینی خومان له‌گه‌ل یه‌کتر گورپییه‌وه."
 بیلا که یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌سته‌کانی له‌ناو ده‌ستکیشه
 ره‌شه‌کانیدا مشت ده‌کرد و ده‌کرده‌وه، وتی: "پیم... وتبوو که
 تو‌دروونی."

من لهو مندالهم گه یاند که دروژنی راسته قینه کینه. کاریکی سهخت نه بوو. "قیژه ئەمهی وت و له ناکاو ئاویری دایه وه بو لای من و ههر دوو شانمی توند گرت.

هاوارم کرد به سه رییدا: "چی ده که ی؟"

دهسته کانی دریژکرد بو دهمامکه کانی من و به پاریزه وه، دهمامکه کانی یهک به یهک له سه رم کرده وه. ئیستا ههر پینج دهمامکه که له ده ستیدا بوو: "ده مامکه کان هیی من. بیلا دونا، له ئیستا وه تا یهک سالی تر دنیا له دهستی تو و شه رانگیزییه کانت پاریزراوه."

بیلا ته ماشایه کی خراپی کردم. چاوه کانی له تو وره ییدا بریسکه یان ده دایه وه: "مۆنیکا، براهت ناپاکی له من کرد. پیت وایه ئەو دووانه تان ته می ناکه م؟"

قیژه له بهرده می مندا راوه ستا و به بیلا ی وت: "تا یهک سالی تر ناتوانی کهس ته می بکه ی. ههر به راستی پیت و ابوو ئەم جاره به نارده نی ئەم دوو منداله ده توانی من گیز بکه یت و فریوم بده یت؟ تو زور له وه بیده سه لاتتری که بیرم لی ده کرده وه."

"!!!!!!!!!!!!!!" بیلا دونا ده می کرده وه و وهک ئاژه لیک ی درنده و تو وره نه راندی. خو ی هه لدا به ره و لای قیژه و له قه یه کی لی دا و هه لیدایه سه ر میزه که. پاشانیش نه ره یه کی تری کرد و دهمامکه کانی له دهستی قیژه ده ره یتنا.

قیژه له سهر میزه که هاته خواره وه، دهسته کانی و دک ورچیک
که نیازی هیرشی ههیه، کردنه وه و وهلامی لهقه که ی بیلا
دایه وه.

دهمامکه کان له دهستی بیلا که وتنه خواره وه.

ههردووکیان پیکه وه خویان هه لدا به ره و دهمامکه کان.

بیلا له سهر یهک دهینه راند: "هیی منه! هیی منه! هیی منه!"

به لام قیژه بووه خاوه نی دهمامکه کان.

ریک له و کاته دا که دهیویست دهمامکه کان له ژیر بالیدا

بشاریته وه، بیلا لهقه یه کی لیدا و ههردووکیان که وتنه سهر

زه وی.

بیلا ههروا هاواری ده کرد: "هیی منن! هیی منن! هیی منن!"

لهقه، له دوا ی لهقه له ههوا ی ددها. ههردووکیان دهیانقیژاند.

بو فراندنی دهمامکه کان له سهر زهوییه که تلیان دهخوارد،

چنگیان له ههوا گیرده کرد. هینده توند دهجوولان که

چاوه کانم نه یانده توانی دوا ی جووله که یانیا بکه ون و ته نها

ته مینکی تاریکم ده بیینی.

ئیستا ئیتر خۆر. له ئاسمان بهرز بوو بووییه وه و

رووناکییه که ی له په نجه ره ی گه وره ی چیشته خانه که وه به سهر

زهوییه که دا دهره وشایه وه و به شیک له زهوییه که ی ته واو

رووناک کرد بووییه وه.

قیژه به شوین دهمامکیندا تلی خوارد بو به رده م په نجه ره که.

بیلایش خوی هه لدا به ره و ئه وی.

دەختیک ھەردووکیان گەیشتنە بەشە رووناکەکی زەوینی
چیشخانە، رووناکییەکی سپی لەبەر چاومدا بریسکە
دایەو.

رووناکییەکی سپی کە توانای تەقینەوێی ھەبوو.
چاوەکانم داخست. بەلام رووناکییەکەم لە پستی پیلووە
داخراوەکانمەو ھەر دەبینی.

دەختیک چاوەکانم کردەو، شوینەواری ھیچ کامیان نەماو.
دەمامکەکانیش لەگەڵ ئەواندا ون بوو بوون.

قێژە و بیتلادونا... ھەردووکیان لەژێر رووناکیی خۆردا
وئبوون. بەلام ھاواریکانیان ھیشتا لە گوئیەکاندا
دەزرینگانەو.

گێژ بووم. فشارم لە میتشکم کرد تا دروست بیر بکەمەو.
دەختیک ھۆشم ھاتەو ھەر خۆی، شەپۆلی ترس بە ھەموو
گیاندا ھات و چوو.

پرسیاریکی ترسناک ھات بە زەینمدا: پیتەر لەکوئیە؟ چ
بەلایەک بەسەر براکەمدا ھاتووە؟

واتا دەکریت دووبارە ببینمەو؟ یان ئەویش وەک قێژە...
وێک بیتلادونا ون بوو؟ وەک دایک و باوکمان؟

بازووہ کانم له دهوری خومه وه پیچا. سهره رای بوونی
 رووناکیی گهرمی خور که رژابووہ ناو چیشتخانه که وه،
 سه رمام بوو.

بیدهنگی ماله که له گویمدا دهرینگیاهه وه، دهنگیکی به تال. هر
 له و کاته دا بوو که گویم له دهنگی ته په ته پی پی بوو. دهنکه که
 له هوله که وه دههات. قیژه یه؟ گه راوده ته وه؟
 نا. پیتهر بوو که به ده می کراوده وه و جووله ی کاراتییه وه
 خوی کرد به ناو چیشتخانه که دا: "تا-دا!"

به زه حمهت وتم: "پیتهر؟ نه و عه بایه... تو..."
 - ریک پر به به رمه. به لام بو قوتابخانه له بهری ناکه م.
 به زمانگرتنه وه وتم: "چون ده توانی له ویدا راوهستی و گالته
 بکه ی؟"

شانه کانی هه لته کاندن و وتی: "هالووین ته واو بووه، وانیه؟
 من و تویش زیندووین."

رامکرد به ره و لای. یه ک دنیا پرسیارم هه بوو: "تا نیستا
 له کوئی بووی؟ بوچی له گه ل قیژه نه گه رایت ه وه بو ئیره؟"
 - نه و پیی وتم تا خور به ته واوه تی بهرز نه بیته وه، خوم
 دهرنه خه م. وتی نه وکات ئیتر هه موو شتیک ته واو بووه و
 ئیمه له مه ترسیدا نیین.

وای، وای! بە ئەندازەیهک خۆشحال بووم که هیندهی
نەمابوو باوهشی پێدا بکهەم. هەردوو شانیم گرت و وتم:
پیتەر، بەیانیه. دایک و باوکمان. بیگومان لە دلەراوکیداشیت
بوون. دوور نییه پۆلیسیان ئاگادار کردبیتەوه و ئیستا
خەریکین بە شوینماندا بگەرین.

بزهیهک کهوتە سەر لیوهکانی پیتەر و بەهیواشی وتی: ئەگەر
خۆیان تا ئیستا گەرابنەوه.

قسهکانی پشتمی لەرزاند: "هالۆوین تەواو بووه. قیژە و
بیلادۆنایش رویشتوون. ئەمە واتا هەموو شتیک بوو حالەتی
ئاسایی گەراوەتەوه. هەموو شتیک..."

ئاخیکم هەلکیشا و هاوارم کرد: "پیتەر، مالهکهەمان دەبیت
گەرابیتەوه سەر جیی خۆی. دایک و باوکمان دەبیت
گەرابنەوه."

ئێتر هیچمان نەوت و رامانکرده ناو رارهوهکه و لهویشهوه
بەرەو دەرگای مالهکهه. تەنانەت زەحمەتمان بە خۆمان نەدا
دەرگای مالهکهه لە دواي خۆمانهوه دابخهين.

تەپ تەپ بەسەر شوستهکهەدا راماندهکرد. لە چناره
بەرزەکان تیپەرین و گەیشتینه سەر شهقامهکه.
ئوتۆمۆبیلەکان بەخیرایی بە تەنیشتماندا تێدەپەرین. لەوبەری
شهقامهکهوه، دوو مندالی چکۆله لە ههوشهکهیاندا لهسەر
تۆپەلیک گەلای وشک هەلبەز و دابەزیان دەکرد.
رۆژنکی شهممەي ئاسایی.

به لی. ئاسایی، سروشتی. ژنیک ده رگای ماله که ی کرده وه و
پشپله که ی نارده ده رده وه. ئوتوموبیلی سپیی پوسته پیچی
کرده وه بو ناو شه قامه که. ئەو دوو منداله ده ستیان بو
راوده شاندا، ئاسایی.

له سهر شه قامه که دا پیچمان کرده وه بو ناو کولانه که ی
خومان. به به رده م بو شایی سه ری شه قامه که دا تیپه رین. دوو
مالی تریشمان تیپه راند. دره خته کان به رده م چاویان
گرتبووین و نه مده توانی ماله که مان ببینم.

دل م هینده به خیرایی لئی ده دا که نه مده توانی هه ناسه بده م.
"راکردن" زور که مبوو به لامه وه. چه زم ده کرد باز هه لیده م و
تا مالی خومان بفرم.

دواچار گه یشتین. دواچار توانیمان ببینین.

هاوارم کرد: "وای، نـــــــا!"

له پشت سه رمه وه دهنگی هاواری پیته ریش هات:
"نـــــــا!"

هینشتاکه ییش زه وویییه کی به تال له بهر ده مماندا بوو. سه رم
به رز کرده وه و سه یری چیمه نه که چه ل و تینکشکاوه کانم کرد.
ته نها گژوگیای به رز بوو. گیاکه له، نه مالیک. نه دایک و
باوکیک، سه رتاپام له خه فه تان شل بوو. ئە ژنوکانم
نووشتانه وه. که وتمه سه ر زه وویییه ته ره که.

نه بوو. هه موو شتیک رویشتبوو. هینشتا هیچ شتیک له وی
نه بوو.

ئىستا چى بکهين؟ ئىستا دەبى چى بکهين؟ پیتەر يەكبینه ئەم
رستەيەي دەوتەوہ و لەسەر يەك دووبارەي دەکردەوہ.
ہموو جاریکيش دەنگى تيزتر دەبوو.

رەق راوہستابوو، بە دەستەکانى فشارى لە ھەردوو لای
دەموچاوى دەکرد و زەق زەق سەيرى شوينى بەتالى
خانووہکەمانى دەکرد: "ھالووین تەواو بوو، بېريار بوو
ہموو شتيك بۆ بارى ئاسايى خۆي بگەریتەوہ، ھەموو
شتيك... دەنگى کز بوو.

میشکم وەك فرفرۆكە دەخوولايەوہ و گيژ بووبووم. باوہرم
نەدەکرد بەم جوړەي لى ھاتبى. بىلا و قيژە رویشتبوون.
دەبوو ھەموو شتيك بۆ بارى ئاسايى بگەریتەوہ.
بىر بگەرەوہ مۆنيكا... بىر بگەرەوہ!

قولى پیتەرم راکيشا و وتم: "لەگەل من وەرە. پيم وابى بزائم
چون دايك و باوكمان بگەرینينەوہ."

خوى كيشايە دواوہ و پرسى: "بۆ كوى بروين؟"
- دەچينەوہ بۆ مالەكەي بىلا.

من و پیتەر بە حالەتیکى توورەووە چووینە ناو رارەووەکەووە
و من هاوارم کرد:

"کەس لە مال نییە؟"

سەیریکى ژوورى دانیشتم کرد، کەسى لى نەبوو. هیچ
شتیک نەگورابوو. جگە لە تیشکى زیرینى خۆر کە لە
پەنجەرەى پیشەوەى مالەکەووە دەهاتە ژوورەووە.

پیتەر وتى: "بیلا و قیژە بەتەواووەتى رۆیشتوون، بەلام ئەم
مالە تەنانت بە بەتالییش، ناخۆش و ترسناکە. هەواکەى پرە
لە ترس."

سەرم لەقاند و وتم: "وەرە بەدوامدا. دەبى کتیبەکەى هالۆز
بدۆزینەووە."

خیرا لە ژوورى دانیشتنەووە رۆیشتین بۆ کتیبخانەکەى
پشتەووە. رەفەى کتیبەکان هیشتا هەلگەر اووە بوون و ناچار
بووین بەسەر ئەو کتیبانەدا برۆین کە کەوتبوونە سەر
زەویبەکە. پیتەر پرسى: "ئەو کتیبە کۆنەت بۆچیە؟"
- بیروکە یەکم بۆ هاتووە.

دۆزینەووەى زۆرى نەخایاند. لەسەر یەکیک لە رەفەکانى
خوارەووە بوو، بەلام هیندە گەرە بوو، نیووەى لە رەفەکەووە
هاتبوووە دەرەووە.

کئیشی یهک تۆن بوو. پیتەر یارمه تیدام بیخهینه سهر میزی
ناوه راستی ژووره که. کاتیک کهوته سهر میزه که، یهک
خهروار تۆز بهرز بوویه وه.

- پیتەر یارمه تیم بده ههلیبگیرینه وه. دهمه وی له کوتایی
کتیبه که وه دهست پیتکه م.

بهرگه قورسه که ی پیس و ناریک بوو و سووچیکی
لیبوو بوویه وه.

ماوه یه کی پیچوو تا توانیمان به باشی بیگرین و
ههلیبگیرینه وه.

نووشتامه وه به سهر میزه که دا و بهرگی کتیبه که م کرده وه.
وهک بهشی پشته وه ی کۆمۆدینکی کۆنه، بۆنی شی و که پرووی
لی دهات. لووتی خۆم گرت تا پژمه نه مگریت.

په ره کانم هه لدايه وه تا به په ره ی کوتایی کتیبه که گه یشتم:
"گۆی له مه بگره، پیتەر."

ئه مه م وت و په ره گرافی کوتاییم به دهنگی بهرز خوینده وه:
"بیلا و قیژه له پرووناکیی خۆردا ون بوون. پیتەر و مۆنکیا
به خیرایی گه رانه وه بۆ ماله وه. به لام ماله که یان
نه گه رابوو یه وه سه رجیی خۆی.

ئه و دووانه دنیا یان له شه رانگیزییه کانی بیلا رزگار کردبوو،
به لام دایک و باوکیان ون بوو بوون و ئه و دوو منداله ناچار
بوون که بی ئه وان بژین..."

پيتهر به خه مبارييه وه سهري راوه شانده و وتي: "هه موو شتيكي نووسيوه."

دهنگي له گه روويدا تاسا: "كتيبه كه هه موو به سه ره اته كه ي نووسيوه. دايك و باوكمان روويشتوون."

- له وانه يشه نه روويشتبن. رهنگه من بتوانم هه موو شتيكي بگورم، خامه يه كم له سه ره زه وييه كه دوزييه وه و به سه ره كتيبي هالوزدا نوو شتامه وه. ده ستم له رزي، به لام ريگه م له له رزيني گرت و خسته سه ره لاپه رهي كتيبه كه.

نيشانه يه كي راست و چه پم به سه ره نه و چند ديره ي كو تايي كتيبه كه دا هينا كه بو پيتهرم خويندبوويه وه و پاشان... دهنگي خشه خشه جووله ي خامه له سه ره كاغه زه نارپكه كه به رز بوويه وه؛ ناخر من خهريك بووم كو تاييه كي تازه م بو نه و چيروكه ده نووسي... ماله كه گه رايه وه سه ره جي خوي. دايك و باوكه كه سه لامهت بوون. ديسان شه وي هالووين بوو و مونكيا و پيتهر به كيسه ي پر له شكولاته وه گه رانه وه بو ماله وه، هه موو نه وه ي به سه ريان هاتبوو، له ياديان كرد. ياده وه ريه ترسناكه كاني ميشكيان سرانه وه. خوشحال و ره زامه ند بو ژياني ناسايي خويان گه رانه وه.

ناخيني به رزم هه لكيشا و كو تاييه تازه كه ي چيروكه كه م بو پيتهر خوينده وه: "ده ي، رات چيه؟"

زه ق زه ق سه يري كردم و وتي: "نازانم. پيت وايه به راستي بيته دي؟"

پیلووھکانم لیکنا و... ھاوارم کرد.

لەناکاو ژوورەکه تاریک بوو.

چەند چرکەییەکی خایاند تا بزانی بۆچی پووناکیی خۆز

وئبوو. رامکرده بەردەم پەنجەرەکه و سەیری دەرەوهم کرد.

نیوہگۆی مانگ، لەو سەرەوہ بە ئاسمانی رەشەوہ بوو.

دوو بارە شەو بوو.

- برۆین پیتەر.

لە مالا تاریکەکه رامانکرده دەرەوہ. وەختیک پیمان نایە سەر

شەقامە پووناکەکه، بی ویستی خۆم ھەناسەییەکی دەنگدارم

ھەلکیشا. پیتەر دوو بارە جلی سپیی کاراتی لەبەردا بوو و

کیسەییەکی پر لە مژمژە و شکولاتەکانی ھالۆوینی توند بە

دەستەوہ گرتبوو.

سەرم بەرز کردەوہ و تەماشای مانگم کرد: "دەبی زۆر

لرەنگ بی."

پیتەر ئاوری دایەوہ و پوو لە خانووہ گەورەکەیی پستی

سەرمان وتی: "ئەمە مالی کێیە؟ ئیمە لێرە چی دەکەین؟"

سوورامەوہ و سەیری مالاکەم کرد. لە رینگەدا پووبەپووی

چەند کەسینکی تر بووینەوہ کە بۆ ھالۆوین ھاتبوونە دەرەوہ.

زور به بیان نه و منداله گه و رانه بوون که مؤله تی نه و دیان
 مه بوو تا دره نگوخت له دهره وه بمیننه وه. کاتیک به سهر نه و
 پیاده رویه دا تپه رین که ده چوو و ناو کولانه که ی خومانه وه،
 فانوسی کی کووله که یی زهردی مه یله و نارنجی و گوره،
 له سهر سه کوی به رده م مالیکه وه بزهی بو کردین.

هموو گلپه کانی ماله وه مان هه لکرا بوون و کاتیک من و
 پیتهر گه یشتینه ناوه راستی چیمه نی به رده م ماله وه، دهرگا که
 کرایه وه. دایک و باوکمان له بهر دهم دهرگا چاوه ریمان بوون.
 دایه وتی: 'نیمه که میک نیگه ران بووین. نیوه هیچکات تا نه م
 کاته ی شه و له دهره وه نه ده مانه وه.'

وتم: 'ناخر سه رمان له چهند مالیکی تریش دا.' و چاوه کانم
 خر کردنه وه و به رده وام بووم: 'پیشنیازی پیتهر بوو، نه ک
 من.'

پیتهری کیسه ی ده سته که وته کانی جهنگی به رز کرده وه و وتی:
 'سهیری نه مه بکه!'

بابه دهستی بو کیسه که دریز کرد و وتی: 'هیوادارم نه مسال
 بته وی نه مانه دابهش بکهیت، ها؟'

'به لی. باشه.' پیتهر کیسه که ی برده دواوه و به پلیکانه کاند
 رایکرده سه ره وه.

به دوایدا رویشتمه ناو ژووره که یه وه. نه مه کاری هه میسه ی
 نیمه بوو، کیسه کانمان هه لده رشته سهر زه وییه که،

▲ تهلاری شاراهه

خواردهمه نییه کانمان جیا ده کرده وه و له گهل یهک ده مانگورینه وه.

پیتهر چووه ناوه راستی ژووره که، کیسه گوره که ی بهرز کرده وه و هه لیرشت.

چهند شکولاتیک به ربوونه وه. به لام پاشان... پاشان...

پینج دانه ده مامکی لاستیکی و ترسناک له کیسه که که وتنه خواره وه.

هه موویان له سهر پشت که وتنه سهر زهوی.

هه نگاویک چوومه دواوه. نه مده توانی چاویان له سهر لابه رم. زور ترسناک بوون.

به زمانگرتنه وه وتم: "پیتهر ئەمانه چیین؟ ئەمانه ت له کوی هیناوه؟"

شانه کانی هه لته کاندن و وتی: "نا... زانم."

ده توت هه ر پینجیان له سهر زهوییه که چاویان تیبریوم. له و کاته دا بوو که هه موو شتیکم بیرکه وته وه. هاوارم کرد:

"نــــا!" ئاخر ده مامکه کان ده میان کرد بوویه وه و پیده که نین.

بەخىرھاتنەۋە بۇ تالارى شاراۋە

دەي، مۇنىكا، چىرۆكى ھالۋىنى تۇ قىژدەيەكى راستەقىنەيە،
گرنگ نىيە چۇن حونجەي دەكەي!

دۇنياي ئەم چىرۆكە سەد سالە كە بەردەوام دووبارە
دەيىتەۋە؟ ئاخىر رووخسارى تۇ زياتر لە ۹۸ سال پىشان
دەدات!

ھاھاھا. بەلى، دەزانم. تۇ تەنھا تەمەنت دواز دە سالە. ئاخىر
من حەز دەكەم كەمىك گالته بکەم. ئەم شىعرە كۆنەت خۇ
ئەزبەرە: "ھەر كەس ھەر رۆژىك پىبکەنى، مروڤە
گورگىنەكان لە مالەكەي راودەنى."

كەۋاتا ھەول بەدە كە لىرە دەچىتە دەرەۋە، پىبکەنى. رەنگە تۇ
لە مىۋانەكەي پىشتىرى من بەختەۋەرتر بى.

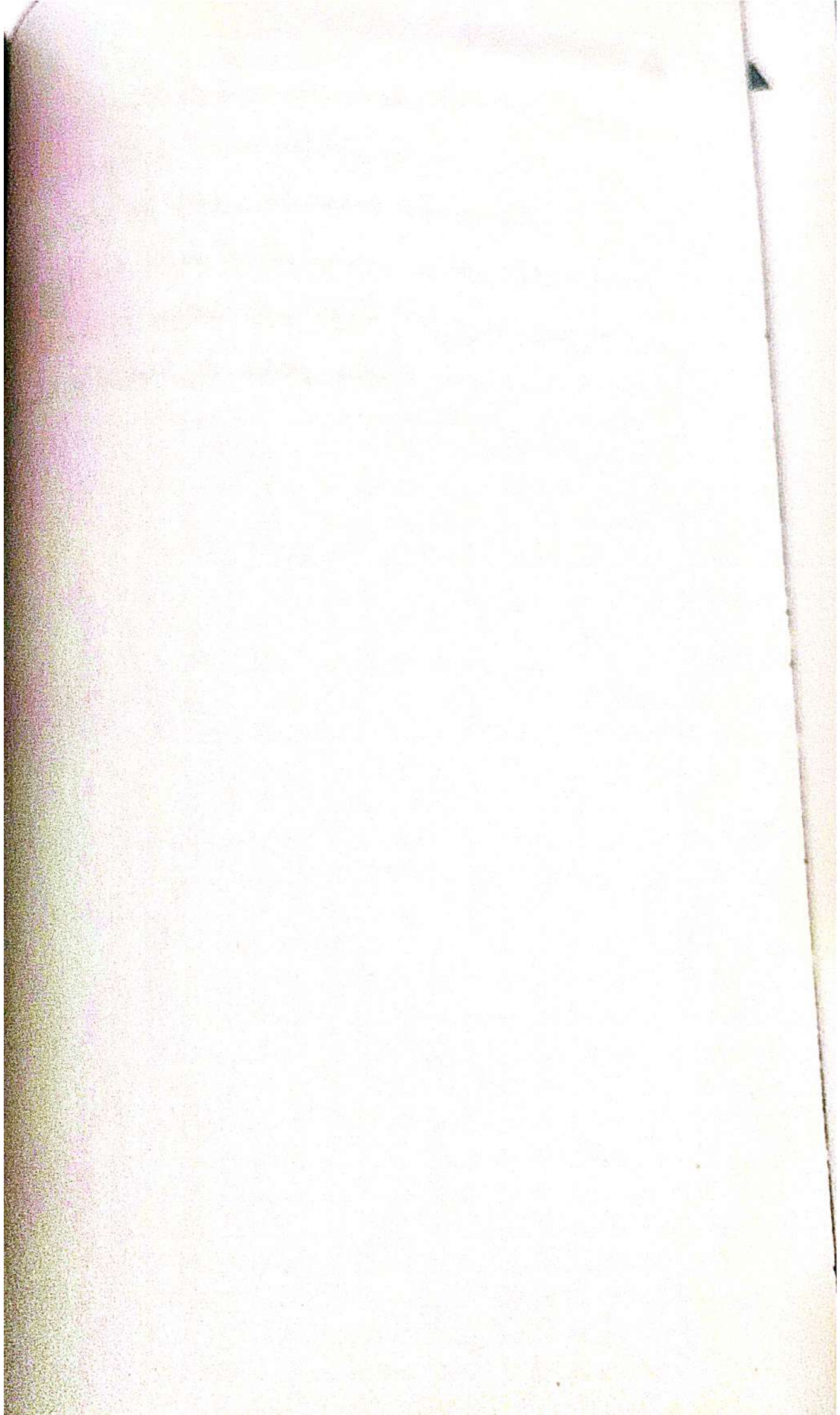
سوپاست دەكەم كە چىرۆكەكەي خۇت بۇ ھىتام. من
چىرۆكوانم و چىرۆكەكەي تۇ لە تالارى شاراۋەدا، واتا ئەۋ
شۋىنەي كە پەيۋەستە پىۋەي، دەپارىزىم.

ئىستا مىۋاننىكى تازەمان ھەيە. ۋەرە ژوورەۋە كورە
كەنجەكە.

ناوت چىيە؟ مەت كرېنسكى؟

▲ تەلارى شاراوه

زۆر ماندوو دىيىتە بەرچاۋ، مەت. بۆچى ئاۋا لەتر دەدەي؟
وەك مردوويەك كە لەسەر پىيەكانى بىروات.
تا ئىستا كەس پىيى وتوۋى ھاوشىۋەي زۆمبىيەكانى؟
وەرە ژوورەۋە. بەدەم لەترخواردنەۋە و لەم لايەۋە وەرە.
تەلارى شاراۋە جىگەي زۆر زۆرە. دەزانى... ئەم تەلارە
ھەمىشە بۆ قىژەيەكى تر جىگەي ھەيە.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

